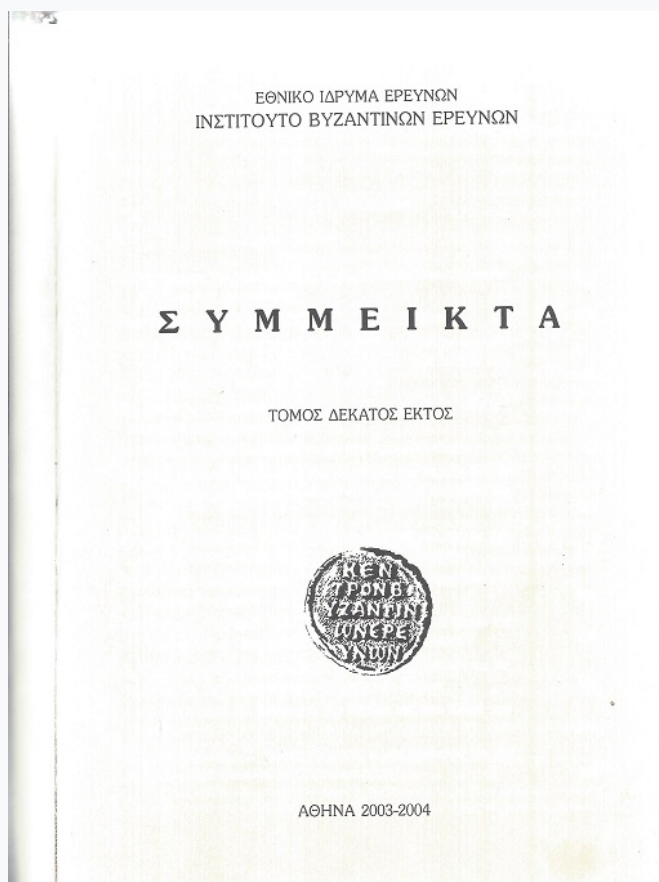

Byzantina Symmeikta

Vol 16 (2003)

SYMMEIKTA 16

Οι παλίμψηστοι κώδικες της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος. Προκαταρκτικά συμπεράσματα μιάς έρευνας

Ζήσης ΜΕΛΙΣΣΑΚΗΣ

doi: [10.12681/byzsym.910](https://doi.org/10.12681/byzsym.910)

Copyright © 2014, Ζήσης ΜΕΛΙΣΣΑΚΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

ΜΕΛΙΣΣΑΚΗΣ Ζ. (2008). Οι παλίμψηστοι κώδικες της Εθνικής Βιβλιοθήκης της Ελλάδος. Προκαταρκτικά συμπεράσματα μιάς έρευνας. *Byzantina Symmeikta*, 16, 159–216. <https://doi.org/10.12681/byzsym.910>

ΖΗΣΗΣ ΜΕΛΙΣΣΑΚΗΣ

ΟΙ ΠΑΛΙΜΨΗΣΤΟΙ ΚΩΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Προκαταρκτικά συμπεράσματα μιάς έρευνας

Τὸ 1876, στὸν πρόλογο τοῦ πρώτου τόμου τοῦ καταλόγου τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος ὁ τότε ἐπιμελητὴς τοῦ Τμήματος Χειρογράφων, Γ. Κρέμος, ἀπολογεῖται ὅτι «καὶ ἐλλιπῶς μὲν πάντως φανήσονται ἐκτεθειμένα τὰ περὶ παλμπήσιων», ἐνῶ σπεύδει νὰ ὑποσχεθεῖ ὅτι «τὰ περὶ παλμπήσιων, αἵ δὴ ἐπιδεο- μένων πλατυτέρας ἐκθέσεως καὶ ἀκριβεστέρας, δημοσιευθήσονται ἐν ἰδίῳ τεύχε»¹.

Δυστυχῶς ὁ πρῶτος τόμος τοῦ καταλόγου ἐκείνου παρέμεινε καὶ ὁ μοναδικός, ἐνῶ ἀνάλογη τύχη εἶχε καὶ ἡ ἐξαγγελία τοῦ συγγραφέα γιὰ ἰδιαίτερη μελέτη τῶν παλμπήσιων. Αὐτὴ ὅμως πραγματοποιήθηκε ἑξὶ χρόνια ἀργότερα ἀπὸ τὸν H. W. Reich, ὁ ὁποῖος ἀσχολήθηκε μὲ τοὺς ὀκτῶ ἀπὸ τοὺς ἐννέα παλμπήσιους κώδικες ποὺ περιέγραψε ὁ Κρέμος². Ὁ Γερμανὸς μελετητὴς κατόρθωσε νὰ διαβάσει (ἐνίοτε μὲ χρῆση χημικῶν οὐσιῶν) καὶ νὰ ἀναγνωρίσει μὲ ἀρκετὴ ἀκρίβεια τὸ παλαιότερο κείμενο ὀρι-

1. Βλ. Γ. Π. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς καὶ τῆς τοῦ Πανεπιστημίου Βιβλιοθήκης ἀλφαβητικὸς καὶ περιγραφικὸς μετ' εἰκόνων καὶ πανομοιότητων, κατ' ἐπιστήμας κατατεταγμένων*, τόμ. α': *Θεολογία*, Ἀθήνα 1876, ζ'.

2. Πρόκειται γιὰ τοὺς κώδ. E.B.E. 177, 192, 193, 842, 864, 874, 452, 880 καὶ 485 (ἀρ. XL, LV, LVI, LXXXVIII, CX, CXX, CLIII, CXCVIII καὶ CCIX ἀντιστοίχως τοῦ καταλόγου τοῦ Κρέμου): βλ. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 77, 92-94, 131-132, 139, 142-143, 183-184, 241-242, 257-259· H. W. REICH, *Über die Palimpseste der Universitäts- und Nationalbibliothek in Athen, Festgruss dem Rektor des Gymnasiums zu Nürnberg Herrn Oberstudienrat Dr. Heinrich Heerwagen zur 25. Feier seines Amtsantrittes in dankbarer Verehrung dargebracht von den Lehrern der Studienanstalten Nürnberg und Fürth, Erlangen 1882*, 91-101. Ἀπὸ τὴν προσοχὴ τοῦ Reich διέφυγε ὁ κώδ. 842 (LXXXVIII), προφανῶς ἐπειδὴ ἐντόπισε τὰ παλμπήσινα ἀπὸ τὸν πίνακα ΙΓ' τοῦ καταλόγου τοῦ Κρέμου, στὸν ὁποῖο περιλαμβάνονται μικρὰ πανομοιότυπα δείγματα γραφῆς τῶν ὀκτῶ κωδίκων καὶ ἀπουσιάζει ὁ 842. Τὴ μελέτη τοῦ Reich μᾶς ὑπέδειξε ὁ καθηγητὴς D. Harlfinger, ὁ ὁποῖος καὶ μᾶς προμήθευσε τὶς σχετικὲς φωτοτυπίες. Τὸν εὐχαριστοῦμε καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτή.

σμένων κωδίκων, παρέθεσε βασικές κωδικολογικές πληροφορίες για τὸν καθένα, ἀλλὰ δὲν προχώρησε σὲ ὀλοκληρωμένη μελέτη τους.

Τὰ ἐννέα παλίμψηστα τοῦ Κρέμου καὶ ἄλλα ἑξὶ περιέγραψε δέκα χρόνια ἀργότερα ὁ Ἰ. Σακκελίων στὸ δικό του κατάλογο, πολὺ πρὶν φειδωλὸ σὲ πληροφορίες, ὅπου σχεδὸν ποτὲ δὲν γίνεται λόγος γιὰ τὸ παλαιότερο κείμενο³. Τέλος, ἑκατὸ χρόνια ἀργότερα, τὸ 1991, ὁ κατάλογος τοῦ Λ. Πολίτη προσέθεσε στὶς γνώσεις μας ἄλλους ὀκτὼ παλίμψηστους κώδικες⁴, οἱ ὁποῖοι περιγράφονται μὲ ἀρκετὰ μεγάλη ἀκρίβεια, ἂν καὶ δὲν ἐπιτυγχάνεται πάντοτε ἡ ἀναγνώριση τοῦ παλαιοῦ περιεχομένου τους. Σὲ αὐτὰ τὰ 23 παλίμψηστα χειρόγραφα, ποὺ περιγράφονται στοὺς ἔντυπους καταλόγους —στὸν πρόσφατο κατάλογο τοῦ Π. Νικολόπουλου δὲν ἐντοπίζεται κανένα⁵— πρέπει νὰ προστεθοῦν ἀκόμη δύο, τῶν ὁποίων ἡ περιγραφή περιλαμβάνεται στοὺς πρόχειρους χειρόγραφους καταλόγους τῆς βιβλιοθήκης ποὺ φυλάσσονται στὸ Τμῆμα Χειρογράφων καὶ Ὁμοιοτύπων⁶. Συνεπῶς φθάνουμε σὲ ἓνα σύνολο 25 κωδίκων, ἀπὸ τοὺς ὁποίους οἱ δέκα εἶναι ἐξ ὀλοκλήρου παλίμψηστοι καὶ οἱ δέκα πέντε ἐν μέρει.

Οἱ περιγραφὲς ποὺ ἀκολουθοῦν ἀσφαλῶς δὲν εἶναι ἐξαντλητικές, ἀλλὰ ἔχουν βασικὸ σκοπὸ νὰ καλύψουν τὰ κενὰ καὶ νὰ διορθώσουν τὰ σφάλματα τῶν παλαιότερων, αὐτῶν τοῦ Κρέμου, τοῦ Reich καὶ τοῦ Σακκελίωνα. Τὸ μεγαλύτερο βάρος δόθηκε στὴν ἀνάγνωση ἀποσπασμάτων ἀπὸ τὰ παλαιότερα κείμενα —ἐνίοτε ἐξαιρετικὰ δυσχερῆς, ὅπως λ.χ. στὰ φύλλα μὲ τὴ λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, στὸν κώδικα E.B.E. 1097— καὶ στὴν ταύτισή τους. Μὲ τὸν τρόπο αὐτὸ ἐπιδιώξαμε νὰ ἀπαντήσουμε στὸ κυριότερο ἐρώτημα ποὺ τίθεται σὲ μία μελέτη παλιμψήστων, τί, δηλαδή, κρύβει τὸ παλαιότερο στρῶμα γραφῆς. Παράλληλα, σὲ περιπτώσεις κωδίκων μὲ φύλλα

3. Πρόκειται γιὰ τοὺς κώδ. E.B.E. 78, 139, 223, 347, 637 καὶ 1097· βλ. I. καὶ A. I. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος*, Ἀθήνα 1892, 15, 23, 42, 58, 118-119, 197-198.

4. Πρόκειται γιὰ τοὺς κώδ. E.B.E. 2048, 2075, 2106, 2107, 2112, 2155, 2471 καὶ 2495· βλ. Λ. ΠΟΛΙΤΗΣ, μὲ τὴ συνεργασία Μαρίας Λ. ΠΟΛΙΤΗ, *Κατάλογος χειρογράφων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος, ἀρ. 1857-2500* [Πραγματεῖα τῆς Ἀκαδημίας Ἀθηνῶν 54], Ἀθήνα 1991, 95-96, 111, 145-147, 150, 181, 473-475, 497.

5. Π. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, *Περιγραφή χειρογράφων κωδίκων τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἑλλάδος*, Ἀριθ. 3122-3369, Ἀθήνα 1996.

6. Πρόκειται γιὰ τοὺς κώδ. E.B.E. 2694 καὶ 2795. Βλ. *Συμπληρωματικὸς κατάλογος χειρογράφων Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης*, τόμ. IV: *Suppl. 571-730*, 159 καὶ τόμ. V: *Suppl. 731-896* (= *Ἐθνικὴ Βιβλιοθήκη τῆς Ἑλλάδος. Τμῆμα Χειρογράφων καὶ Ὁμοιοτύπων. Περιγραφικὸς κατάλογος χειρογράφων κωδίκων, ἀρ. 2731-2840*), 85 (περιγραφή ἀπὸ τὴν Λ. Βαρουσιάδου). Τὴν ὑπαρξὴ παλιμψήστων φύλλων στὸν E.B.E. 2795 δὲν ἀναφέρει ὁ κατάλογος, ἀλλὰ παρατήρησε ὁ καθηγητὴς Π. Νικολόπουλος, τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε καὶ ἀπὸ τὴ θέση αὐτή.

προερχόμενα από περισσότερους τόμους, επιτύχαμε τη διάκρισή τους με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη ακρίβεια. Ωστόσο δεν επιδιώξαμε την παρακολούθηση της συνέχειας των παλαιότερων κειμένων φύλλο πρὸς φύλλο, ἐπειδὴ στὶς περισσότερες περιπτώσεις ἀπαιτεῖται φωτογράφιση μὲ εἰδικὲς μεθόδους.

Ἐξάλλου, ἰδιαίτερη προσοχὴ δόθηκε στὴν κωδικολογικὴ καὶ παλαιογραφικὴ περιγραφή των κωδίκων (βασικὰ στοιχεῖα γιὰ τὴ γραφὴ καὶ τὴν ὕλη γραφῆς, σύνθεση καὶ ἀρίθμηση τευχῶν, στάχωση, κατάσταση, διακόσμηση), ὅπως καὶ στὴν καταγραφή των κυριότερων σημειωμάτων τους. Ἀντιθέτως, δὲν ἀσχοληθήκαμε, παρὰ μόνο σὲ λίγες περιπτώσεις, μὲ τὴν ἀνασύνθεση τῆς εἰκόνας των κωδίκων, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους ἀποσπάσθηκαν τὰ παλίμψηστα φύλλα (διαστάσεις, ἀριθμὸς στίχων, παλαιογραφικὴ περιγραφή), ἐνῶ βασικὲς μόνο πληροφορίες δόθηκαν γιὰ τὸν τρόπο ἐπαναχρησιμοποίησής τους. Τέλος προσπαθήσαμε νὰ καταγράψουμε ὅσο τὸ δυνατόν πιὸ ἀναλυτικὰ τὸ νεότερο περιεχόμενο των κωδίκων, κατὰ τὸ ὅποιο σὲ ἀρκετὲς περιπτώσεις ἔχει ἤδη γίνει ἀπὸ τὸν Κρέμο, τὸν Πολίτη ἢ ἀπὸ ἄλλους μελετητές, ὅποτε περιορισθήκαμε σὲ συμπληρώσεις ἢ ἀπλῶς σὲ μία σύντομη ἀναγραφὴ του.

Ἰδιαίτερη περίπτωσις ἀποτελοῦν τὰ ὀκτὼ παλίμψηστα ποὺ περιέγραψε ὁ Πολίτης στὸν κατάλογό του, ὅπως καὶ οἱ κῶδ. E.B.E. 842 καὶ 880, ποὺ περιγράφηκαν ἀναλυτικὰ ἀπὸ τοὺς K. Κωνσταντινίδη καὶ R. Browning καὶ ἀπὸ τὸν P. J. Alexander ἀντίστοιχα. Γιὰ τοὺς ὀκτὼ ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς κώδικες (E.B.E. 842, 880, 2048, 2075, 2107, 2112, 2155 καὶ 2471) περιορισθήκαμε σὲ προσθήκες στὶς ὑπάρχουσες περιγραφές, ἐνῶ οἱ E.B.E. 2106 καὶ 2495, των ὁποίων ἡ περιγραφή εἶναι πληρέστατη, ἀκόμη καὶ ὡς πρὸς τὰ παλίμψηστα φύλλα τους, δὲν περιελήφθησαν στὴ μελέτη.

E. B. E. 78

14ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 10ος αἰ.) περγ. 353x245mm. 1+144+1 φ. 2 στήλ. 31/32 στίχ. κολ. παλίμψηστος

I. Νεότερο κείμενο

φ. <I> καὶ <α>: ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸ Κατὰ Λουκᾶν (δύο σπαράγματα Εὐαγγελισταρίου)· φ. <I> α) ἀρχ.: πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν ...· Λκ. 9:1· τέλ.: ἐὰν μὴ δέξωνται ὑμᾶς ἐξερχόμενοι ἀπὸ τῆς [...]· Λκ. 9:5· β) ἀρχ.: οὐκ ἰσχύς[...] ἀφ' οὗ ἀνεγέρθη ὁ οἰκοδεσπότης ...· Λκ. 13:24· τέλ.: Τῷ καιρῷ ἐ[κείνῳ ... εἰσ]ερχο[...] τινὰ κώ[...]προὶ ἄνδρ[...] ἦραν φ[...]· Λκ. 17:13· φ. <I> α) ἀρχ.: μετὰ φωνῆς μεγάλης· δοξά[...] Θεόν· καὶ ἔπescen ἐπὶ πρόσωπον ...· Λκ. 17:15· τέλ.: καὶ Φαρισαίους [...] σαββάτ[...]εραπεύειν· οἱ δὲ ἦσ[...] εἶπεν τίν[...]οκριθεῖν [...] τὰς Λκ. 14:7· β) ἀρχ.: καὶ ἐδεσμεῖτο ἀλύσει ...· Λκ. 8:29· τέλ.: [ἐ]πιτρέψη αὐτοῖς εἰς

ἐκείνους εἰσελθεῖν καὶ ἐπέ· Λκ. 8:32· φ. <α^τ> α) ἄρχ.: Σαββάτω θ' Κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐγένετο πορευομένου τοῦ Ἰησοῦ, εἶπέν τις πρὸς αὐτόν, ἀκολουθήσω σοι ...· Λκ. 9:57· τέλ.: οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου· καὶ εἶπεν, τοῦτο ποιήσω· Λκ. 12:18· β) ἄρχ.: καὶ ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰσέτι πολλὰ ...· Λκ. 12:19· τέλ.: Κυριακῇ ἰ' ... ἔξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· Λκ. 13:14· φ. <α^ν> α) ἄρχ.: οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης ...· Λκ. 13:15· τέλ.: μακάριοι οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν ὁ Κύριος εὐρήσει γρηγοροῦντες· Λκ. 12:37· β) ἄρχ.: ποιεῖ καὶ ζήσῃ ὁ δὲ θέλων ...· Λκ. 10:28· τέλ.: τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληρστάς ὁ δὲ εἶπεν ὁ· Λκ. 10:37.

φ. 1^τ: Εὐαγγελιστᾶριο με ἐκφωνητικὰ σημεῖα (Εὐαγγέλιον ἐκλογάδην ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ἀγίας καὶ μεγάλης Κυριακῇ τοῦ Πάσχα)· φ. 122^τ: Μηνολόγιο (Ἀρχὴ σὺν Θεῷ τοῦ μηνολογίου)⁷· φ. 144^ν τέλ. (κολ.): (Μηνὶ Ἰουλίῳ κ'· Τοῦ ἀγίου προφήτου Ἡλίου ...) ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὁ (Λκ. 4:25).

φ. 121^ν: Ἰωάννου Χρυσοστόμου, λόγος κατηχητικὸς στὸ Πάσχα (Τοῦ ... Ἰωάννου ... τοῦ Χρυσοστόμου, λόγος κατηχητικὸς τῇ ... Κυριακῇ τοῦ Πάσχα· ἀναγινωσκόμενος τῇ ἀπολύσει, ἱσταμένων πάντων, καὶ ἀναγινώσκεται ὑπὸ τοῦ ἱερέως)· PG 59, 721-724.

Χάσματα στὸ κείμενο:

φ. 55^ν-56^τ: τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας ... τί ἐστὶν εὐκοπώτερον (Μρ. 2:9) - πόλεως ἱκανὸς σὺν αὐτῇ, καὶ ἰδὼν αὐτὴν ὁ Κύριος ... (Λκ. 7:12).

φ. 138^ν-139^τ: Μηνὶ Ἰανουαρίῳ α'. Ἡ περιτομὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ - μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν οὐκ ἀλλὰ κληθήσεται Ἰωάννης ... (Λκ. 1:60).

II. Παλαιότερο κείμενο

φ. <I> καὶ <α>: ἀποσπάσματα Εὐαγγελισταρίου με ἐκφωνητικὰ σημεῖα διακρίνεται πέντε φορές ὁ τίτλος Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον.

φ. 1-144: Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ὁμιλίες· α) Ὁμιλία εἰς τὸ διὰ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχετω (φ. 46^ν: πικρότερον χολῆς εὐρήσεις· καὶ ἠκονημένον μᾶλλον μάχαιρας διστόμου υἱὸν ἔχει τῆς πόρνῃς ... Τί τοίνυν διώκεις ἡδονὴν κατὰ γνῶσιν ἔχουσαν ὄλεθρον ...· PG 51, 216)· β) Ὁμιλία εἰς τὸ εἶδον τὸν Κύριον (φ. 129^ν: Ἰς ... τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· καὶ περὶ εὐταξίας τῆς ἐν ... καὶ ἐπηρμένον· φ. 138^ν: ἐπιδέξομαι πραγμάτων αἱ διαθῆκαι καὶ τὰ γράμματα ἔκδ. J. Dumortier, *Jean Chrysostome. Homélies sur Ozias* [SC 277], Παρίσι 1981, 42, τίτλ., 96.4 κ.έ.

7. Βλ. καὶ C. R. GREGORY, *Textkritik des neuen Testamentes*, τόμ. 3, Λιψία 1909, 1289.

φ. <I> και <a>: δύο περγαμινά δίφυλλα από άλλο κώδικα, τοποθετημένα ανοικτά, ως παράφυλλα ἀρχῆς και τέλους, με τὴ γραφὴ κάθετα πρὸς αὐτὴν τοῦ ὑπολοίπου κώδικα. Ἀπὸ τὸ φ. <I> σώζεται τὸ ἥμισυ περίπου. Ἡ νεότερη γραφὴ τῶν μέσων τοῦ 13ου αἰῶνα, Fettaugenmode, σὲ μία στίλην. Ἡ παλαιότερη γραφὴ ὀξυκόρυφη σὲ μία στίλην (φ. <I>) καὶ σὲ δύο, βάσει τῆς καράκωσης (φ. <a>), παράλληλη πρὸς τὴ νέα δὲν διακρίνεται καθόλου, ἐκτὸς τῆς ἐρυθρογραφίας (τίτλοι καὶ ἐκφωνητικὰ σημεῖα).

φ. 1-144: γραφή ἄτεχνη, μεγάλων διαστάσεων, πολὺ ἀραιή, μιμείται τὴ γραφή τοῦ 12ου αἰώνα. Σὲ ὀρισμένα σημεῖα ὅμως (λ.χ. φ. 94^r-95^v) ἀπομακρύνεται σαφῶς ἀπὸ τὰ παλαιότερα πρότυπα. Ἡ παλαιότερη γραφή μικρογράμματι τοῦ 10ου αἰ., σὲ δύο σπῆλεις, παράλληλῃ πρὸς τὴ νεότερη (ἡ ὁποία χρησιμοποιεῖ τὴ χαράκωσί της).

φ. 121^v: γραφὴ τοῦ 15ου αἰ.

*Υλν: Περγαμνὴ κακῆς ποιότητος, μέσου πάχους, συρρικνωμένη.

Σύνθεση τευχῶν: 1(<I>), 5x8 (40), 10-2 (48᾽ τὰ φ. 42 καὶ 47 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8-1 (55᾽ λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 55, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 4x8 (87), 10-2 (95᾽ τὰ φ. 89 καὶ 94 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8 (103), 2 (105), 3x8 (129), 10-1 (138᾽ τὸ φ. 134 δὲν σχηματίζει δίφυλλο), 10-9 (139᾽ λείπουν 9 φ. μετὰ τὸ φ. 138, μὲ χάσμα στὸ κείμενο· ἀπὸ τὸ φ. 139 λείπουν τὰ 2/3 περ. τῆς β' στήλης), 6-1 (144᾽ λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 144᾽ τὸ κείμενο τελειώνει κολλοβό). Ἀρίθμηση τευχῶν μὲ ἐλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω ράχη τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ τοῦ verso τοῦ τελευταίου (φ. 1-79= α-ι' φ. 80-144= α-θ').

Σημειώματα: φ. 121^V (δύο ἐξίπληλα σημ., διακρίνεται τὸ ἕνα ἀπὸ τὸ κ. πού ἔγραψε τὸ κείμενο τοῦ φ. 121^V): [...]οὔ [... ἀμαρ]τωλοῦ· / [...] τοῦ [...] μνη [...] / [...] ὑ ζ...ο ἰν(δικιπῶνος) ιε·
εὐχες/θαι (καὶ) μὴ καταράσθαι.

Διακόσμηση: Ἐπίπιτλα, ταινίες, τίτλοι, πρωτογράμματα, ἐνδείξεις στο κείμενο καὶ ἐκφωνητικά σημεῖα μὲ κόκκινο μελάνι. Στο φ. 1^Γ πύλη μὲ κόκκινο καὶ πράσινο μελάνι. Σὲ ὀρισμένα φύλλα (κυρίως στὰ φ. 1–19) πρωτογράμματα καὶ ἐπίπιτλα μὲ χρῆση καὶ πράσινης μελάνης. Στο παλαιότερο κείμενο ἐρυθρογραφία (βλ. φ. <I> καὶ <a>: τίτλοι φ. 17^Υ: πρωτόγραμμα).

Στάχωση: Ξύλο και σκούρο καστανό δέρμα με ξτυπα σχέδια. Ίχνη πέντε γόμφων σε κάθε πινακίδα. Αύλακες στις τρεις πλευρές των πινακίδων. Δύο θηλυκοίτηρες και ἴχνη ἀντίστοιχων ἰμάντων. Δερμάτινοι φυλλοδείκτες.

Κατάσταση: Έκτεταμένες φθορές από τη χρήση (σχισίματα) και από έντομα (στη στάχωση).

Λίγοι ρύποι από ύγρασία και αρκετοί από τη χρήση. Σε λίγα σημεία κείμενο εξήντο. Παλαιότερη συντήρηση.

E. B. E. 139

15ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 8ος-9ος αἰ.) χαρτ. (φ. 245, 246 περγ.) 159x110mm. 246 φ. 15/26
 στίχ. ἀκέφ. κολλ. τὰ φ. 245-246 παλὶμψηστα

I. Νεότερο κείμενο

Ὁ κώδικας παραδίδει ἓνα μεγάλο ἀριθμὸ κειμένων καὶ κυρίως ἀποσπασμάτων. Παραθέτουμε τὰ κυριότερα ἀπὸ αὐτά.

- φ. 1^r: Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας, Πρὸς Ἀντίοχον ἄρχοντα περὶ πλείστων ἀναγκαιῶν ζητημάτων ... ἄρχ. (ἀκέφ.): *πάσης μὲν φθο[ρᾶς ...] ὑψηλότερος πρὸς δὲ τὴν δόξαν τῶν μελλόντων ἀγαθῶν ...* PG 28, 628.
- φ. 55^r: α) Διαίρεση τῶν ἡλικιῶν τοῦ ἀνθρώπου ἄρχ.: *Αἱ ἑπτὰ ἡλικίαι: α' βρέφος λέγεται ἀπὸ τῆς γεννήσεως ...* τέλ.: *z' πρεσβύτης λέγεται ἀπὸ ἐτῶν ξη' ἕως τῆς ζωῆς αὐτοῦ.* β) Ἡ σημασία τοῦ ὀνόματος Ἀδάμ ἄρχ.: *Μάθε τί δηλοῖ Ἀδάμ. Τὸ α ἀνατολή ...* τέλ.: *τὸ μ μεσημβρία.*
- φ. 55^v: ἔρμηνεία διαφόρων λέξεων ἄρχ.: *Τὰ λιθά, κοῦμι, τουτέστι τὸ κοράσιον ...* τέλ.: *βοανεργές, ὃ ἐστὶ βροντῆς.*
- φ. 56^r ἄδηλο ἔρμηνευτικὸ κείμενο ἄρχ.: *Ἐντολαὶ μὲν εἰσὶν τό, οὐ μοικεύσης ...* φ. 57^v τέλ.: *ὄρασις γὰρ εἰρήνη, ἐρμηνεύεται ἡ Ἱερουσαλήμ μεριμνᾷ καὶ τυρβάζει, τουτέστι, περισπᾷ, τaráττει.*
- φ. 58^r: χρονολόγιο τοῦ βίου τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Χριστοῦ ἄρχ.: *Ἀπὸ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου μέχρι τῆς ἐλεύσεως ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, χρόνοι β ...* φ. 58^v τέλ.: *καὶ ὁμοῦ τὰ πάντα ἔτη τῆς ζωῆς αὐτοῦ νθ⁸.*
- φ. 59^r: διάταξη ἁδηλῆς ἀκολουθίας ἄρχ.: *Μετὰ τὴν εὐχὴν γαγὴν Παναγία τριάς, Πάτερ ἡμῶν, δεῦτε προσκυνήσωμεν ...* Εἶτα λέγομεν ταύτην τοῦ Μεγάλου Βασιλείου: *Ὁ Θεὸς ὁ αἰώνιος, τὸ ἄναρχον καὶ αἰδὶον φῶς ...* φ. 60^v τέλ.: *Τὸν δι' ἡμᾶς σταυρωθέντα, δεῦτε πάντες ἀνυμνήσωμεν ...* Τὴν τιμιωτέραν, Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐ[...], καὶ τὰς γ μεγάλας μετανοίας, καὶ τοῦ ὁσίου τὴν εὐχήν.
- φ. 60^v: ἁδηλὴ ἔρμηνεία εὐαγγελικῶν χωρίων⁹ ἄρχ.: *Ματθαῖος. Οὐδεὶς δύναται δυσὶν κυρίοις δουλεύειν. Κυρίου λέγει τοὺς τὰ ἐνάντια ...* φ. 129^v τέλ. (κολ.): *τῶν δὲ μικρῶν καὶ ταπεινῶν ἐν Χριστῷ οἱ ἄγγελοι τοσοῦτόν εἰσιν οἴκειοι Θεῷ. Τὸ κείμενο ποὺ λείπει βρισκόταν στὸ χαμένο τετράδιο ια (μετὰ τὸ φ. 90), σύμφωνα μὲ σημεῖωμα στὸ φ. 130^r: ὄρα εἰς τὸ ια τετράδιον ὅτι ἐκεῖ ἐστὶ ἡ ἀράδα καὶ ἐκεῖ εἶναι ψ' γραμμὴ, καὶ μετὰ τὸ τέλος τό, πορευθέντες δὲ οἱ μαθηταὶ καὶ ποιήσαντες καθὼς τότε νὰ λέγεις τοῦτο τό, οἱ δὲ πλεῖστοι ὄχλοι ἔστρωσαν* Τὸ κείμενο συνεχίζει μετὰ τὸ φ. 130, διακόπτεται στὸ φ. 164^v (ὁ δὲ οὐκ ἠδύνατο πιστεῦειν ὅπου ἂν ἴδεις αὐτὸ τοῦτο σημεῖον, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἤθελον νόει) καὶ συνεχίζει στὸ φ. 167^r.

8. F. HALKIN, *Catalogue des manuscrits hagiographiques de la Bibliothèque Nationale d'Athènes* [Subs. Hag. 66], Βρυξέλλες 1983, 7.

9. GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, Λιψία, 1900, 262.

- φ. 164^v: Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ἑρμηνεία στήν α' πρὸς Θεσσαλονικεῖς ἐπιστολή· ἀρχ.: [Τ]οῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου εἰς τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες ...· φ. 167^r τέλ.: οὐδεὶς οὕτω γενναῖος, ὅστις ἐξελεῖται ἡμᾶς PG 62, 439–441.
- φ. 167^r: ἄδην ἑρμηνεία χωρίων τῆς Παλαιᾶς καὶ Καινῆς Διαθήκης· ἀρχ.: [Ἐ]πεβίβασας εἰς θάλασσαν τοὺς ἵππους σου καὶ ἡ ἵππασία σου σωτηρία ...· φ. 187^v τέλ.: πολλῆς εὐσπλαχνίας· ἡμαγμένην, καθαρὰν· ἐφίμωσα, ἔπαυσθ.
- φ. 191^r: Γρηγορίου Νύσσης, Περὶ πίστεως· ἀρχ.: Τοῦ ἀγίου Γεωργίου (= Γρηγορίου) Νύσσης περὶ πίστεως· Ἐκτὸς καθ' ἡμᾶς ἐστι γινῶναι καὶ τὰ ὑπὲρ ἡμᾶς· καὶ γὰρ ἡ παλαιὰ καὶ νέα Διαθήκη ...· φ. 191^v τέλ.: καὶ τρεῖς ὑποστάσεις, καὶ μία θεότης (= Πρὸς Σιμπλικίον περὶ πίστεως; πβ. ἔκδ. F. Mueller, *Gregorii Nysseni opera*, τόμ. 3/1, Leiden 1958, 61).
- φ. 191^v: ἑρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας· ἀρχ.: Ἐρμηνεία τῆς θείας λειτουργίας. Ὁ ἄριστος τῆς προθέσεως ...· φ. 192^r τέλ.: τὸν νοπτόν ἥλιον.
- φ. 192^v: α) ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις γιὰ τὸν Χριστό· ἀρχ.: Περὶ Χριστοῦ. Διὰ τί λόγος; ἵνα δειχθῇ ὅτι ἐκ τοῦ νοῦ προῆλθε ...· τέλ.: καὶ τέλειος ὑπάρχων καθ' ἑαυτόν.
β) Τίτλος κειμένου γιὰ τὸν Μωυσῆ (Περὶ Μωυσῆ, ὃς ὀγδοηκοστὸν ἦδη γεγονῶς ἔτος εἶδεν Θεόν).
- γ) Βασιλείου Καισαρείας, Ἐκκλησιαστικὴ μυσταγωγικὴ ἱστορία· ἀρχ.: Τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, ἀλληγορία μουσικωτέρα εἰς τε τὴν ἐκκλησίαν καὶ τὰ ἐν αὐτῇ θεῶς τελούμενα· καὶ εἰς τὴν ἱερὰν στολὴν τοῦ ἀρχιερέως· καὶ εἰς ἕτερα ἐπωφελεῖ ἀναγωγικωτέρως θεωρηθέντα Τί ἐστὶν ἐκκλησία; Ἐκκλησία ἐστὶν ναὸς Θεοῦ ...· φ. 197^v τέλ.: ὃνπερ καὶ ἐσφράγισεν ἡ τοῦ Πιλάτου κουστωδία, ἥγουν στρατία (στὸ περιθώριο σημείωμα: ὦδε λύπη πολλή)· Ἐρωτήσεις Βασιλείου Καισαρείας καὶ ἀπαντήσεις Γρηγορίου Θεολόγου· C. Baur, *Initia Patrum Graecorum*, τόμ. 2: M–Ω [ST 181], Βατικανὸ 1955, 504· M. Geerard, *Clavis Patrum Graecorum. Qua optimae quaeque scriptorum Patrum Graecorum recensiones a primaevis saeculis usque ad octavum commode recluduntur*, τόμ. 2: *Ab Athanasio ad Chrysostomum*, Turnhout 1974, 203, ἀριθ. 3078· P. J. Fedwick, *Bibliotheca Basiliana Universalis. A Study of the Manuscript Tradition, Translations and Editions of the Works of Basil of Caesarea*, τόμ. 4/2: *Manuscripts, Libraries*, Turnhout 1999, 983 σημ. 26. Ὁ τίτλος τοῦ κειμένου ποὺ παραδίδει ὁ E.B.E. 139 δὲν φαίνεται νὰ εἶναι γνωστὸς ἀπὸ ἄλλους κώδικες.
- φ. 197^v: θεολογικὲς ἐρωτήσεις καὶ ἀποκρίσεις· ἀρχ.: Ἐρωτήσεις. [Δ]ιὰ τί ὁ Κύριος εἶπε, λάβετε πνεῦμα ἅγιον. Ἀποκρίσεις. [Τ]ίνα δείξῃ ...· φ. 198^v τέλ.: καὶ τινὰ τῶν ἀλόγων ζώων.

- φ. 198^v: ἑρμηνευτικά τῆς Π. Διαθήκης ἀρχ.: Ἰσραηλίτης, Ἰσραηλινός, καὶ σημαίνει τὴν δύναμιν καὶ ὁρῶ τὸ βλέπω ... φ. 202^v τέλ.: οὐ δὴ χάριν καὶ ἀνυπόστατος ὁ λόγος αὐτοῦ ἐστίν, καὶ τῷ πνεῦμα.
- φ. 205^r: ὕμνοι ἀρχ.: Μὴν Σεπτέμβριος. Ἀρχὴ τῶν Μυτιληναίων προσόμοια, στιχηρά· ἦχος δ' ὡς γενναίων ἐν μάρτυρα Συμεὼν ἀνυμνεῖσθω μοι οὐπὲρ στύλος τὸ γνῶρισμα ... φ. 211^v τέλ.: λα, πανεντίμου τε ζώνης Θεοτόκου ἡ κατάθεσις¹⁰.
- φ. 211^r: Κανὼν ψαλλόμενος εἰς τὰς ἐπουρανίους δυνάμεις, καὶ εἰς πάντας τοὺς ἁγίους ἱκετήριος ἀρχ.: Ὡδὴ α', ἦχος πλάγιος α'. Ἀρματηλάτην Φαραῶ κατὰ ἀλφάβητον. Ἄναρχε λόγε ἱεραῖς δεήσεσι ... φ. 212^v τέλ. (κολ.): (Ὡδὴ ζ') δεήθητε Χερουβείμ, θρόνοι, κυριότητες, ἄγγελοι Henrica Follieri, *Initia Hymnorum ecclesiae graecae*, τόμ. 1: A-Z [ST 211], Βατικανὸ 1960 100.
- φ. 213^r: τροπάρια κατὰ ἡμέρα καὶ μῆνα ἀρχ. (ἀκέφ.): (17 Ὀκτωβρίου) ὑπέρλαμπρον τῇ φωτοφόρῳ σου μνήμη ἅπασαν προσκαλουμένη πόλιν ... in'. Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ τροπάριον ἦχος γ'. Ἀπόστολε πρέσβευε: κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης Μαθητὴς γενόμενος τοῦ Θεοῦ λόγου ... Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 495 (Ἐορτάζει σήμερον ἡ βασιλεύουσα ...) φ. 232^v τέλ. (κολ.): (9 Φεβρουαρίου) [Τοῦ] ἁγίου μάρτυρος Χαραλάμπους· εἰ οὐκ ἐστὶ Μ (= Τεσσαρακοστή), συμψάλλεται ἡ α'.
- φ. 233^v: διάφορα ἑρμηνευτικά ἀρχ. (ἀκέφ.): Νοερά, λέγεται ὅσα διὰ τοῦ νοῦ εἶναι νοητὰ ὑπερκείμενα νοητὰ ... τέλ.: ὕλικὴν θεότητα τὸν μονογενῆ.
- φ. 233^r (ἀνάποδα πρὸς τὸ κείμενο): τροπάριον ἀρχ.: Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος ὁ μελωδὸς τῶν μελωδῶν, ὁ μέγας ὁ Νεόφυτος ... τέλ.: τὸν φιλόνοικον Νεόφυτον εὐφημήσατε, τὸν ἐρχόμενον ἐκ πόλεως εἰς πόλιν.
- φ. 233^v: διάφορα ἑρμηνευτικά τῆς Π. Διαθήκης ἀρχ.: Μωσέως ὁ προφήτης Ἑβραῖος ἦν τῷ γένει ... φ. 234^r τέλ.: μάθε καὶ τοῦτο, ὀβλίας, ὃ ἑρμηνεύεται, περιοχὴ παθῶν.
- φ. 234^v: διάταξη τῶν εὐαγγελικῶν περικοπῶν ἀρχ.: Ἰστέον δὲ πῶς ἄρχονται τὰ εὐαγγέλια Ἀπὸ τὴν Κυριακὴ τῆς ἁγίας καὶ λαμπρᾶς Κυριακῆς ... φ. 235^v τέλ.: ὁ Θεός μου ὁ Θεός μου εἰς τί με ἐγκατέλιπες.
- φ. 235^v: διάφορα ἑρμηνευτικά τῆς Π. καὶ Κ. Διαθήκης ἀρχ.: Μὴ σκύλλου τὸν διδάσκαλον, τουτέστιν εἰς κόπον ἔμβαλε ... φ. 236^r τέλ.: Σαδδουκαῖοι, ἑρμηνεύονται δὲ δίκαιοι· σεδὲκ γὰρ ἡ δικαιοσύνη. Ἐμμανουήλ, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.
- φ. 236^v: παροιμία (Φρόνιμον φίλον ὡς χρυσὸν κόλπον ἔχε· τὸν δ' αὖ γε μωρὸν ὡς κακὸν ὄφιν φεῦγε)· αἰνίγμα ἀρχ.: Ἐν γράμμασιν ἕξ συλλαβὰς τρεῖς φέρω ψυχῶν μεσίτης εἰμὶ πρὸς τὸν δεσπότην ... τέλ.: ποθινὸν εὖρεις με τοῦ ἔαρος σύμβολον ξένον λύσι· κηρίον.

10. HALKIN, *Catalogue*, 7.

- φ. 237^r: Θεοτοκία ἐν τοῖς καθ' ἐκάστην ἀπολυτικίοις τῶν ἀγίων, κατ' ἥχον λεγόμενα ἀρχ.: Τῇ β (= Δευτέρᾳ) ἥχος α'. Ἄχραντε Θεοτόκε, ἡ ἐν οὐρανοῖς εὐλογημένη καὶ ἐπὶ γῆς δοξολογουμένη ... Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 214· φ. 239^r: τέλ. (ἥχος πλ. δ', Πέμπτη) Παρθένε ἄχραντε σῶσον ἡμᾶς ταῖς πρεσβείαις σου ... Follieri, *Initia*, τόμ. 3: Ο-Σ [ST 213], Βατικανὸ 1962, 281· συμπλήρωμα ἀρχ.: Ἦχος βαρύς· τῇ β Θεοτόκε παρθένε ἀμίαντε, τὸν υἱόν σου δυσώπει ... Follieri, *Initia*, τόμ. 2: Η-Ξ [ST 212], Βατικανὸ 1961, 128· τέλ.: (ἥχος βαρύς, Πέμπτη) Εἰ καὶ μπετέρα σε ὁ κτίστης ἀνέδειξεν ... Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 367.
- φ. 239^v: [Φ]ωτίου ἀγιωτάτου πατριάρχου συναγωγᾶ· ἀρχ. (ἀκέφ.): Βασιλείου· βλέπε ὁ ἱερεὺς σεαυτὸν, ὅτι οὐκ ἐπίγειον διακονίαν ἐνεχειρίσθης ...· φ. 243^v τέλ.: (Βασιλείου Καισαρείας) νὰ λέγει πεντακοσίας εὐχὰς τὴν ὥραν.
- φ. 243^v: μοναστικὲς διατάξεις· ἀρχ. (ἀκέφ.): Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν. Ἐτέρα ἀποστολικὴ διάταξις. Ποίητω ὁ ἀγράμματος μοναχὸς διὰ μὲν τοῦ μεσονυκτικοῦ κομποσχοίνια ...· φ. 244^r τέλ.: λεγέτω καὶ τὴν προγεγραμμένην εὐχὴν εἰς πᾶσαν κόμπον.
- φ. 244^r: ἀναστάσιμα τροπάρια· ἀρχ.: Τροπάριον ἀναστάσιμον, ἥχος α', ἥχος γ', ἥχος πλάγιος α', ἥχος βαρύς. Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ. Ἄσωμεν τῷ ἀναστάντι ...· Follieri, *Initia*, τόμ. 3, 494· τέλ.: τὴν εἰρήνην σου τῇ οἰκουμένῃ παρέσχες, μόνη πολυέλεε Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 102 ('Αναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος καὶ τὰ δεσμὰ ...).
- φ. 244^r: διάταξη τῆς τραπέζης· ἀρχ. (ἀκέφ.): Προτοῦ οὖν ἀριστῆσαι λαμβάνει ὁ ἱερεὺς τὴν προσφορὰν ...· φ. 244^v τέλ. (κολ.): ὁ ἱερεὺς· Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς τῇ αὐτοῦ χάριτι [...].
- φ. 245^r-246^v: διάφορα ὕμνολογικὰ κείμενα· α) φ. 245^r (x. α): ἀπόσπασμα ἀπὸ Μηναιῖο Ἰανουαρίου· ἀρχ.: Μυστήριον παράδοξον Βαβυλῶνος [...] Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 452· β) φ. 245^r (x. β): Τὸν λόγον τοῦ πατρὸς Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐκ σοῦ [γεννη]θέντα ἔγνωκεν Θεοτόκε Παρθένε μόνη [...] εὐλογημένη, διὸ ἀπαύστως σὲ ἀν[υμνοῦ]ντες μεγαλύνομεν γ) φ. 245^v (x. α): διακρίνεται μόνον ἡ λέξις ἀπαράδοξον δ) φ. 246^r (x. γ): ἀρχ. (ἀκέφ.): Ἐξῆλε τὸ ἄφλεκτον ἐμβατεύοντες ...· τέλ.: παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ βληθέντες κράτος ε) φ. 246^v (x. γ): ἀπόσπασμα ἀπὸ Μηναιῖο Μαΐου· ἀρχ.: Ὁδὴ ν' τοῦ αὐτοῦ ἥχου. [Κάμι]νός ποτε πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι τ[...]. τῷ θεῷ προστάτη προτυπώσαντα ... μεταβαλλόντα Θεὸν ...· 16 Μαΐου, Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 261.
- Χάσματα στὸ κείμενο:
- φ. 66^v-67^r: καὶ φανεροῦσιν ὡς ὁ ἥλιος τὰ κρυπτόμενα - Ματθαῖος· ἐλθόντων δὲ αὐτῶν εἰς Καπερναοὺμ ...
- φ. 90^v-91^r: ὅτι ἐπίστευσεν εὐθὺς τῷ Ἀνδρέᾳ· ἀλλ' ὅτι ἤγαγεν αὐτὸν πρὸς τὸν Ἰησοῦν (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ὁμιλίαι εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην PG 59, 121) - τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως ...

- φ. 217^r-218^r: (14 Νοεμβρίου) *Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου. Τροπάρια, ἦχος γ'.*
Ἀπόστολε ἄγιε ... ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύ - (14 Νοεμβρίου) [᾿Ο] μαθητῆς καὶ φίλος
σου καὶ μιμητῆς ...
- φ. 232^v-233^r: (9 Φεβρουαρίου) *[Τοῦ] ἁγίου μάρτυρος Χαραλάμπους· εἰ οὐκ ἐστὶ Μ,*
συμφάλλεται ἡ α' - νοερά, λέγεται ὅσα διὰ τοῦ νοῦ εἶναι· νοητὰ ὑπερκείμενα νοητὰ
...

II. Παλαιότερο κείμενο

- φ. 245^r-246^v: ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Κατὰ Ματθαῖον· φ. 245^r: *καὶ οἱ προφῆται ... Φαρι-*
σαίων ἐπηρώτη (Μτ. 22:40). Σὲ ἐπικολημένο κομμάτι χαρτί, στὸ ἐσωτερικὸ τῆς
- πινακίδας ἀρχῆς, ὑπάρχει χειρόγραφο σημεῖωμα τοῦ C. R. Gregory στὰ γερμανικά, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο τὸ ἀπόσπασμα ἐκτείνεται ἀπὸ τὸ Μτ. 22:7 (*[ἀ]πόλεσεν*) ἕως τὸ 22:46 (*οὐδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ λόγον*)¹¹. Ὅπως διαπιστώνεται, ὁ Γερμανὸς μελετητὴς διάβασε τὸ κείμενο στὸ φ. 246^r, ὅπου μὲ μολύβι σημείωσε τὴν ἔνδειξη *MT 22,7*.

- φ. 1-244: γραφὴ ἀπὸ διάφορα χέρια τοῦ 15ου αἰ. Τὰ φ. 53^v-55^v, 188^r-190^v, 203^r-204^v καὶ 217^v ἄγραφα.
- φ. 245-246: ἓνα τεμάχιο περγαμνῆς ἀπὸ εἰλητάριο (ἡ παλαιότερη γραφὴ στὰ φ. 245^v-246^r εἶναι ἀνάποδα σὲ σχέση μὲ αὐτὴ τῶν φ. 245^r-246^v), διπλωμένο ὥστε νὰ σχηματίζει δίφυλλο καὶ τοποθετημένο ὡς δύο παρὰφύλλα τέλους. Ἡ παλαιότερη γραφὴ (ὀξυκόρυφος κεκλιμένη σὲ δύο στίλβες), τοῦ 8ου-9ου αἰ., κάθεται πρὸς τὴ νεότερη¹². Ἡ νεότερη γραφὴ (δυσανάγνωστη ἐξ αἰτίας τῶν πολλῶν ρύπων, ἰδίως στὸ φ. 246^v) προέρχεται ἀπὸ τρία χέρια: α) 14ος αἰ. (σὲ ὅλα τὰ φύλλα): κείμενο ἀνάποδα πρὸς αὐτὸ τοῦ ὑπόλοιπου κώδικα β) 15ος αἰ. (μόνον στὰ φ. 245^r καὶ 246^r): συναντιᾶται καὶ στὸν ὑπόλοιπο κώδικα γ) 15ος αἰ. (μὴν. τοῦ β): ἐμφανίζεται περιστασιακὰ στὰ φ. 245^r καὶ 246^r. κείμενο ἀνάποδα πρὸς αὐτὸ τοῦ ὑπόλοιπου κώδικα.

¹¹ Ὑλν: Χαρτὶ ἰταλικὸ μὲ ὑδατόσημα. Τὰ φ. 245 καὶ 246 ἀπὸ περγαμνὴ κακῆς ποιότητος.

Σύνθεση τευχῶν: 16-1 (15· λείπει 1 φ. πρὶν ἀπὸ τὸ φ. 1· τὸ κείμενο ἀρχίζει ἀκέφαλο), 2x16 (47), 1+6-2+2 (54· τὸ φ. 48 ἐνωμένο μὲ τὸ τεῦχος· τὰ φ. 49 καὶ 50 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα· τὰ φ. 52 καὶ 53 δὲν ἀποτελοῦν δίφυλλο), 3x4 (66· ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀρίθμηση, λείπουν τὰ τεύχη γ-ζ, μὲ χάσμα στὸ κείμενο μετὰ τὸ φ. 66), 8 (74), 2x4 (82), 12x8 (178· ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν ἀρίθμηση, λείπει τὸ τεῦχος ια, μὲ χάσμα στὸ κείμενο μετὰ τὸ φ. 90), 4

11. Τὸ κείμενο τοῦ σημειώματος ἔχει ὡς ἐξῆς: *AN... 139 / Die letzten zwei überschriebenen Blätter vom 8. / oder 9. Jht enthalten /: Mt 22,7 [ἀ]πολεσεν - / 22,46 ουδεὶς ἐδύνατο ἀποκριθῆναι αὐτῷ / λόγον* (ὑπογραφή) *GReg* (= C. R. GREGORY) 16/29. Aug. 1904. Βλ. καὶ Gregory, *Textkritik*, τόμ. 3, 1082, 1145. Ὁ Gregory δὲν πρόσεξε ὅτι τὸ σπάραγμα προέρχεται ἀπὸ εἰλητάριο.

12. Ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 23, τὴ χρονολογεῖ στὸν 9ο αἰ.

(182), 8 (190), 8-1 (197· λείπει 1 φ. μετά τὸ φ. 197), 6+1 (204· τὸ φ. 200 ἐνωμένο μὲ τὸ τεῦχος), 3x8 (228), 8-4 (232· λείπουν 4 φ. μετὰ τὸ φ. 232, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 4 (236), 8 (244), 2 (246). Ὁ κώδικας προέρχεται ἀπὸ συνένωση τριῶν τμημάτων (α= φ. 1-58, β= 59-204, γ=205-246). Ἀρίθμηση τευχῶν μὲ ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ στὴ μέση τοῦ κάτω περιθωρίου τοῦ verso τοῦ τελευταίου (μόνο στὸ α' τεῦχος· φ. 1-58= α-ε). Στὰ φ. 59 κ.έ. νέα ἀρίθμηση μὲ κόκκινα ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ στὴν κάτω ἀριστερὴ τοῦ verso τοῦ τελευταίου (φ. 59-178= α-κβ).

Σημειώματα: φ. 53^v (κ. τοῦ γράφει): α) *† δεῦτερον ἡμῖν σχεδάριον δίδοται σοι / φιλίται· καὶ εἰ βούλη μὴ πειρασθεῖ/ναι ἄρξου τοῦ καλλιγραφ(εῖν)·- β)* (ἀπὸ ἄλλο κ.) *† Νίκος του Γριγόρι μου·- γ)* (ἀπὸ ἄλλο κ.· αἰνιγμα): *Γλυκὶ εἰμὶ τῇ γεύσει, καὶ μέλαν τῇ ἰδέᾳ· πέντε συλλαβὰς / τὸ ὄνομά μου φέρης· ἐὰν οὖν ἀφίλης μου τὸ πρῶτον / γράμμα πικρότερον, εὔρης με φαρμάκου φίλε·- δ)* (ἀπὸ τὸ ἴδιο κ.· αἰνιγμα): *† ἀν(θρώπου) μέρους εἰμὶ εἴ καὶ τέμνη με σίδηρος· γραμματος / ἐρουμένου δύεται ἥλιος·- ιος*. Τὰ β καὶ γ ἐπαναλαμβάνονται στὸ φ. 54^r ἀπὸ ἄλλο κ.

Διακόσμηση: Στὸ νεότερο κείμενο καμμία ἐρυθρογραφία. Ἐντὸς τοῦ κειμένου καὶ στὰ περιθώρια κενὰ γιὰ προσθήκη πρωτογραμμάτων (ἐνίοτε τὸ ἀντίστοιχο γράμμα σημειώνεται στὸ περιθώριο). Στὸ παλαιότερο κείμενο δὲν διακρίνεται διακόσμηση.

Στάχωση: Ξύλο καὶ δέρμα μὲ πρόστυπες γραμμὲς σὲ διάταξη Χ. Αὐλακες στὶς τρεῖς πλευρὲς τῶν πινακίδων. Ἕνας θηλυκωπῆρας καὶ ἵχνη ἀντίστοιχου ἱμάντα.

Κατάσταση: μέτρια. Ἐκτεταμένοι ρύποι ἀπὸ ὑγρασία σὲ ὅλα τὰ φύλλα. Σχισίματα στὸ δέρμα τῆς ράχης. Τὸ φ. 1 ἀποκολλημένο ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα καὶ ἐνωμένο μὲ αὐτοκόλλητη ταινία.

E. B. E. 177

14ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 8ος-9ος αἰ.) περγ. 270x200mm. 2 φ.+158 σελ.+2 φ. 2 σιτῆλ. 28/33 στίχ. παλῖμψηστος

I. Νεότερο κείμενο

σελ. 1: Εὐαγγελιστάριο¹³ ἀρχ. (ἀκέφ.): *Τῇ β μετὰ τὴν Ν (= Πεντηκοστή). Τὰ λοιπού- μενα εὐαγγέλια τῶν ἑβδομάδων. Ἀρχὴ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον*. Λείπουν τὰ χωρία τοῦ Μάρκου καὶ τοῦ Ἰωάννη· σελ. 141: Μηνολόγιο (*Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ δ'· τοῦ ἁγίου προφήτου Μωϋσέως τοῦ θεόπου*).

II. Παλαιότερο κείμενο

σελ. 1-158: Εὐαγγελιστάριο μὲ ἐκφωνητικὰ σημεῖα (σελ. 154: *Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάν- νην*· σελ. 158: *Ἐκ τοῦ Κατὰ Ἰωάννην*).

13. GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, 423 καὶ τόμ. 3, 1229.

σελ. 1-158: γραφή του 14ου αἰ με ἔντονα μαῦρο μελάνι. Οἱ σελ. 156-158, τὰ παράφυλλα καὶ τὰ ἐσώφ. ἀρχῆς καὶ τέλους ἄγραφα. Ἡ παλαιότερη γραφή ὀξυκόρυφος κεκλιμένη, με μικρὴ κλίση, σὲ δύο στῆλες, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη. Ἡ προσεκτικὴ ἀπαλειφὴ τῆς πρὶν τὴ δεύτερη χρῆση τῆς περγαμνῆς, σὲ συνδυασμὸ με τὸ ἔντονα μαῦρο μελάνι τοῦ νεότερου κειμένου, καθιστοῦν δύσκολη τὴν ἀνάγνωσή της (καλύτερα διακρίνεται στὶς σελ. 32 καὶ 157). Ἀντίθετα, πολὺ καλύτερα διακρίνεται ἡ ἐρυθρογραφία τοῦ παλαιότερου κειμένου. Ὁ Κρέμος τὴ χρονολογεῖ στὸν 5ο-6ο αἰ., θεωρῶντας τὸν κώδικα ὡς ἕνα ἀπὸ τοὺς παλαιότερους στὴν Εὐρώπῃ. Ὡστόσο ἡ χρονολόγησις τοῦ Σακκελίωνα στὸν 9ο αἰ. βρίσκεται πιὸ κοντὰ στὴν πραγματικότητα¹⁴.

Ὑλῃ: Περγαμνὴ μέτριας ποιότητος, χονδρή. Τὰ ἐσώφυλλα καὶ τὰ παράφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους (φ. <I-II> καὶ <α-β>) ἀπὸ χονδρὸ, στιλπνὸ καστανὸ χαρτί, τῆς νεότερης στάξεως. Σύνθεσις τευχῶν: 2 (<II>· τὸ πρῶτο φύλλο ἐσώφ. ἀρχῆς), 12-3 (18· τὰ φ. 3/4, 7/8 καὶ 13/14, δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 12-4 (34· τὰ φ. 21/22, 23/24, 29/30 καὶ 31/32 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8 (50), 10-2 (66· τὰ φ. 55/56 καὶ 61/62 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8 (82), 10-2 (98· τὰ φ. 85/86 καὶ 95/96 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8 (114), 10-2 (130· τὰ φ. 119/120 καὶ 125/126 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8 (146), 8-2 (158· τὰ φ. 149/150 καὶ 151/152 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 2 (<β>· τὸ δεύτερο φύλλο ἐσώφ. τέλους). Ἀρίθμηση τευχῶν με κόκκινα ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ στὴν κάτω ράχη τοῦ verso τοῦ τελευταίου.

Σημειώματα: σελ. 155 (τέλος τοῦ κειμένου· χ. τοῦ γραφέα): † Ὁ εὐλαβέσται(ος) / ἱερε(ὺς) καὶ κληρ(ικὸς) τ(ῆς) ἀγί(ας) / Εἰρή(νης) τῶν Γαλάτ(ων) / Ἰωσήφ ὁ Ἀγαπῆ(τος): † / ἀγία τριάς βοήθει μοι / τὸν σὸν δοῦλον / Ἰωσήφ ἱερέ(α) τὸν τοῦ / Ἀγαπῆ(τοῦ) †.

Τὸ σημείωμα δημοσιεύθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν Σακκελίωνα, ὁ ὁποῖος ὅμως διάβασε (χωρὶς νὰ εἶναι βέβαιος) τὸ ἀγίας Εἰρήνης ὡς ἀγίας ἐπαρχίας. Ἄν καὶ στὰ παροράματα τοῦ καταλόγου τοῦ προσέθεσε τὴν ὀρθὴ ἀνάγνωσις, ἡ ἐσφαλμένη ἐπιβίωσε ἕως σήμερα, στὴν καταχώρησις τοῦ ὀνόματος τοῦ γραφέα στὸ PLP¹⁵. Ἀνάλογο ἐνδιαφέρον ὅμως ἔχει καὶ ὁ ἐντοπισμὸς τοῦ ναοῦ (καὶ μᾶλλον ὅχι μονῆς) τῆς Ἀγίας Εἰρήνης, τοῦ ὁποίου ἦταν ἱερέας ὁ Ἰωσήφ. Τὸ ὄνομα Γαλάτα ἢ Γαλατᾶς εἶναι ἀρκετὰ κοινὸ στὸν ἑλληνικὸ κῶρο¹⁶.

14. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 77· ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 34. Εἶναι ἄγνωστο ἂν ἡ λατινικὴ ἔκφρασις τοῦ Κρέμου «*inter antiquissimos Europae numerandus, saeculi nempe V vel VI*» προέρχεται ἀπὸ κάποιο παλαιότερο δημοσίευμα, σχετικὸ ἴσως με τὸν κώδικα, ἀπὸ κάποιο προφορικὸ σχόλιο, ξένου πιθανότατα ἐρευνητῆ, ἢ ἂν τὴ χρησιμοποίησε μέσα στὸ ἀρκετὰ ἀρχαῖον κείμενό του ἀπλῶς γιὰ νὰ δώσει ἔμφασι. Ἡ ἔκφρασις προκάλεσε ἐντύπωση καὶ στὸν REICH, *Palimpseste*, 95.

15. Σακκελίων, *Κατάλογος*, 34 καὶ 338· PLP, 91018 (= παλαιὸς ἀριθ. 90007· Ἀγαπῆ(τος)) καὶ 91024 (= παλαιὸς ἀριθ. 90012· Ἀγαπῆ(τος) Ἰωσήφ). Προφανῶς ὁ Σακκελίων δυσκολεύθηκε στὴν ἀνάγνωσις τοῦ συμπλέγματος εἰ, τὸ ὁποῖο ὅμως ὑπάρχει με τὴν ἴδια ἀκριβῶς μορφή στὸν στίχ. 7 τῆς β' στίλης τῆς σελ. 155. Ἐντούτοις, στὸ εἰσαγωγικὸ σημείωμα τῶν παροραμάτων τοῦ τόμου μιᾶ γενικὰ γιὰ *τυπογραφικὰ ἀμαρτήματα*, ἂν καὶ εἶναι προφανές ὅτι στὴν προκειμένη περίπτωσι πρόκειται γιὰ ἐσφαλμένη ἀνάγνωσις. Τὸ σημείωμα δημοσιεύθηκε με τὴν ὀρθὴ μεταγραφὴ καὶ ἀπὸ τὸν GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, 423.

16. Βλ. λ.χ. Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαίδεια 8, 49-50. Τὸ σημείωμα τοῦ Ἰωσήφ εἶναι ἐξαιρετικὰ ὀρθογραφημένο, γιὰ νὰ δεχθοῦμε ὅτι ἡ ὀξεῖα ποὺ ὑπάρχει μετὰ τὸ Γαλάτ προοριζόταν γιὰ τὴ συντομογρα-

Ἀρκετὰ πιθανὴ θὰ θεωρούσαμε τὴν ταύτιση μὲ τὸν ὁμώνυμο ναὸ τοῦ χωριοῦ Ἁγία Εἰρήνη Κανναβιδῶν, στὴν εὐρύτερη περιοχὴ τῆς Γαλάτίας (ἐπαρχία Λευκωσίας) τῆς Κύπρου. Ἄν καὶ ἡ Ἁγία Εἰρήνη δὲν βρίσκεται σὲ ἄμεση γειτνίαση μὲ τὴ Γαλάτα, ἡ ἀναφορὰ τῆς δεύτερης στὸ σημεῖωμα πρέπει νὰ ἐρμηνεύεται ἀπὸ τὸ γεγονὸς ὅτι τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἦταν τὸ κέντρο τῆς περιοχῆς¹⁷. Ὁ ναὸς ποὺ ὑπάρχει σήμερα στὸ χωριὸ χρονολογεῖται ἀπὸ τὸν Ἁ. Παπαγεωργίου στὸν 17ο αἰ., ἀλλὰ ἡ ὑπαρξὴ τοῦ χωριοῦ μαρτυρεῖται ἀπὸ τὸν 16ο αἰ.¹⁸.

Τὸ χρονικὸ χάσμα ποὺ χωρίζει τὶς μαρτυρίες αὐτὲς ἀπὸ τὸν κώδικα τῆς Ε.Β.Ε. περιορίζεται ἴσως ἀπὸ τὸ κωδικογραφικὸ σημεῖωμα ἑνὸς ἄλλου, ἄγνωστου ἕως σήμερα, κώδικα τοῦ ἔτους 1495, ποὺ φυλάσσεται στὸ ἐπισκοπεῖο Μόρφου, στὴν Εὐρύχου τῆς Κύπρου. Πρόκειται γιὰ ἕνα Εὐαγγελιστάριο 130 φύλλων, φυλασσόμενο μέχρι πρόσφατα στὸ χωριὸ Ἀσπρομερίτης, ἀπὸ ὅπου ὁ σημερινὸς μητροπολίτης Μόρφου κος Νεόφυτος τὸ μετέφερε στὴν Εὐρύχου, ἀφοῦ μερίμνησε γιὰ τὴ συντήρησή του. Στὸ φ. 130^v τοῦ κώδικα διαβάζουμε τὸ ἐξῆς σημεῖωμα ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ γραφέα: *τέρμα τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου ὃ (καὶ) γέγονεν παρα τῆς / ἐξόδου κ(αὶ) τῶν παραναλῶ/μάτ(ων) τοῦ θεοσεβεστάτου / ἱερέως κυροῦ Φιλίππου (καὶ) / οἰκονόμου ἀγ(ίας) Εἰρήνης / γραφέν (δὲ) παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀ/μαθοῦς κ(αὶ) ἀναξίου ἱερέ(ως) / Πέτρου τῷ ἐπὶ κλῆν Κα/θαροῦ ἐκ προαστίων Ζώ/τίας κ(α)τ(ὰ) μηναν Σεπτ(έμβ)ρ(ιον) τῆς / αὐτῆς Χ(ριστο)ύ:-*. Μάλιστα ἀκριβῶς πιὸ κάτω, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλο χέρι, ὑπάρχει ἕνα ἀκόμη σημεῖωμα, ἐξαιρετικὰ δυσανάγνωστο, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται καὶ πάλι τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Εἰρήνης: *† .ης μος ... ἀδελφος τῆς καθωλ(ι)/κῆς τῆς ἀγίας Ερῖνης κ(αὶ) ..ροθεν / ἄπο τῆς ῥωμεν ..λκη [ρ]*. Δὲν εἶναι γνωστὸ ἂν ὁ ναὸς (ἡ ἢ μονὴ) τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ποὺ ἀναφέρεται στὰ δύο σημειώματα ταυτίζεται μὲ αὐτὸν τοῦ σημειώματος τοῦ κώδικα τῆς Ε.Β.Ε., καθὼς μάλιστα ναοὶ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης ὑπάρχουν πολλοὶ στὴν Κύπρο, ἀλλὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κώδικας τῆς Εὐρύχου μέχρι σήμερα συνδέεται μὲ περιοχὲς τῆς μητρόπολης Μόρφου, ἴσως καθιστᾷ πιθανότερη τὴ σχέση του μὲ τὴν Ἁγία Εἰρήνη Κανναβιδῶν¹⁹.

ψημένη κατάληξη *ων*. Παρόλα αὐτά, θεωροῦμε πιθανότερη τὴ διόρθωση τοῦ *Γαλάτων* (< τὸ *Γάλα*; ὁ *Γαλάς*;) σὲ *Γαλατῶν* (< ὁ *Γαλατᾶς*; ἡ *Γαλάτα*).

17. Πβ. τὸ συναξάριο τοῦ ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Λαμπαδιστῆ, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ὅτι οὗτος ὁ ὁσῖος ἦν ἐκ τῆς περιφέρειου νήσου Κύπρου ἀπὸ κόμης Λαμπάδος ... τῆς τῶν Γαλατῶν ἐπαρχίας Κ. ΜΥΡΙΑΝΘΕΑ, Ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Λαμπαδιστής. Βίος τοῦ ὁσίου καὶ θεοφόρου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Λαμπαδιστοῦ καὶ ἱστορία τῆς ἐν Μαραθάση ἱερᾶς μονῆς του, Λευκωσία 1969, 105.

18. Ἁ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Οἱ ξυλόστεγοι ναοὶ τῆς Κύπρου, *Τόμος ἀναμνηστικὸς ἐπὶ τῇ 50ετηρίδι τοῦ περιοδικοῦ «Ἀπόστολος Βαρνάβας» (1918–1968)*, Λευκωσία 1975, 362–363· G. GRIVAUD, *Villages désertés à Chypre (fin XIIIe– fin XIXe siècle)* [Ἰδρυμα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ'. Γραφεῖον Κυπριακῆς Ἱστορίας. Μελέται καὶ Ὑπομνήματα 3], Λευκωσία 1998 202, 206 καὶ 468. Ὅλες τὶς πληροφορίες γιὰ τὸ χωριὸ καὶ τὸ ναὸ του τὶς ὀφείλουμε στὸν π. Χαρίτων, βιβλιοθηκᾶριο τῆς Μονῆς Σταυροβουνίου, ὅπως καὶ στοὺς Χ. Χοτζάκογλου, ἀρχαιολόγο (Πανεπιστήμιο Κύπρου) καὶ Γ. Ἰωαννίδη, δρ. Θεολογίας καὶ κάτοικο τοῦ χωριοῦ Γαλάτα. Τοὺς εὐχαριστοῦμε καὶ τοὺς τρεῖς γιὰ τὴν πολύτιμη βοήθειά τους.

19. Βλ. Μ. Ν. CHRISTODOULOU – Κ. KONSTANTINIDIS, *A complete gazetteer of Cyprus*, τόμ. 1, Λευκωσία 1987, 9–10. Τὴν ὑπαρξὴ τοῦ κώδικα, τὶς πληροφορίες γιὰ τὸ περιεχόμενο καὶ τὴν ἱστορία του, ὅπως καὶ φωτοτυπία τῶν σημειωμάτων χρωστοῦμε στὸν προαναφερθέντα π. Χαρίωνα Σταυροβουνιώτη, τὸν ὁποῖο εὐχαριστοῦμε ἀκόμη μία φορά.

σελ. 156 (x. τοῦ 15ου-16ου αἰ.): *Εὐαγγέλιον τῶν ἀγίων ἐνδόξων (καὶ) / ἱαματικῶν Ἀναργύρων Κοσμά καὶ / Δαμιανοῦ· ἔχων δὲ ἐν αὐτῷ εὐαγγέλια μόνα τὰ καθημερινά· ζητῇ καὶ ἐξ αὐτῶν μέρος τῶν εὐαγγε/λίων ἐν τῷ μ(ε)γ(ά)λ(ω) εὐαγγελίῳ τῶν ἀγίων / τὸ ἐγκο-
σμιμένω: † 20.*

σελ. 158 (x. τοῦ γραφέα, κάτω ἀπὸ πρόχειρα σχεδιασμένο σταυρό): *Ἰωσήφ ὁ Ἀγαπη-
τός:-*

Διακόσμηση: Ἐπίτιπλα, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ ἀνοικτὸ (φωτεινὸ) κόκ-
κινο μελάνι. Σὲ ὁρισμένα σημεῖα ἐπικάλυψη τοῦ κειμένου μὲ ὑποκίτρινη χρωστική οὐσία
(λ.χ. σελ. 82). Στὴ σελ. 158 ὁλοσέλιδος σταυρὸς μὲ διπλὴ ὀριζόντια κεραία. Ἐκατέρωθεν
ἐπιγραφές: *Ι(ΗΣΟΥ)Σ Χ(ΡΙΣΤΟ)Σ Ν(Ι)Κ(Α), Φ(ΩΣ) Χ(ΡΙΣΤΟΥ) Φ(ΑΙΝΕΙ) Π(ΑΣΙ), ΣΧΜΣ
Χ(ΡΙΣΤΟΣ) Χ(ΑΡΙΝ) Χ(ΡΙΣΤΙΑΝΟΙΣ) Χ(ΡΙΖΕΤΑΙ) αρ(καὶ) ΟΧ ΕΣ (;) καὶ Ο Χ(ΡΙΣΤΟ)Σ ἐστι
τὸ α καὶ το ω. Στὸ παλαιότερο κείμενο ἐπίτιπλα, πρωτογράμματα, ἐνδείξεις στὸ κείμενο καὶ
ἐκφωνητικά σημεῖα μὲ κόκκινο μελάνι, ἐνίοτε καὶ μὲ ἄλλα χρώματα (γαλάζιο, κίτρινο· βλ.
σελ. 2, 18 κ. ἄ.).*

Στάχωση: Χαρτόνι καὶ καστανὸ ὕφασμα (τυπικὴ τῆς Ε.Β.Ε.· ἀρχὲς 20ου αἰ.)²¹.

Κατάσταση: καλή. Νεότερη συντήρηση (κάλυψη σχισιμάτων καὶ χασμάτων, ξάκρισμα τῶν φύλ-
λων), πιθανὸν σύγχρονη τῆς στάχωσης.

E. B. E. 192

14ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 7ος καὶ 10ος αἰ.) περγ. 168x125mm. 1 φ.+ 480 σελ. 17/23 στίχ.
ἀκέφ. παλίμψηστος

I. Νεότερο κείμενο²²

σελ. 1: Εὐαγγελιστάριο· ἀρχ. (ἀκέφ.): *τρεις λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, [γε]μίσατε τὰς
ὕδρας ὕδατος Ἰω. 2:6 σελ. 299: Εὐαγγέλια ἐωθινά· σελ. 323: Μηνολόγιο· σελ.
409: Εὐαγγέλια γιὰ διάφορες περιστάσεις.*

σελ. 474-475: ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Κατὰ Μάρκον (Μρ. 1:35-44).

σελ. 476-477: ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Κατὰ Λουκᾶν (Λκ. 9:29-35· σύγχυση μὲ τὸ Μτ.
17:5).

σελ. 479: κατάλογος εὐαγγελικῶν περικοπῶν γιὰ διάφορες Κυριακές.

Χάσμα στὸ κείμενο

20. Τὸ σημείωμα δημοσιεύθηκε ἀρχικὰ ἀπὸ τὸν ΚΡΕΜΟ (*Κατάλογος*, 77) καὶ ἀργότερα ἀπὸ τὸν ΣΑΚΚΕ-
ΛΙΩΝΑ (*Κατάλογος*, 34). Ἐλλείπει περισσοτέρων πληροφοριῶν, ἡ μονὴ αὐτὴ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ταυτι-
σθεῖ.

21. Τὴν ἐποχὴ ποὺ εἶδε τὸν κώδικα ὁ REICH (1882 περ.), ἔφερε ἀκόμη ξύλινες πινακίδες μὲ ἐπένδυση
ἀπὸ κόκκινο δέρμα καὶ μπρούντζινους γόμφους. Βλ. REICH, *Palimpseste*, σελ. 95. Τὴν ἴδια στάχωση εἶδε ὁ
ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 77.

22. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 92· GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, 424.

σελ. 366–367: ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ διετῆρει πάντα τὰ ῥήματα (Λκ. 2:51) – τρίκας καμήλου καὶ ζώνη δερματίνην περὶ τὴν ὀσφιν αὐτοῦ ... (Μρ. 1:6).

II. Παλαιότερο κείμενο²³

A. σελ. 1–472 (στὰ φύλλα μὲ τὴ μικρογράμματη γραφή)

- 1) Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Διαλεκτικὴ (Φιλοσοφικὰ κεφάλαια), σύντομη παραλλαγή. Στὴ σελ. 35 ἐντοπίζεται ὁ πίνακας τῶν κεφαλαίων: *ΛΗ Περί τοῦ που ... τόπον σημαίνει, ΛΘ Περί τῆς ποτε, Μ Περί τοῦ ἔχειν* ἔκδ. B. Kotter, *Die Schriften des Johannes von Damaskos*, τόμ. 1 [Patristische Texte und Studien 7], Βερολίνο 1969, 49. 74–76²⁴. Ἄλλοι τίτλοι ὑπάρχουν στὴ σελ. 79 (*ΚΗ Περί ἐνυποστάτου, ΚΖ Περί προσώπου* ὁ.π., 49. 55–56) καὶ στὴ σελ. 80 (*Δαίρεσις τοῦ ὄντος καὶ τῆς οὐσίας* ὁ.π., 49. 58). Κείμενο τῆς Διαλεκτικῆς διαβάζουμε στὴ σελ. 75 (*τοῦ ἀνδριάντος ἐν τῷ χαλκῷ ὡς ἐν τῷ ποιητικῷ αἰτίῳ ὡς ... τὰ πάντα ἐν τῷ Θεῷ ὡς ἐν Θεῷ ὡς ἐν τῷ τελικῷ αἰτίῳ ὡς ἡ κλίνη ... ἐν τῇ τῶν ἀνθρώπων ἀναπαύσει διὰ τὴν ἀνάπαισιν γάρ* ὁ.π., 106. 9–11). Στὴ σελ. 82 διαβάζουμε ἀπόσπασμα, τὸ ὁποῖο δὲν ἐντοπίζεται στὴν ἔκδοσι τοῦ Kotter, ἀν καὶ πιθανότατα ἀνήκει στὴ Διαλεκτικὴ (*Ἐρώτησις τί ἐστὶν οὐσία καὶ εἰ ταῦτόν λέγεται οὐσία καί* πβ. ὁ.π., 107. 9–10).
- 2) Ἀταύτιστο κείμενο· σελ. 111 τίτλ.: *Ἄγων Ἀμφίωνος, Ὀρφέως καὶ Ἀρρίωνος* ἀρχ.: [...] *Ἀμφίων καὶ Ἀρρίων καὶ Ὀρφεὺς εἰκὼν [...]* Ἀρρίων δὲ πλέων, Ἀρρίων δὲ γυμνός· μέλλει γάρ αὐτὸν ῥίπτειν εἰς θάλασσαν.
- 3) Ἀμμωνίου, σχόλια στὴν εἰσαγωγὴ Πορφυρίου περὶ τῶν πέντε φωνῶν· σελ. 151 τίτλ.: *Σχόλια σὺν Θεῷ τῶν Κατηγοριῶν Ἀριστοτέλους [...]* Πορφυρίου ἀρχ.: *Μέλλοντας ἡμᾶς ἄρξασθαι φιλοσόφων λόγων ἀναγκαῖόν ἐστι γνῶναι τί ποτέ ἐστὶν φιλοσοφία* ἔκδ. A. Busse, *Ammonius in Porphyrii isagogen sive quinque voces* [CAG 4.3], Βερολίνο 1891, 1.1–3· σελ. 157 τίτλ.: *[Περί...] ε[...]*ους διαφορᾶς [...]

23. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 92. εἶχε διαπιστώσει ὅτι τὸ περιεχόμενο τοῦ παλαιότερου σιρώματος γραφῆς ἦταν φιλοσοφικὸ καὶ τὸ ἀπέδωσε γενικὰ στὸν Ἀριστοτέλη καὶ σὲ «ἄλλους φιλοσόφους». Ὁ REICH, *Palimpseste*, 97–100, διάβασε πολλὰ ἀποσπάσματα – κυρίως τίτλους –, ἀλλὰ δὲν προκώρησε σὲ ταυτίσεις, παρὰ μόνο ἐξέφρασε τὴ γενικὴ διαπίστωση ὅτι τὸ περιεχόμενο τοῦ παλαιότερου κώδικα ἦταν σχετικὸ μὲ τὸν Ἀριστοτέλη, ἀν καὶ ἐπεσήμανε ὅτι δὲν πρέπει νὰ χαρακτηρισθοῦν ὅλα τὰ κείμενα ὡς ἀριστοτελικά σχόλια. Ἐξάλλου, σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία τοῦ Κρέμου, ποὺ ἐπαναλαμβάνει καὶ ὁ Reich, τὸν κώδικα ἐξέτασε ἐκείνη τὴν ἐποχὴ καὶ ὁ V. Gardthausen, ὁ ὁποῖος ὅμως δὲν φαίνεται νὰ δημοσίευσε κάποια σχετικὴ μελέτη. Τέλος, ὁ κώδικας, ἀν καὶ ἐν μέρει περιλαμβάνει ἀριστοτελικά σχόλια, δὲν περιελήφθη σὲ κανένα ἀπὸ τοὺς καταλόγους ἀριστοτελικῶν κωδίκων.

24. Ὁ REICH, *Palimpseste*, 98, διάβασε πολλοὺς τίτλους, ἀλλὰ δὲν πρόσεξε τοὺς ἀριθμοὺς τῶν κεφαλαίων, οἱ ὁποῖοι ἀντιστοιχοῦν ἀπολύτως σὲ αὐτοὺς τῆς Διαλεκτικῆς, καὶ δὲν μπόρεσε νὰ ταυτίσει τὸ κείμενο.

συμβεβηκότος· ἀρχ.: *Κανταῦθα* Τί δή ποτε οὕτως κατάταξις ὁ.π., 31. 12-14· σελ. 178: καὶ δικάζειν· καὶ γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ νόμους τιθε[...]. ταῦτα θεωρεῖται· ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἡθικῷ [...]. (στοὶ περιθώριο) Ἰσοκράτης. [...] τῶν ἡμερινῶν ἔργων [...] πῇ παρέβην· τί πρ[...]. τί μοι δέον [...]. (στοὶ περιθώριο) Ὅρος ἡθους. [...] ἐρήσεως, ἥγουν παρατη[...]. ἀνενδεοῦς οἶον ἐξαδάκτυλον ἢ ἐξάχειρον ὁ.π., 15. 16-16. 11· σελ. 179: [...] οὖν τοῦτο τό τε λογικὸν καὶ ἄλογον καθολικότερον [...]. (στοὶ περιθώριο) *Περὶ ἐπιστάτου* [...]. (στοὶ περιθώριο) Ἀλκιβιάδης ὁ.π., 32. 18· σελ. 207 τίτλ.: *Εἰς τὴν τῶν ὀρισμῶν ἀπόδοσιν καὶ ὅλως εἰς τὰ περὶ διαιρέσεως 1 [...].* ἀρχ.: *Χρὴ εἰδέναι πρῶτον ὅτι ἄλλη τις ἢ κατὰ Ἀριστοτέλην* ὁ.π., 34. 15-17· σελ. 215 τίτλ.: *Περὶ πρεσβυτέρων [...].* καὶ σύνδεσμος σημαίνει ἡμῖν [...] τὸ βιβλίον· ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ὁ.π., 26. 9-11.

Ἐνδεχομένως στὰ ἴδια σχόλια ἀναφέρεται καὶ ὁ τίτλος ποὺ διακρίνεται στὴ σελ. 127: Ἀμμωνίου φιλοσόφου, *Περὶ τῶν δέκα κατηγοριῶν Ἀριστοτέλους καὶ τῶν πέντε φωνῶν Πορφυρίου*. ἀρχ.: [...] ἡ γὰρ τῶν ὄντων ἀπάντων πβ. ὁ.π., 24. 2-3.

- 4) Ἀταύτιστα κείμενα, πιθανὸν σχόλια στὸν Ἀριστοτέλη· σελ. 169 τίτλ.: *Πρᾶξις* ἀρχ.: *Ο[...].* ὁ δὲ γεγραμμένος οὐκ οὐσία σελ. 189 τίτλ.: *Περὶ γραμματικῆς [...].* Ὅρισμός περὶ τῶν κεφαλαίων σελ. 191 τίτλ.: Ὅρισμός περὶ τῆς μουσικῆς σελ. 201 τίτλ.: *Σχόλια [...].* (κείμενο ἐξίτηλο)· σελ. 319 τίτλ.: *Περὶ ὅλου καθ' ἓν* σελ. 339 τίτλ.: *Περὶ τοῦ ἔχειν [...].* τέλ.: *εἰ γ[...].* κειν γυναικὶ ἔχειν λεγόμεθα [...]· πβ. ἔκδ., Kotter, *Die Schriften des J. von Damaskos*, τόμ. 1, 125 καὶ 131. Ἡ ἀρχὴ τῶν δύο κεφαλαίων, ὅμως, διαφέρει στὴν ἔκδοσιν ἀπὸ αὐτὴν τοῦ κώδικα (πρὸ κάτω, τίτλ.): *Περὶ ἐρμηνείας* ἀρχ.: Ὅτι [...] Ἀριστοτέλην περὶ προτάσεων διαλαβεῖν σελ. 340: ἡ πρότασις ἡ διπλή σελ. 341 τίτλ.: *Περὶ ῥήματος [...].* *Περὶ ἐρμηνείας* ἀρχ.: Ὅτι ὁ τέλειος ὀρισμός [...] ἐστὶν φωνὴ σημαντικὴ κατὰ συνθήκην σελ. 343 τίτλ.: *Περὶ ὀνόματος* σελ. 346 τίτλ.: *Περὶ ἀντικειμένων* πβ. ὁ.π., 125· σελ. 351 τίτλ.: *Περὶ προτέρου* ἀρχ.: Ὅτι διὰ τοῦτο περὶ προτέρου διαλαμβάνει ὁ Ἀριστοτέλης διότι [...]· πβ. ὁ.π., 128. Ἡ ἀρχὴ τοῦ κειμένου στὴν ἔκδοσιν διαφέρει ἀπὸ αὐτὴ στὸν κώδικα· τίτλ.: *Περὶ τοῦ ἅμα* πβ. ὁ.π., 129· σελ. 352 τίτλ.: *Περὶ κινήσεως ἥτοι περὶ μεταβολῆς* ἀρχ.: Ὅτι διὰ τοῦτο περὶ κινήσεως [...] πέντε εἰδῶν φέρεσθαι σελ. 353 τίτλ.: *Αἱ τῆς ψυχῆς δυνάμεις* ἀρχ. (μετὰ τὸ σχῆμα): Ὅτι εἰς ε διαρεῖ[...] διαλέγεται περὶ τῶν συμβά[...] εἰς τοὺς ἀγῶνας σελ. 362: Ὅτι φησὶν Ἀριστοτέλης τὰ μὲν οὖν ὀνόματα αὐτὰ καὶ [...]. Ὅτι πᾶσαν φωνὴν δυναμένην ἐν προτάσει κατηγορούμενον ὅρον γενέσθαι ῥῆμα καλεῖ ὁ Ἀριστοτέλης· φησὶν γὰρ [...]. Ὅτι φησὶν ὁ Ἀριστοτέλης· καὶ γὰρ ὁ τραγέλαφος σημαίνει πβ. ἔκδ. A. Busse, *Ammonius in Aristotelis de interpretatione commentarius* [CAG 4/5], Βερολίνο 1897, σελ. 26. 10· σελ. 385 (σχῆμα γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ κειμένου καὶ τίτλ.): ὑπεναντία [...] καθόλου ὧς μερικαὶ καὶ οἱ μερικαὶ ἀόριστοι σελ. 466 τίτλ.: *Περὶ λόγου* ἀρχ.: Ὅτι

[...]αφενέντων τῶν [...] Ὅτι συλλογισμόν τινα ἐλέγχει Ἀριστοτέλης κατασκευ[...]
σελ. 470: *Περὶ τάξεως* ἀρχ.: Ὅτι [...] πεποίκην καὶ προσέταξεν μὲν τὰ προς τι τῶν
λοιπῶν

- 5) Φωτίου, Τῷ αὐτῷ Ἀμφιλοχίῳ ζητήσαντι σύνοψιν σαφῇ τῶν δέκα Κατηγοριῶν
(Ἀμφιλόχιο 137)· σελ. 373 (τίτλ.): *Φωτίου πατριάρχου τοῦ Βυζαντίου περὶ τῶν
ὁμωνύμων* ἀρχ.: *Τῶν [...] πρόσεστι δὲ τούτοις ἄλλα τινά· ὧν τὰ μὲν καλεῖται* ἔκδ.
L. G. Westerink, *Photii patriarchae Constantinopolitani epistulae et Amphilochia*,
τόμ. 5: *Amphilochiorum pars altera*, Λιψία 1986, 141. 2-4.

Ἐνδεχομένως σὲ ἄλλα Ἀμφιλόχια (ἢ σὲ φιλοσοφικά κεφάλαια τοῦ Ἰωάννου
Δαμασκηνοῦ) ἀνήκουν οἱ τίτλοι ποὺ διακρίνονται σὲ ἄλλες σελίδες: σελ. 474: *Περὶ
τοῦ κεῖσθαι* (Ἀμφιλόχιο 146· Westerink, *Amphilochia*, τόμ. 5, 163· Kotter, *Die
Schriften des J. von Damaskos*, τόμ. 1, 124)· σελ. 291: *Περὶ ποσοῦ καὶ ποιότητος*
(Ἀμφιλόχια 139 καὶ 140· Westerink, *Amphilochia*, τόμ. 5, 151 καὶ 152· πβ. Kotter,
Die Schriften des J. von Damaskos, τόμ. 1, 114 καὶ 119)· σελ. 345: *Περὶ τοῦ ποι-
εῖν καὶ πάσχειν* (Ἀμφιλόχια 143 καὶ 144· Westerink, *Amphilochia*, τόμ. 5, 159 καὶ
161· Kotter, *Die Schriften des J. von Damaskos*, τόμ. 1, 123. Ὡστόσο ἡ ἀρχὴ ποὺ
διαβάζουμε στὸν κώδικα δὲν ἐντοπίζεται στὶς σχετικὲς ἐκδόσεις)· ἀρχ.: Ὅτι [...] ἢ
ὅτι τὸ ποιεῖν ἐξ οὐσίας σύγκειται καὶ ποιότητος.

- 6) Ἱεροκλέους, ὑπόμνημα στὰ Χρυσὰ ἔπη τοῦ Πυθαγόρα· σελ. 421: [...]οὔτον προ-
σάξεις ἀπὸ τῶν ἐν μέσῳ κειμέ[...] τῷ λαμβάνειν τὰ ἀγαθὰ δύνασθαι τιμῶν τοὺς ἀεὶ
διδόντας αὐτά. Ὁ δὲ ἄλλως τιμᾶν τὸ [...]ρανάλωμα τῆς ἔξωθεν [...] τὴν τιμὴν, οὐκ
οἰκείαν ἀρετὴν προσφέρων, ἀλλ[...]
οὔτον δὲ καὶ τὸ τοῦ Πυθίου πάλιν ἔκδ. F. G. Köhler, *Hieroclis in aureum Pythagoreorum carmen commentarius*, Στουτγάρδη
1974, 13.13-14.2.

- B. σελ. 387 κ.έ. (στὰ φύλλα μὲ τὴ μεγαλογράμματο γραφὴ):

Ἄδηλο κείμενο, πιθανότατα νομικοῦ χαρακτῆρα (σελ. 395: ὑπαισερχόμενος τῆς
αὐ[τῆς] ἐφα[...]
σελ. 396: *μονο κληρονομο[...]*· *Ζ Ἐκη [...]* ἐγκλημ[...]
σελ. 398: ὀρφάτοραν (κουράτοραν;) τουτ[...]
Οὐ γὰρ ἀρεστόν· σελ. 407: *Ν Τὸν διηνεκῶς [...]*
εχε[...]· *ἡ δεσποτεία τούτων ἐκ τοῦ τοιούτου ἀκ[...]*· *οὔτον [...]* μέλλον τοῦ ἐμφυτευ-
θέντος· σελ. 409: *τοῖς δικασταῖς εὐρισκομέν[οις]*· σελ. 410: *ἐὰν ὁ δανεισάμε[νος]*
γράμματα γινώσκων καὶ δυνατὸς ἔχων ἐν τῇ τοῦ χρέους· σελ. 415: *ἕως τεσσάρων*
πέδων (= παιδῶν;) τὸ τρίτον· σελ. 430. [...]ους παρεμβалέτωσαν).

σελ. 1-473: γραφὴ τοῦ 14ου αἰ.· σελ. 474-477, 479: γραφὴ τοῦ 13ου-14ου αἰ. Ἡ σελ. 480
ἄγραφη. Ἡ παλαιότερη γραφὴ μικρογράμματι τοῦ 10ου αἰ., σὲ μία στίχη, παράλληλη πρὸς
τὴ νεώτερη· διακρίνεται χωρὶς δυσκολία σὲ πολλὰ φύλλα (λ.χ. σελ. 35 τίτλ., 40, 75, 82, 341,
351, 362, 385). Οἱ σελ. 387-392, 395-416, 419-420, 428-429, 433-464 ἀπὸ δεύτερο κώδι-

κα, σὲ μεγαλογράμματο βιβλικὴ γραφή, πιθανῶς τοῦ 7ου αἰ., σὲ μία στίλη, παράλληλη πρὸς τὴ νεώτερη· διακρίνεται ἐλάχιστα (λ.χ. σελ. 389, 392, 410, 419).

*Υλν: Περγαμνὴ κακῆς ποιότητος, χονδρή. *Εσώφ. ἀρχῆς ἀπὸ λευκὸ στιλπνὸ χαρτὶ τοῦ 19ου αἰ. (φ. <I>).

Σύνθεση τευχῶν: 1 (ἐσώφ. ἀρχῆς), 6-6 (ἴκνη ἐνὸς χαμένου χαρτῶου τριαδίου), 12x8 (192· τὰ φ. 183/184 καὶ 185/186 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8-1 (206· τὸ φ. 197/198 δὲν σχηματίζει δίφυλλον), 8-1 (220· τὸ φ. 213/214 δὲν σχηματίζει δίφυλλον), 3x8 (268), 10-3 (282· τὰ φ. 273/274, 275/276 καὶ 277/278 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 2x8 (314), 8-2 (326· τὰ φ. 319/320 καὶ 321/322 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 12-4 (342· τὰ φ. 331/332, 333/334, 335/336 καὶ 337/338 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 8-1 (356· τὸ φ. 349/350 δὲν σχηματίζει δίφυλλον), 10-3 (370· τὰ φ. 361/362, 363/364 καὶ 365/366 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 366, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8 (386), 8-1 (400· λείπει 1 φ. μετὰ τὴ σελ. 392), 5x8 (480· τὸ ἐπικολημένο στὴν πινακίδα τέλους σπάραγμα προέρχεται ἀπὸ τὸ φ. 479/480). *Αριθμηση τευχῶν μὲ ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου (διακρίνεται σὲ λίγα τεύχη).

Σημειώματα: ἐσώφ. ἀρχῆς: Προσπνέχθη δῶρον εἰς τὴν / βιβλιοθήκην τοῦ Πανεπιστημίου / ὑπὸ τοῦ ἀρχιμανδρίτου κυρίου / Κυρίλλου *Αθανασιάδου, / ἐξάρχου τοῦ ἁγίου Τάφου· *Ἐν *Αθήναις, τῇ 11 *Ἰανουαρίου / 1868 σελ. 1 (κάθετα πρὸς τὸ κείμενο): 1863· *Ἐκ τῶν τοῦ Κυρίλλου *Αθανασιάδου *Αρχιμ(ανδρίτου) / *Ἀγιοταφίτου / *Ἐν Δαμασκῷ²⁵.

σελ. 473 (x. τοῦ γραφέα): σωθ(ῆ) ο γράψ(ας) ημέ(ρας) / τεσσαρισκαίδεκα † ἀκολουθεῖ σημ. (κρυπτογραφημένο;) ἀπὸ ἄλλο x.: † κε σαρκοσφοσπιγα / B μιφερεζ: εσενιου σπλ[...]/ουспе: πουτροσουλισου [...] / κσα. σης και ο αδρφιτ/φουγελ: zφελτου/ Εργ.ρουγα-σμ.

Δίπλα σὲ τίτλους πολλῶν εὐαγγελικῶν χωρίων (λ.χ. σελ. 7, 30, 33, 79) μεταγενέστερο χέρι σημειώνει μετάφρασή τους στὰ ἀραβικά.

σελ. 170 (κάθετα πρὸς τὸ κείμενο): δυσανάγνωστο ἀραβικὸ σημείωμα, σύμφωνα μὲ τὸ ὁποῖο ὁ κώδικας ἀνῆκε στὸ Μακάριο ἀπὸ τὴ μονὴ τῆς Μεγάλης Παναγίας στὰ *Ἱεροσόλυμα²⁶.

Διακόσμηση: Καμμία ἐρυθρογραφία στὴν ἀρχικὴ διακόσμηση τοῦ νεότερου κειμένου. *Αργότερα προστέθηκαν ὀρισμένα πρωτογράμματα μὲ κόκκινο μελάνι ἐπάνω ἀπὸ τὰ ὑπάρχοντα μαῦρα (ἢ διακοσμήθηκαν τὰ παλαιά). *Ο ἴδιος μεταγενέστερος διακοσμητὴς προσέθεσε καὶ ὀρισμένες ἐνδείξεις στὸ κείμενο, ὅπως καὶ μικρὰ διακοσμητικὰ στολίδια (λ.χ. σελ. 323) μὲ

25. Τὰ δύο σημειώματα (τὸ δεύτερο χωρὶς τὴν ἀναφορὰ τῆς Δαμασκῶ) δημοσίευσε πρῶτος ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 92. καὶ ἀργότερα ὁ REICH, *Palimpseste*, 98. Τὴν ἀγορὰ τοῦ χειρογράφου ἀπὸ τὴ Δαμασκὸ (μαζὶ μὲ ἄλλο ἓνα χαρτῶο μὲ ἀραβοσυριακὸ κείμενο) καὶ τὴ δωρεὰ τους στὴν Ε.Β.Ε. μνημονεύει ὁ ἴδιος ὁ Κ. *Αθανασιάδης σὲ ἄρθρο του· Κ. ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ, Βιβλιοθήκαι τοῦ Παναγίου Τάφου ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ἐν *Ἱερουσαλήμ, *Σωτήρ* 13, 1890, 261 σημ. Τὴν πληροφορία αὐτὴ ἐπεσήμενε ἡ καθηγήτρια Chiara Faraggiana, τὴν ὁποία εὐχαριστοῦμε. Τὸ ξενόγλωσσο χειρόγραφο θὰ πρέπει νὰ ἀναζητηθεῖ μεταξὺ τῶν ἀραβικῶν καὶ συριακῶν κωδίκων 1800-1810 τῆς Ε.Β.Ε.· βλ. ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 303-304.

26. Εὐχαριστοῦμε τὸ φίλο ἰσλαμολόγο Μ. Γεωργουδάκη γιὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ ἀραβικοῦ σημειώματος καὶ τῶν μεταφράσεων τῶν τίτλων.

κόκκινο μελάνι. Στο παλαιότερο κείμενο ἐπίπιπλα, τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ σχήματα γιὰ τὴν κατανόηση τοῦ κειμένου μὲ κόκκινο μελάνι (λ.χ. σελ. 103, 107, 111, 151).

Στάχωση: Ξύλο καὶ δέρμα χωρὶς διακόσμηση. Ἕνας θηλυκωπῆρας, ἵχνη ἐνὸς δευτέρου καὶ ἀντίστοιχων ἱμάντων.

Κατάσταση: κακή. Τὸ δέρμα τῆς ράχης ἀποκολλημένο (φυλάσσεται). Στὰ περιθώρια τῶν σελ. 465 κ.έ. ἐκτεταμένες φθορὲς ἀπὸ τρωκτικά, μὲ χάσματα στὸ κείμενο. Ἀπὸ τὶς σελ. 475 κ.έ. σώζονται μικρὰ σπαράγματα. Φθορὲς ἀπὸ τρωκτικά καὶ στὰ περιθώρια πολλῶν ἄλλων φύλλων, χωρὶς χάσματα στὸ κείμενο. Σὲ ὀρισμένα σημεῖα κείμενο ἐξίτηλο. Λίγοι ρύποι ἀπὸ ὑγρασία στὰ περιθώρια. Λίγοι ρύποι ἀπὸ τὴ χρήση. Πράσινοι ρύποι στὸ κείμενο ἀπὸ χρήση χημικῆς οὐσίας γιὰ τὴν ἀνάγνωση τοῦ παλαιότερου κειμένου (λ.χ. σελ. 174, 178-179, 343).

E. B. E. 193

τέλη 13ου, 14ος καὶ 15ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 7ος αἰ.) περγ. καὶ χαρτ. 217x165mm. 2 φ.+ 432 σελ.+1 φ. 16 στίχ. (στὰ χαρτῶα φύλλα) 22 στίχ. (στὰ περγαμνὰ) 2 στίχ. (στὰ περγαμνὰ φύλλα) ἀκέφ. οἱ σελ. 427-430 παλὶμψηστες

I. Νεότερο κείμενο²⁷

σελ. 1: Εὐαγγελιστάριο· ἀρχ. (ἀκέφ.): *ἐμοῦ ὅτι ὁ πατήρ μου ἀπέσταλκεν Ἰω. 5:36· σελ. 317: Μηνολόγιο (Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ εἰς τὴν α' ἀρχὴ ἰνδικτιῶνος· καὶ μνήμη τοῦ ὁσίου Συμεὼν τοῦ Στυλίου)· σελ. 403: Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια (Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα τὰ ια).*

σελ. 16: ἀναγραφὴ εὐαγγελικῶν ἀναγνωσμάτων γιὰ τοὺς μῆνες Σεπτέμβριο (Κυριακὴ πρὶν τὴν Ὑψωση τοῦ Σταυροῦ) ἕως Ἰανουάριο (Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου), μὲ ἐνδειξὴ συγκεκριμένης ἡμερομηνίας γιὰ κάθε Κυριακὴ· ἀρχ.: *Αὕτη ἡ ἐρμηνεία τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν πῶς δεῖ ἀναγινώσκειται· οὐ γὰρ κατορδίκος· μηνὶ Σεπτεμβρίῳ Κυριακὴ πρὸ τῆς Ὑψώσεως ...*· τέλ.: *εἰς τὰς κδ (Ἰανουαρίου) Κυριακὴ πρὸ τῆς Ἀπόκρεω· ὁ Τελώνης*²⁸. Λαμβάνοντας ὑπόψη ὅτι ἡ 24η Ἰανουαρίου ἦταν ἡ Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, τὸ Πάσχα τοῦ ἔτους, στὸ ὁποῖο ἀναφέρεται ὁ κατάλογος ἦταν στίς 4 ἢ στίς 3 (ἂν ἦταν δίσεκτο) Ἀπριλίου. Δεδομένου δὲ ὅτι τὸ κείμενο τοῦ καταλόγου ἔχει γραφεῖ ἀπὸ χέρι τοῦ 16ου αἰ., συμπεραίνουμε ὅτι πρέπει νὰ γράφηκε τὸ 1507, τὸ 1518, τὸ 1580 (δίσεκτο ἔτος) ἢ τὸ 1591, ἔτι στὰ ὁποῖα τὸ Πάσχα ἦταν σὲ μία ἀπὸ τὶς παραπάνω ἡμερομηνίες.

27. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 92-94· GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, 423.

28. Ἀσφαλῶς πρόκειται γιὰ λάθος, ἀφοῦ μεταξὺ τῆς Κυριακῆς τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου καὶ τῆς Ἀπόκρεω μεσολαβεῖ αὐτὴ τοῦ Ἀσώτου.

σελ. 428-430: απόσπασμα από Εὐαγγελιστάριο· σελ. 430 ἀρχ.: Ὡντως ... ἐξηγουῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὥς ... Τῇ δὲ τῆς Διακαινησίμου ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ...· Λκ. 24:34· σελ. 428 τέλ.: πόθεν ἔρχεται καὶ ... οὗτός ἐστιν ... ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ πατρὸς ἀπ[...]_νικό· Ἰω., 1:35-3:9²⁹.

II. Παλαιότερο κείμενο

σελ. 427-430: απόσπασμα από Εὐαγγέλιο· σελ. 427: τὰ ῥήματα ᾧ ἐ[...]_ν ὡ[...]_ν ὑμῖν [...] ὁ δὲ πατήρ ὁ ἐμὸς [...] ἐνώ[...]_ν· Ἰω. 14:10· σελ. 429: [...] δοκουν[...]_ν ρεῖν [...] ψηλαφησάτε με κα[...]_ν δετ Λκ. 24:37-39. Τὸ πρῶτο χωρίο συναντᾶται καὶ στὴ δ' ὁμιλία τοῦ Ἀθανασίου Ἀλεξανδρείας κατὰ Ἀρειανῶν, ἐνῶ τὸ δεύτερο στὴν ἐπιστολὴ τοῦ ἰδίου πρὸς τὸν Ἐπίκτιο³⁰. Ὡστόσο πρέπει νὰ ἀποκλείσουμε τὴν περίπτωση στὴν πρώτη τους χρήσιν τὰ φύλλα αὐτὰ νὰ περιεῖχαν ἔργα τοῦ Ἀθανασίου, καθὼς τὰ γράμματα δοκουν καὶ ρεῖν πὺν μπορούμε νὰ διακρίνουμε γράφονται στὴν ἴδια σειρά. Αὐτὸ θὰ ἦταν ἀδύνατο ἂν ἐπρόκειτο γιὰ τὴν ἐπιστολὴ τοῦ Ἀθανασίου (δοκούντων τινῶν μὴ ἐν τῷ ἐκ Μαρίας σώματι βλέπειν τὸν Κύριον, ἀλλ' ἀντὶ τούτου πνεῦμα θεωρεῖν), ἀλλὰ ἀπολύτως ἐφικτὸ μὲ τὸ κείμενο τοῦ Λουκᾶ (ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν).

σελ. 1-15: γραφὴ τοῦ 15ου αἰ· σελ. 16: γραφὴ τοῦ 16ου αἰ· σελ. 17-172, 193-350: γραφὴ τῶν τελῶν τοῦ 13ου αἰ· σελ. 173-192, 351-426: γραφὴ τοῦ 15ου αἰ· σελ. 427-430: γραφὴ τοῦ 14ου αἰ.³¹ Τὰ φ. <I-II^V>, <β> καὶ οἱ σελ. 426, 427 ἄγραφα. Σελ. 427-430: ἡ παλαιότερη γραφὴ ὀξυκόρυφη κεκλιμένη, σὲ δύο σπῆλεις, παράλληλη πρὸς τὴ νεώτερη, τοῦ 7ου αἰ.³² Τὸ κείμενο διακρίνεται ἐλάχιστα.

*Υλιν: Περιγραμνὴ κονδρὴ, συρρικνωμένη (σελ. 17-172, 193-350, 427-430). Χαρτὶ ἰταλικὸ μὲ ὑδατόσημα, κονδρό, στιλπνὸ (σελ. 1-16, 173-192, 351-426). Στὰ παράφυλλα καὶ στὰ ἐσώφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους χαρτὶ σύγχρονο τῆς στάκωσης (φ. <I-II>, <β>).

Σύνθεση τευχῶν: 2 (<II>· τὸ πρῶτο φύλλο ἐσώφ. ἀρχῆς), 8 (16), 6 (28), 10 (48), 6 (60), 8x8 (186· μετὰ τὴ σελ. 183 δύο σελίδες χωρὶς ἀρίθμηση· βάσει τῆς ἀρίθμησης τευχῶν, μετὰ τὴ σελ. 76 λείπουν δύο τεύχη [ἀριθ. ε καὶ ζ], ἀλλὰ δὲν παρατηρεῖται χάσμα στὸ κείμενο), 4-1

29. Βλ. καὶ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 94.

30. *Ἐκδ. Α. STEGMANN, *Die pseudoathanasianische «IVte Rede gegen die Arianer» als «κατὰ Ἀρειανῶν λόγος» ein Apollinarisgut*, Rottenburg 1917, 19:29· ἔκδ. G. LUDWIG, *Athanasii epistula ad Epictetum* [διδακτ. διατριβή], Ἰένα 1911, 7:13-16· GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, 423.

31. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 93,, διακρίνει στὸν κώδικα τέσσερα κέρια, θεωρῶντας τὸ κείμενο τῆς σελ. 16 γραμμένο ἀπὸ τὸ ἴδιο κέρι μὲ αὐτὸ τῶν σελ. 1-15, ἐνῶ ἀποδίδει τὸ κείμενο τῶν σελ. 173-192 στὸν γραφῆα τῶν σελ. 17-172 καὶ 193-350.

32. Ὁ GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 1, 424, τὴ χρονολογεῖ στὸν 10ο αἰ. καὶ ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 36, στὸν 9ο αἰ.

(192· μετά τὴ σελ. 192 λείπει 1 φ., μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8-1 (206· πρὶν τὴ σελ. 193 λείπει 1 φ., μὲ χάσμα στὸ κείμενο³³), 13x8 (414), 2 (418), 4 (426), 2 (430· πιθανότατα δὲν πρόκειται γιὰ πραγματικὸ δίφυλλο, ἀλλὰ γιὰ δύο φύλλα συρραμμένα, ποὺ ἴσως εἶχαν χρησιμοποιηθεῖ παλαιότερα ὥς παράφυλλα τοῦ κώδικα), 2-1 (<α>· ἐσώφ. τέλους· δὲν σχηματίζει δίφυλλο). Ἀρίθμηση περγαμνῶν τευχῶν μὲ ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου (σελ. 61-76= δ).

Σημειώματα: σελ. 48: ὁ σὺν ξένῃ κερουσί πδὴν πατριδα καὶ ὁ θαλαττεβοτε ἐ<ύ>ρην / λιμυ μεναῦδων βηβήου··· σελ. 263: εἰς Δημητρί(ου) ὀκτροφθ (= οἰκτροῦ;); πὸ κάτω τριου μπρίου ἀκολουθεῖ ἐξίτηλο σημ.· σελ. 426 (ὁμάδες ὀνομάτων): α) ὁ Ἰω(άννης) / ὁ Κατερίνα / ὁ Μαρου / ὁ Ἀγγλῆνα / ὁ Νικολαου / ὁ Δίμπριου β) ὁ Δίμπριου / ὁ Μαρου / ὁ Ἰω(άννης) / ὁ Ἀγγεῆλῆνα / ὁ Κατερίνα / ὁ Στ[αμα]τελον / ὁ Γεοργ(ιος) ζῖς / [Ἰω(άννης)] / ὁ παπα Γε / ὁ Νικολ(ας) / ὁ Μαρία / [...]ριου / ὁ Δίμπρι(ος) / ὁ Πελάν / ὁ [...]δρι / ὁ Στάμ[ος] / ὁ Μαρο / ὁ [...] γ) ὁ Χρούσι / ὁ Μαρου / ὁ Νικολαου / ὁ Μιχάηλ / ὁ Αθανασίου δ) ὁ Ἰω(άννης) / ὁ Κατερίνα / ὁ Δίμπρι / ὁ Διονίσι / ὁ Εβόκη (= Εὐδοκία) / ὁ Παναγιότη ε) ὁ Αγ ὁ Αθανάσι / ὁ Φρακσκο / ὁ Νικολάου / ὁ Πλουμον / ὁ Ἰω(άννης) ς) ὁ Πέτρου / ὁ Κατερίνα / ὁ Δίμπρι(ου) Χρῖσι / ὁ Ιοκνῆς (= Ἰωάννης; Ἰωνᾶς;) / ὁ Ἰω(άννης) Παγολιν / ὁ Μιχαῖλ Ἰω(άννης) / ὁ Χρῖς ζ) Μιχελ(ῆς) Μιχαλ(ης) Μιχαλ(ης) η) Δεμιτ(ριος) Εδοκία Πλουμεν Ζοῖς / Μιχ(αῖ)λ Ἰω(άννης) Ερινι Γεοργ(ιος) Λαπους / Αθανασίου Ακενῖνα Μιχελ(ῆς) Νικολ(ας) / Κατερίνα.

Διακόσμηση: Στὰ καρτῶα φύλλα ἐπίτιλα, τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ κόκκινο μελάνι. Στὰ πρῶτα περγαμνὰ φύλλα πολυχρῶμα πρωτογράμματα καὶ διακοσμητικὰ στολίσια στὸ τέλος κάθε περικοπῆς· στὰ ὑπόλοιπα πρωτογράμματα ἐνίστε μὲ κόκκινο μελάνι. Στὶς σελ. 34-35 τρία μετάλλια, στὸ ἕνα πρόχειρη εἰκόνα Παντοκράτορα. Χρήση ὑποκρίτης χρωστικῆς οὐσίας σὲ λίγα σημεία (λ.χ. σελ. 33, 296).

Στάχωση: Χαρτόνι καὶ μαρμαρόκολλα. Ράχη μὲ ἐπένδυση ἀπὸ πράσινο ὕφασμα (19ος αἰ.)³⁴. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς ἐπικολλημένου σπάραγμα ἀπὸ ἔντυπο τοῦ 19ου αἰ., μὲ κείμενο βυζαντινῆς γραμματολογίας.

Κατάσταση: καλή. Λίγοι ρύποι ἀπὸ ὑγρασία. Ἐντονα συρρικνωμένη περγαμνὴ. Τὸ φ. 59-60 καὶ οἱ σελ. 427-430 ἀποκολλημένα ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα.

E. B. E. 223

ἔτος 1195 (παλαιότερο κείμενο: 8ος-9ος αἰ.) περγ. 243x174mm. 2+287+2 φ. 31/32 στίχ. παλῖμψοτος

33. Τὸ χάσμα ἐντοπίσθηκε ἥδη ἀπὸ τὸν ΚΡΕΜΟ, *Κατάλογος*, 93. Τὸ μέγεθός του εἶναι ἀρκετὰ μικρὸ γιὰ νὰ δεχθοῦμε ὅτι θὰ κάλυπτε τὰ δύο χαμένα φύλλα, καθὼς μάλιστα εἶχε παραμείνει λευκὸ καὶ ἕνα μέρος τῆς σελ. 192. Τὸ πρόβλημα ἐξηγεῖται ἂν λάβουμε ὑπόψιν ὅτι οἱ σελ. 193-350 ἔχουν γραφεῖ ἀπὸ ἄλλο γραφέα, ὁ ὁποῖος προφανῶς δὲν εἶχε μπροστὰ του τὰ προηγούμενα φύλλα. Ἀργότερα, μᾶλλον κατὰ τὴν ἔνωση τῶν φύλλων γιὰ τὴ συγκρότηση τοῦ κώδικα, θὰ ἔγινε φανερὸ ὅτι μέρος τοῦ κειμένου ἐπαναλαμβανόταν δύο φορὲς – κάτι ποὺ συνέβη καὶ στὶς σελ. 15 καὶ 17 (βλ. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 93). Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ φαίνεται ὅτι ἀφαιρέθηκαν τὰ δύο φύλλα, μὲ ἀποτέλεσμα ὅμως νὰ προκληθεῖ τελικὰ χάσμα στὸ κείμενο.

34. Προφανῶς πρόκειται γιὰ τὴ στάχωση ποὺ εἶδε καὶ ὁ REICH, *Palimpseste*, 95.

I. Νεότερο κείμενο

φ. 1-287: Βασιλείου Καισαρείας, Ἀσκητικὲς διατάξεις³⁵.

Χάσμα στὸ κείμενο

φ. 246^v-247^r: τὸ δὲ δύο ὑμῶν ἐὰν συμφωνήσω – ὡς τοῦ ἀνθρωπίνου φρονήματος ...³⁶.

II. Παλαιότερο κείμενο

- φ. 1-229: α) Βασιλείου Καισαρείας, Ὁμιλίες στὴν Ἑξαήμερο (φ. 25^r: [...]*νῶν αἱ βάρος* [= ἐν τῇ ἀποθέσει τῶν τοῦ κόσμου μεριμνῶν αἱ βάρος εἰσὶ] ἔκδ. S. Giet, *Basile de Césarée. Homélie sur l'hexaήμερον*, β' ἔκδ. [SC 26bis], Παρίσι 1968, 306^r φ. 27^r [στὸ περιθώριο]: ἄλλα ταῦτα μὲν ὡς πρῶτα στοιχεῖα τῶν συνθέτων κατὰ τὸν εἰρημένον τρόπον τῷ λογισμῷ θεωρεῖται ὁ.π., 266^r φ. 79^v: [...]*ρουμένου [...]* διαδοχὴν ὑποδεξ[...] πόρρω ἐστ[...] [= τοῦ καιροῦ τῆς φυλακῆς πληρουμένου, ... ἡ δὲ τὴν διαδοχὴν ὑποδεξαμένη ... οὐδὲ πόρρω ἐστὶ...] ὁ.π., 452^r φ. 93^v: Ὁμιλίας εἰς τὴν Ἑξαήμερον³⁷ φ. 111^v: ἔχοντες [...] *ρμ[...] τῶν ἐναντί[...]* [= ἀνυπόστατον ἔχοντες τὴν ὁρμὴν τῶν ἐναντίων] ὁ.π., 508^r φ. 120^r: [...] *χος καὶ κα[...] ὑμνεῖν παρὰ* [= ψύχος, καὶ καῦμα, ἐπειδὴ ὑμνεῖν παρὰ τῷ Δανιήλ] ὁ.π., 238^r φ. 126^r: *ἡλίου. Πλὴν ὅτ[...] λαβὼν ἅπα[...]* [= καὶ ἐπὶ τοῦ ἡλίου. Πλὴν ὅτι ὁ μὲν λαβὼν ἅπαξ ὁ.π., 340).
- β) Γρηγορίου Νύσσης, Περὶ κατασκευῆς ἀνθρώπου (φ. 46^r: *Θεωρία [...] τέρα περὶ* [= *Θεωρία τις ἱατρικωτέρα περὶ τῆς τοῦ σώματος ἡμῶν κατασκευῆς δι' ὀλίγων*] PG 44, 240^r φ. 49^r: *τῷ ἀδελφῷ [...] Γρηγόριος ἐπίσκοπος Νύσσης. Ἐ[...]* [= Τῷ ἀδελφῷ δούλῳ Θεοῦ Πέτρῳ ... Εἰ ταῖς διὰ τῶν χρημάτων τιμαῖς ...] PG 44, 126^r φ. 136^r: *ταῖς οἰκείαις περινοίαις τὰς πρὸς τὸ ποθοῦμενον ἀφορμὰς συνεκπορίζειν τῷ σώματι* PG 44, 174-176).
- γ) Ἀταύτιστο κείμενο (ἢ κείμενα), πιθανότατα ἀσκητικὲς διατάξεις (φ. 1^r: *παραδει[...] τῆς γεωργίας [...] ἐργάζεσθαι καὶ [...] φυδ[...]* φ. 10^v: [...] *ιδες ἀδελφὴν ἱεροσύνην* φ. 171^v: [...] *να ἐὰν ἴδῃς πολλὰ κρα[...]* θαυμάζεις φ. 175^v:

35. Ἀναλυτικὴ ἀναγραφὴ τοῦ περιεχομένου στὰ: J. GRIBOMONT, *Histoire du texte des Ascétiques de S. Basile* [Bibliothèque du Muséon, 32], Louvain 1953 56-58· J. GRIBOMONT, *Études sur l'histoire du texte de saint Basile*, *Scriptorium* 8, 1954, 302· FEDWICK, *Bibliotheca Basiliana*, τόμ. 3: *The Ascetica, Contra Eunomium 1-3, Ad Amphiloichium de Spiritu Sancto, Dubia et Spuria, with Supplements to Volumes I-II*, Turnhout 1997, 129. Ἐξάλλου, νεότερος Ἕλληνας μελετητὴς (ὅπως προκύπτει ἀπὸ σύντομες παρατηρήσεις τοῦ στὰ ἑλληνικὰ) ἐξέτασε τὸ κείμενο καὶ σημείωσε στὰ περιθώρια τοῦ κώδικα μὲ μολύβι τὶς ἀντιστοιχίες μὲ τὸ κείμενο τῆς Πατρολογίας τοῦ Migne (PG 31, 870 κ.έ.).

36. GRIBOMONT, *Histoire*, 58.

37. Πρόκειται γιὰ τίτλο, πιθανότατα τοποθετημένο στὸ τέλος τοῦ κειμένου (μαζὶ μὲ ἐπίτιπλο), ἀφοῦ μετὰ ἀπὸ αὐτὸν τὸ ὑπόλοιπο φύλλο παρέμεινε ἄγραφο.

[...]ρον ἡ τῆς κατὰ τὰς με[...]μεν γὰρ πρὸ ἡμῶν δο[...] φ. 183^r: καὶ ἦν το[...] συνα-
χθήτω τὸ ὕδωρ [...] καὶ ὀφθήτω ἡ ξηρὰ [...] ἀλλὰ ζητεῖν πβ. Giet, *Basile de Césarée*,
248 καὶ Γεν. 1:9. Ὡστόσο ἀπὸ τὴν ὁμιλία τοῦ Βασιλείου Καισαρείας ἀπουσιάζουν
οἱ λέξεις ἀλλὰ ζητεῖν πού ἀκολουθοῦν μετὰ τὸ χωρίο τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης φ.
183^v: μαρτυρεῖ τὸ πρᾶγμα τι ὅτι φ. 214^r: [...]σιν ἴδιον γὰρ τὸ φλυαρεῖν ἐπιχει-
ρούντων μέμφεσθαι).

φ. 230-287: Βασιλείου Καισαρείας, ἀσκητικὲς διατάξεις³⁸.

φ. 1-287: ἡ παλαιότερη γραφὴ ὀξυκόρυφη κεκλιμένη τοῦ 8ου-9ου αἰ., σὲ μία στήλη, ἕως τὸ
φ. 229^v, καὶ σὲ δύο, στὰ φ. 230-287³⁹, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη. Στὰ φ. 1-229 διακρί-
νεται ἀρκετὰ καλὰ, ἀλλὰ μπορεῖ νὰ ἀναγνωσθεῖ σὲ ἐλάχιστα σημεῖα, καθὼς ὁ μεταγενέστε-
ρος γραφέας φρόντισε νὰ τὴν καλύψει πλήρως, γράφοντας ἀκριβῶς ἀπὸ ἐπάνω, καὶ μάλι-
στα μὲ ἀρκετὰ σκοῦρο μελάνι. Ἀντιθέτως, στὰ φ. 230-287 ἡ παλαιότερη γραφὴ διακρίνε-
ται ἀκόμη καλύτερα καὶ μπορεῖ νὰ ἀναγνωσθεῖ μὲ μεγάλη εὐκολία, ἀφοῦ τὰ δύο στρώματα
γραφῆς δὲν συμπίπτουν σὲ πολλὰ σημεῖα.

Ὑλη: Περιγαμνὴ κονδρή, ὑποκίτρινη, συρρικνωμένη, κακῆς ποιότητος. Ἐσώφυλλα καὶ παρά-
φυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους ἀπὸ χαρτὶ σύγχρονο τῆς στάξεως (φ. <I-II, α-β>).

Σύνθεσις τευχῶν: 2 (<II>· τὸ πρῶτο φύλλο ἐσώφ. ἀρχῆς), 10-2 (8· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 2 καὶ
1 μετὰ τὸ φ. 5), 8 (16), 8-1 (23· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 19), 6 (29), 3x8 (53), 10-2 (61· λεί-
πει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 56 καὶ 1 μετὰ τὸ φ. 59), 9x8 (133), 10-2 (141· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 136
καὶ 1 μετὰ τὸ φ. 139), 13x8 (245), 8-6 (247· λείπουν 6 φ. μετὰ τὸ φ. 246^v, μὲ χάσμα στὸ
κεῖμενο⁴⁰), 8 (255), 10-2 (263· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 258 καὶ 1 μετὰ τὸ φ. 261), 3x8 (287),
2 (<β>· τὸ δεύτερο φύλλο ἐσώφ. τέλους). Ἀρίθμηση τευχῶν μὲ ἐλληνικὰ ψηφία στὴ μέση
τοῦ κάτω περιθωρίου τοῦ verso τοῦ τελευταίου φύλλου (ἀριθ. <α>-λζ· τὸ τελευταῖο τεῦχος
ἀπὸ σφάλμα ἀριθμεῖται ὡς κζ).

Σημειώματα: φ. 16^v: † Νικολαιο(ς) [...].

φ. 19^r: † τω π[ανευ]· κε νε[στ...]απ[...] (πβ. φ. 100^r, 122^r καὶ 192^r).

φ. 29^r (ἀπὸ τὸ x. τοῦ γραφέα): † ὁ ἀνάξιο(ς) (καὶ) ἀχρεῖος (μον)αχ(ός)· Διόνύσιο(ς) ὁ
ξένος:- .

38. GRIBOMONT, *Histoire*, 58, 71-73, καὶ FEDWICK, *Bibliotheca Basiliana*, τόμ. 3, 194-195. Πρόκειται γιὰ
τὸ μόνο ἀπὸ τὰ παλαιότερα κείμενα πού μπόρεσαν νὰ διαβάσουν καὶ νὰ ἀναγνωρίσουν οἱ δύο μελετητές.
Τὴν ὑπαρξὴ τοῦ ἴδιου κειμένου στὸ ἀνώτερο καὶ στὸ κατώτερο στρῶμα τῶν φύλλων αὐτῶν εἶχε διαπιστώ-
σει καὶ ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 42, ὁ ὁποῖος ἐξήγησε τὴν ἰδιαίτερότητα αὐτὴ ὡς ἀδυναμία ἀνάγνωσης τῆς
μεγαλογράμματος γραφῆς κατὰ τοὺς ὕστερους βυζαντινοὺς χρόνους.

39. Παρὰ τὴ διαφορὰ στὸν ἀριθμὸ τῶν σελῶν καὶ τὴ διαφοροποίηση τοῦ παλαιότερου κειμένου μετὰ
τὸ φ. 230, οἱ δύο ομάδες φύλλων φαίνεται νὰ ἔχουν γραφεῖ ἀπὸ τὸ ἴδιο χέρι.

40. Τὴν ἀπώλεια ἐπισημαίνει καὶ σημείωμα (ἀπὸ x. τοῦ 19ου-20ου αἰ.) στὸ φ. 246^v: *Βέβηλος ἄλλο-*
φύλλου χεῖρ, ὡς τεκμαίρεται ἐκ τῶν ἄνωθεν τετραπλῶν hic ἀπέκοψεν ἕξ φύλλα ἐκ μέσου. Τὰ τέσσερα *hic*
πού ἀναφέρονται στὸ σημείωμα ἔχουν γραφεῖ ἀνὰ δύο στὸ ἄνω περιθώριο τῶν φ. 246^v καὶ 247^r.

φ. 100^r: τὼ πανεϋγγε(νε)στι(ά)τι(φ)· καὶ νίψιλωι(ά)τι(φ)· (καὶ) πά(σης) τιμί(ης) καὶ φρον(ή)σεως· ἀξιωπ(ά)τι(φ)· καὶ δὲ κυρ[...]. (πβ. φ. 19^r, 122^r καὶ 192^r).

φ. 118^r (ἴδιο x. με τοῦ σημ. τοῦ φ. 100^r): † (μον)αχο(ς)· ον(ό)ματι Βον(ι)φατιως· μετ(ά)ν(οιαν)· εκδαφн(αν)· ...όνεμω σι (= ἀπονέμω σοι;)· π(α)π(α) Κ(ον)σταντ(ίν)ε Παυλ(ος)· ως καλ.

φ. 122^r (ἴδιο x.): † τὼ π(ερι)ποθ(ή)τι(φ) καὶ ολ...δω καὶ πολ(ά) πγαπομ(έν)ον μι φίλος· (καὶ) ἀδελφο(ς)· τὸν κυρ π(α)π(α) Ιωά(ννην)· του (πβ. φ. 19^r, 118^r καὶ 192^r).

φ. 192^r (ἄλλο x.): † τὼ πανωσιωι(ά)τι(φ)· (καὶ) παναγιωι(ά)τι(φ)· καὶ ποθ[...]. (πβ. φ. 19^r, 118^r καὶ 122^r).

φ. 200^v (ἴδιο x. με τοῦ σημ. τοῦ φ. 122^r): † ενωει μ(εν)ε οιμ(όν) της ψυχης η[τ]α ποιμ(εν) (...ι)· ον ... κυρ π(α)π(α) λεν... κ(α)τασπαζα.

φ. 281^r (ἀπὸ τὸ x. τοῦ γραφέα): † το(ῦ) Κ(υρίο)υ Ι(ησο)υ Χ(ριστο)υ κ(αὶ) Θ(εο)υ [...] δου- λον Διονυσιου·-.

φ. 287^{rv} (ἀπὸ τὸ x. τοῦ γραφέα): ὁ τὰ πάντα πληρῶν Θεός / ἡμῶν δόξα σοι·- / Ἐπλη- ρώθ(η) ἡ δέλτος αὕτη τοῦ ἐν α/γίοις π(α)τρ(ός)ς ἡμῶν Βασιλείου / ἀρχ(ι)ἐπισκόπ(ου) Καίς- σαρίας Κα/ππαδοκίας· διὰ χειρ(ός) καμοῦ / τοῦ ἀμαρτωλοῦ μοναχοῦ Δι/ονυσίου· προστάξα- ντος δὲ τοῦ / πανοσιότατου π(α)τρ(ός)ς ἡμ(ών) καὶ || καθηγουμένου τῆς σεβασμίας / μονῆς τοῦ ἐν θαύμασιν περι/βοήτου καὶ μυροβλήτου ἀγίου / Νικολάου· τοῦ ἐπικαλουμέ/νου τοῦ Παξιμαδά κηριοῦ Ἰω/σήφ ιερομονάχου·- / Μν(νι) Ἀπριλ(ί)φ κη ἡμέρ(α) Παρασκευῆ·- ὥρ(α) ς / ἔτους ςψγ· ἐνδ(ικτιῶνος) ιγ⁴¹·- / Γράψαντι πρόστάξαντι Χ(ριστ)έ μου / σῶσον·- / Τον ἀναγινώσκοντα συν προθυμ(ί)α / τὸν δακτύλοις γράψαντα τὸν / κεκτημένον· φύλαττε τοὺς τρεῖς / ἡ τριάς τρισολβίως·- / Ἡ χεῖρ μὲν ἡ γράψασα, σήπεται / τάφω· δέλτος δὲ μένει εἰς / αἰῶνα αἰῶνος·- / Καὶ οἱ ἀναγινώσκοντες εὐχεσθέ μοι / διὰ τὸν Κ(ύριο)ν ὅπως τύχω ἄφε/σιν ἀμαρτιμάτων· καὶ διόρθω/σιν τὸν ἐμοὶ πεπραγμένον·- / Ὡ Χ(ριστ)έ μου σῶσον με) καὶ μή τι πλῖον ⁴².

φ. 287^v (ἀπὸ μίγν. x.): † ὦ χ(ριστ)ε μου σῶσον με) καὶ μή τι πλῖμον † / Νεοφύτ(ων) ιερῶμ(ων)άκου †.

⁴¹ Ἀλλὰ ἐξίτηλα σημειώματα στὰ φ. 34^r, 69^v, 90^{rv}, 93^v, 121^r, 210^v, 221^v καὶ 287^r.

Διακόσμηση: Καμμία ἐρυθρογραφία. Ἐνα ἐπίτιλο (φ. 1^r), τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδεί- ξεις στὸ κείμενο μὲ μαῦρο μελάνι. Στὸ παλαιότερο κείμενο τῶν φ. 1-229 διακρίνονται ται- νίες (φ. 46^r καὶ 94^v), τίτλοι, πρωτογράμματα (φ. 46^v καὶ 49^r) καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ μαῦρο μελάνι, ὅπως καὶ ἐλάχιστα ἴχνη ἐρυθρογραφίας (φ. 29^r). Στὰ φ. 230 κ.έ. ἡ διακό- σμηση τοῦ παλαιότερου κειμένου φαίνεται προσεγμένη: στὸ φ. 270^r διακρίνεται τίτλος μὲ κόκκινο μελάνι, ἐπικαλυμένος μὲ χρυσό.

41. Ἡ ἑκατοντάδα στὴ χρονολογία δὲν διαβάζεται μὲ βεβαιότητα. Ὡστόσο ἡ 28η Ἀπριλίου τοῦ 6703 ἦταν Παρασκευὴ καὶ ἡ ἰνδικτιῶνα ἦταν ἡ 13η.

42. Τὸ σημείωμα ἔχει δημοσιευθεῖ ἀρκετὲς φορές, τὶς περισσότερες ἐλλιπὲς καὶ μὲ σφάλματα. Βλ. GRIBOMONT, *Histoire*, 57 σημ. 15, ὅπου καὶ περισσότερες πληροφορίες γιὰ τὴν ἱστορία τοῦ κώδικα. Βλ. καὶ FEDWICK, *Bibliotheca Basiliana*, τόμ. 3, σελ. 129 (ἀντιγραφὴ τοῦ σημειώματος καὶ τῶν πληροφοριῶν ἀπὸ τὴ μελέτη τοῦ Gribomont).

Στάχωση: Χαρτόνι και ύφασμα (ἀρχ. 20ου αἰ.). Στὴν κάτω τομὴ τῶν φύλλων τίτλος: † *Βασιλείου*.

Κατάσταση: καλή. Λίγοι ρύποι ἀπὸ τὴ χρήση καὶ ἀπὸ ὑγρασία, κυρίως στὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα, ὅπου καὶ λίγες φθορὲς ἀπὸ ἔντομα. Ἀρκετὰ σχισίματα στὴς γωνίες τῶν περιθωρίων καὶ κομμένα μεγάλα τμήματα διαφόρων φύλλων (λ.χ. φ. 78), χωρὶς χάσματα στὸ κείμενο. Νεότερη συντήρηση μὲ χαρτί. Ἡ στάχωση διαλυμένη: σώζονται οἱ πινακίδες, ἀποκομμένες ἀπὸ τὴ ράχη ποὺ ἔχει καθεῖ.

E. B. E. 347

ἔτος 1405/6 (παλαιότερο κείμενο: 8ου-9ου αἰ.) περγ. 197x129mm. 133 φ. 24/25 στίχ. παλῖμψτος

I. Νεότερο κείμενο

φ. 1-133: Ἰωάννου Θηκαρά, ὕμνοι καὶ εὐχὲς (Τῇ β [...] Ὡρολόγιον σὺν Θεῷ τῶν θείων ὕμνων καὶ εὐκαὶ μετὰ τροπαρίων εἰς τὸ Ψαλτήριον εἰ[μὶ] δὲ [πό]νημα Θηκαρά μοναχοῦ) ἀρχ.: [Ἰ]στέον ὅτι διὰ τὸ μὴ εἶναι τὸν ἄνθρωπον ἀεὶ σώφρονα ...

φ. 133^v: Μέθοδος περὶ χρυσαφίου ἀρχ.: Ἐπαρε ψαρόκολλη καλήν, καθαρὴν, καὶ ἀνάλυσον αὐτὴν εἰς ὕδωρ θερμὸν ... τέλ.: ἔπειτα στίλβωσε αὐτὸ καλὰ, εὐρών δὲ σκύλου ὀδόντα καὶ στίλβωσε το μετ' αὐτοῦ ὅτι αὐτὸ ἐστὶ καλὸν εἰς τὴν δουλείαν αὐτήν.

II. Παλαιότερο κείμενο

φ. 1-133: Εὐαγγελιστάριο μὲ μνηολόγιο⁴³ (φ. 6^v: τοῦτο τῆς βασιλείας ἐν ὅλῃ τῇ [...] προφήτου· ἐστὼς [...] ὁ ἀναγινώσκων θείῳ τότε Μτ. 24:15 φ. 20^r: καὶ ἐκβληθέντος του[...] ὁ κωφὸς καὶ ἐθαύμασαν Μτ. 9:33 φ. 20^v: Κυριακὴ η[...], θησαυροῦ ἐκβάλ[...], Μτ. 12:35 φ. 46^v: Σαμαριτῶν μὴ εἰσέλθῃτε πορεύεσθε δὲ [...] λεπρούς καθαρίζετε [...] Μηνὶ Ὀκτωβρίῳ κ' ἐν Μελιπινῇ ζήτει εἰς τὸ Κατὰ Ἰωάννην Μτ. 10:6-7 φ. 120^r: Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ εἰς τὴν ἁγίαν μάρτυρα Αἰκατερίνι φ. 132^r: Εἰς τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Σίλβεστρον ζήτει Σεπτεμβρίῳ γ' πρὸ τῶν Φώτων Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ παραγίνεται Ἰωάννης ὁ Βαπτιστής Μτ. 3:1.

φ. 1-133: Τὸ παλαιότερο κείμενο σὲ ὀξυκόρυφη γραφὴ τοῦ 8ου-9ου αἰ., σὲ δύο στίλβες τῶν 22 στίχ. περ., κάθετη πρὸς τὴ νεότερη· ἔχει ἀφαιρεθεῖ ἐντελῶς, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ περιθώρια, ὅπου

43. Τὸ εὐαγγελικὸ περιεχόμενον τοῦ παλαιοῦ κώδικα ἀνεγνώρισε καὶ ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 58. Βλ. καὶ GREGORY, *Textkritik*, τόμ. 3, 1289.

κάποιοι στίχοι διακρίνονται καλύτερα. Κάθε φύλλο του παλαιού κώδικα αποτελέσε ένα δίφυλλο του νεότερου. Οί διαστάσεις του παλαιού κώδικα υπολογίζονται σε 260x197mm. περ. Τὰ φ. 132^r-133^v ἄγραφα.

“Υλῆ: Περγαμνὴ χονδρή, ὄχι στιλπνή, κακῆς ποιότητος.

Σύνθεση τευχῶν: 16x8 (128), 1+4 (133· τὸ φ. 129 ἐνωμένο μετὰ τὸ δυάδιο μετὰ λωρίδα ἀπὸ χαρτί, στὴν ὁποία διακρίνονται ἴχνη γραφῆς). Ἀρίθμηση τευχῶν μετὰ ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ στὴν κάτω ἀριστερὴ γωνία τοῦ verso τοῦ τελευταίου· διακρίνεται σὲ λίγα φύλλα (λ.χ. φ. 48^v, 49^r). Παλαιότερη ἀρίθμηση φύλλων μετὰ κόκκινα ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν ἄνω δεξιὰ γωνία τοῦ recto καὶ τοῦ verso φύλλου.

Σημειώματα: φ. 131^v (στίχοι, ἀπὸ τὸ x. τοῦ γραφέα): *Τέλος ὧδε πέφθακεν, τῆσδε τῆς δέλτου. / Μιχαὴλ δὲ ταῦτα σοι, προσφωνεῖ ἄνερ. / “Ὅστις τοῦπικλὴν, ὁ Μεσοποταμίτης” / Κληρικοῦ δ’ αὐθις, ἐπισκοπῆς Εὐρίπου· / Συνάψας οὖν ἔγραψα πόνω (καὶ) μόχθῳ / Εἰς Θεοῦ τε αἴνεσιν καὶ ὑμνωδίαν· / Πεπληρωτο δὲ ἐν χρόνοις τοῖς τοῦ κόσμου / Χιλιάς παρέδραμεν, ἐξ ἀπλουμένη· / Καὶ ἑκατοντας ἐννακοσιοστῇ τε· / Σὺν τέσσαρες μόνοις τε νῦν (καὶ) δεκάτοις· / Ἰνδικτιόνης, δεκάτης (καὶ) τετάρτης*.⁴⁴

Διακόσμηση: Ἐπίτιτλα, τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μετὰ κόκκινο μελάνι (σχεδὸν παντοῦ ἐξίτηλο). Στὰ ἐπίτιτλα συχνὰ χρῆσις καὶ κίτρινης μελάνης (λ.χ. φ. 105^r). Στὸ παλαιότερο κείμενο ἐκφωνητικὰ σημεῖα καὶ πιθανῶς καὶ ἐπίτιτλα (φ. 97^r), τίτλοι (φ. 74^r) καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο (φ. 56^r) μετὰ κόκκινο μελάνι.

Στάχωση: Ξύλο καὶ σκοῦρο καφέ δέρμα μετὰ ἔκτυπα σχέδια. Δύο θηλυκωτῆρες καὶ ἴχνη ἀντίστοιχων ἱμάντων. Αὐλακες στὶς τρεῖς πλευρὰς τῶν πινακίδων⁴⁵.

Κατάσταση: καλή. Πολλοὶ ρῦποι ἀπὸ τὴ χρῆσις καὶ λιγότεροι ἀπὸ ὑγρασία, ἰδίως στὰ πρῶτα φύλλα. Κείμενο ἐξίτηλο στὰ πρῶτα φύλλα. Τὸ πρῶτο τεῦχος ἀποκολλημένο ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα. Παλαιότερη συντήρηση μετὰ λωρίδες ἀπὸ χαρτί στὴ ράχη ὀρισμένων τευχῶν.

E. B. E. 452

12ος, 14ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 11ος αἰ.) περγ. 330x235mm. 2φ.+664 σελ.+2φ. 2 σπῆλ. 29 στίχ. (30/32 στὰ παλίμψηστα φύλλα) ἀκέφ. κολ. οἱ σελ. 233-248 παλίμψηστες

44. Γὰ τὸν γραφέα βλ. *PLP*, 17956. Τὴν χρονολογία μόνο τοῦ ἔμμετρου κωδικογραφικοῦ σημειώματος δημοσίευσεν πρῶτος ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 58. Τὸ ὄνομα τοῦ γραφέα, χωρὶς τὸ σημεῖωμα, δημοσίευσαν οἱ Vogel καὶ Gardthausen· βλ. Marie VOGEL - V. GARDTHAUSEN, *Die griechischen Schreiber des Mittelalters und der Renaissance*, Λιψία 1909 (ἀνατ. Hildesheim 1966), 316. Τὸ σημεῖωμα δημοσιεύθηκε, χωρὶς διπλωματικὴ μεταγραφὴ, ἀπὸ τὸν Nowack· βλ. G. NOWACK, *Le cod. Athènes, Bibl. Nat. 2717 et l'origine du Synodicon d'une église suffragante de la métropole d'Athènes*, *RÉB* 19, 1961, 235 (βλ. καὶ 235-236, ὅπου περισσότερες πληροφορίες γὰρ τὸν γραφέα). Ἐκτὸς τοῦ E.B.E. 347, ὁ Μεσοποταμίτης ἔγραψε καὶ τοὺς κώδ. E.B.E. 2717 (NOWACK, *Le cod. Athènes*, 227-238) καὶ Χάλκης Ἀγ. Τριάδος 47 (Ἀ. ΤΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, *Περιγραφικὸς κατάλογος τῶν χειρογράφων τῆς βιβλιοθήκης τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου*, τόμ. 2: Ἀγ. Τριάδος Χάλκης, Κωνσταντινούπολη 1956, 36-37).

45. Berthe VAN REGEMORTER, *La reliure des manuscrits grecs*, *Scriptorium* 8, 1954, 10.

I. Νεότερο κείμενο

σελ. 1-664: Ἰωάννου Χρυσοστόμου, ὁμιλίες λγ'-' στοὺς Κατὰ Ματθαῖον⁴⁶.

Χάσματα στὸ κείμενο

σελ. 220-221: ὅτι βασκανίας ἀμφοτέρω τὰ ἐγκλήματα (ὁμιλία νς'· PG 58, 550) - οὐ δίκης ἔνεκεν τοῦτο γίνεται ... (ὁμιλία ξ'· PG 58, 586)⁴⁷.

σελ. 231-232: προστιθέασι τῇ πλεονεξία πολλάκις (PG 58, 591, 30) - χθῶμεν πρὸς τὸ ἀφρίναι τοῖς πλησίον τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα καὶ εὐτελῆ ... (PG 58, 592, 24).

σελ. 342-343: οὐδὲ σκυθρωπόν, ἀλλὰ πάντα (PG 58, 648) - ἐλθόντας κατακαίει τὰς πόλεις ... (PG 58, 649).

σελ. 428-429: στὴ σελ. 428 τελειώνει ἡ ὁμιλία οδ' - στὴ σελ. 429 ἀρχίζει ἀκέφαλη ἡ ὁμιλία οε' (πάτης τῶν παραλογιζομένων φενακισθῆναι PG 58, 687· ὁ τίτλος τῆς ἀποτυπωμένου στὴ σελ. 428).

II. Παλαιότερο κείμενο

σελ. 233-348: βίοι ἁγίων τοῦ Ἰανουαρίου. Διακρίνονται καλύτερα οἱ τίτλοι διαφόρων βίων, ὅπως ἐπαναλαμβάνονται στὸ τέλος τους, μαζί με τὴν ἡμερομηνία τῆς ἐορτῆς τους: σελ. 250: Βίος τοῦ ὁσίου Μαρκιανοῦ (10 Ἰανουαρίου)· σελ. 263: Μηνὶ Ἰανουαρίῳ ι'. Βίος τῆς ὁσίας [Δομνίκης]· Βίος καὶ πολιτεία τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν [...] Ιανουῦ (= Μαρκιανοῦ ἢ Δομετιανοῦ)· σελ. 278. Μηνὶ Ἰανουαρίῳ η' [...]. Βίος [...]).

Ἐπίσης διακρίνονται ἀποσπάσματα διαφόρων βίων· σελ. 233: τὴν φιλόξενον οἰκίαν ἔμαθεν ὁ προσμονάριος τῶν ἐκεῖσε καὶ ἔρχεται μετὰ πολλῆς ταπεινότητος· καὶ λέγει [...] καὶ ὁ οἰκονόμος λέγει αὐτῇ· κέλευσον ἐν τῷ οἴκῳ μου μεῖναι· ἡ δὲ λέγει αὐτῷ· ἐγὼ βούλομαι ἐν τῇ [...]· σελ. 236: ἀλλ' ἵνα τὸ προκείμενον δηλώσω, Ἀντώνιος ἦν ἥρξατο ὁδὸν περαιοῦν τῶν θηρίων τὰ ἔχνη τοσοῦτων ἐν τῷ πλάτει σελ. 241: τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐν τῇ λαύρᾳ τοῦ ἁγίου Μακαρίου μετὰ χαρᾶς καὶ δόξης ἕως γὰρ τῆς σήμερον καὶ μετὰ κοίμησιν τῆς ἁγίας ἰάσει ἐπι[...]· Βίος τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Παύλου τοῦ Θηβαίου. Πρὸ τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου α[...]. (15 Ἰανουαρίου).

σελ. 1-232, 349-444, 447-664: γραφὴ τοῦ 12ου αἰ. Οἱ σελ. 233-348 ἀποσπάσθηκαν ἀπὸ παλαιότερο κώδικα καὶ χρησιμοποιήθηκαν ξανά τὸν 14ο αἰ. γιὰ νὰ συμπληρωθεῖ τὸ χάσμα

46. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 183-184. Βλ. καὶ HALKIN, *Catalogue*, 55.

47. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 183, ἀναφέρει ἐσφαλμένα ὅτι ἡ ὁμιλία νς' διακόπτεται στὴ σελ. 226, χωρὶς νὰ προσέξει ὅτι στὴ σελίδα αὐτὴ τελειώνει ἡ ὁμιλία ξ', ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀκέφαλη στὴ σελ. 221. Τὸ χάσμα ὁφείλεται σὲ ἀπώλεια πολλῶν φύλλων μετὰ τὴ σελ. 220.

στο κείμενο. Αυτό αποδεικνύεται από τη μετάβαση από τη σελ. 348 στη σελ. 349 χωρίς χάσμα (στη μετάβαση από τη σελ. 232 στη σελ. 233 υπάρχει χάσμα, εξ αιτίας της απώλειας ενός φύλλου). Σελ. 445-446: γραφή του 15ου-16ου αϊ. Τὰ φ. <I-II^v> καὶ <α^r-β> ἄγραφα.

Σελ. 233-348: ἡ κατώτερη γραφή μικρογράμμαται του 11ου αϊ., σὲ δύο στήλες (ιδίου πλάτους μὲ τὴς στήλες τῆς νεότερης γραφῆς), παράλληλη μὲ τὴ νεότερη καὶ εὐδιάκριτη. Κάθε δίφυλλο τοῦ παλαιοῦ κώδικα ἀποτελέσει ἓνα δίφυλλο τοῦ νεότερου, ἀλλὰ μειώθηκε τὸ ὕψος του.

“Υλῆ: Περγαμνὴ χονδρὴ, στιλπνὴ, καλῆς ποιότητας. Σελ. 233-248: περγαμνὴ χονδρὴ, ὄχι στιλπνὴ, κακῆς ποιότητας. Σελ. 445-446: χαρτὶ ἰταλικὸ μὲ ὑδατόσημο. Τὰ ἐσώφυλλα καὶ τὰ παράφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους (φ. <I-II, α-β>) ἀπὸ λεπτὸ γαλάζιο-πράσινο χαρτί, σύγχρονα τῆς στάκωσης.

Σύνθεση τευχῶν: 2 (<II>· τὸ πρῶτο φύλλο ἐσώφ. ἀρχῆς), 8-1 (14· λείπει 1 φ. πρὶν τὴ σελ. 1· οἱ σελ. 11-14 ἔχουν ἀποσπασθεῖ ἀπὸ τὸ τεῦχος· ἡ σχέση τους μὲ αὐτὸ ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὸν ἀριθμὸ τευχῶν στὴ σελ. 14), 8 (30), 8-1 (44· λείπει 1 φ. μετὰ τὴ σελ. 44, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 11x8 (220), 8-2 (232· λείπει 1 φ. πρὶν τὴ σελ. 221 καὶ 1 φ. μετὰ τὴ σελ. 232, μὲ χάσματα στὸ κείμενο. Ἐπίσης, βάσει τῆς ἀρίθμησης τῶν τευχῶν καὶ τοῦ χάσματος στὸ περιεχόμενο, λείπουν ἔξι τεύχη [ἀριθ. ιε-κ] μετὰ τὸ φ. 220), 3x8 (280), 8-1 (294· λείπει 1 φ. μετὰ τὴ σελ. 287), 3x8 (342), 4-1 (348· λείπει 1 φ. πρὶν τὴ σελ. 343, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 5x8 (428), 8-1 (442· λείπει 1 φ. πρὶν τὸ φ. 429, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 7+1 (458· τὸ φ. 445-446 μεταγενέστερη προσθήκη γιὰ ἀναπλήρωση χαμένου φύλλου), 12x8 (650), 8-1 (664· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 664), 2 (<β>· τὸ δεῦτερο φύλλο ἐσώφ. τέλους). Στὴς σελ. 1-220 ἀρίθμηση τευχῶν, ἀπὸ τὸν γραφέα, μὲ ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω ράχη τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ τοῦ verso τοῦ τελευταίου (ἀριθ. α-ιδ)⁴⁸. Στὴς σελ. 233-348 ἀρίθμηση τευχῶν ἀπὸ ἄλλο χέρι, πιθανότατα ἀπὸ τὸν μεταγενέστερο γραφέα τῶν φύλλων αὐτῶν, στὴς ἴδιες θέσεις (ἀριθ. <κα>-κη). Στὴς σελ. 349 κ.έ. συνεχίζουν καὶ οἱ δύο ἀριθμήσεις τευχῶν (ἀριθ. λ-μθ καὶ κθ-μη). Στὴς σελ. 233 καὶ 348 διακρίνονται καὶ οἱ ἀριθμοὶ τευχῶν τοῦ παλαιότερου κώδικα (ἀριθ. z καὶ ιγ).

Σημειώματα: ἐσώφ. ἀρχῆς: (Ἄριθ. 21 Καταλ. Γραμματείας ἐκκλ. κ.τ.λ.) / Ἐπέμφθη εἰς τὴν Δ. Βιβλιοθήκην διὰ τοῦ ὑπ’ Ἀρ. 5297, 5324 ἐγγράφου αὐτῆς, τῇ 20 Ὀκτωβρ. 1843 / ἐκ τῆς ἐν Λοκρίδι διατηρουμένης Μονῆς τοῦ / Ἀγίου Γεωργίου Μαλεσίνης / ἀνεκαλύφθησαν δὲ παρὰ τοῦ ἱεροκτίρυκος Κυρίου / Καλλινίκου Καστόρχη.

Διακόσμηση: πλούσια. Τίτλοι καὶ πρωτογράμματα μὲ κόκκινο μελάνι καὶ χρυσὴ ἐπικάλυψη. Ἐπίτιλα καὶ μεγάλα πρωτογράμματα πολύχρωμα. Τὰ εὐαγγελικὰ χωρία μὲ κόκκινο μελάνι. Στὰ πρόσθετα φύλλα (σελ. 233-348) τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ εὐαγγελικὰ χωρία μὲ κόκκινο μελάνι.

Στάκωση: Χαρτόνι καὶ μαρμαρόκολλα. Ράχη ἐπενδεδυμένη μὲ καφὲ ὕφασμα (19ος αἱ.)⁴⁹. Στὸ ἐσωτερικὸ τῆς διακρίνεται ἐπικολημένο σπάραγμα ἀπὸ ἔντυπο τοῦ 19ου αἱ. μὲ θεολογικὸ περιεχόμενο.

48. Τὸ ἐπόμενο τεῦχος (σελ. 221-232) δὲν φέρει ἀρίθμηση, ἐπειδὴ ἔχουν χαθεῖ τὸ πρῶτο καὶ τὸ τελευταῖο φύλλο του. Βάσει τοῦ χάσματος στὸ κείμενο καὶ τῆς ἀρίθμησης, συμπεραίνουμε ὅτι θὰ ἔφερε τὸν ἀριθμὸ κ.

49. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 183, μιλά γιὰ κάλυμμα ἐκ χονδροῦ χάρτου νέον, ποὺ ἴσως δὲν ταυτίζεται μὲ τὸ σημερινό.

Κατάσταση: καλή. Ἀρκετὲς φθορὲς ἀπὸ τὴ χρήση στὴν ἐπένδυση τῆς ράχης. Πολλοὶ ρύποι ἀπὸ ὑγρασία, φθορὲς ἀπὸ τὴ χρήση καὶ τρωκτικὰ στὰ πρῶτα φύλλα. Πολλοὶ ρύποι ἀπὸ ὑγρασία καὶ λάσπη στὶς σελ. 383-394. Παλαιότερη συνήρηση μὲ λωρίδες ἀπὸ χαρτὶ στὴ ράχη πολλῶν φύλλων καὶ μὲ μικρὰ κομμάτια χαρτί, κυρίως σὲ φθορὲς (σχισίματα) ἀπὸ τὴ χαράκωση.

E. B. E. 485

13ος-14ος αἰ. (παλαιότερο ἑλληνικὸ κείμενο: 10ος-11ος αἰ.) περγ. 239x178mm. 2+153+2 φ. 2 στήλ. 34/47 στίχ. ἀκέφ. κολ. παλίμψηστος

I. Νεότερο κείμενο

Τὰ κείμενα τοῦ κώδικα, τόσο αὐτὰ ποὺ ὑπάρχουν σήμερα, ὅσο καὶ αὐτὰ ποὺ περιλαμβάνονταν στὰ χαμένα του φύλλα καὶ τὰ γνωρίζουμε ἀπὸ τὸν ἀναλυτικὸ πίνακα περιεχομένων (φ. 1^{rv}), καταγράφονται ἀπὸ τοὺς Κρέμο, Ehrhard καὶ Halkin⁵⁰. Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ περιοριζόμαστε σὲ μικρὲς προσθήκες:

Τὰ κείμενα ποὺ παραδίδονταν στὰ χαμένα φύλλα τῆς ἀρχῆς τοῦ κώδικα καὶ καταγράφει ὁ A. Ehrhard εἶναι τὰ *BHG* 1082 καὶ *BHG* 410. Τὰ χαμένα κείμενα στοὺς τέλους τοῦ κώδικα ποὺ μποροῦν νὰ ταυτιστοῦν εἶναι τά: *BHG* 1980, *BHG* 1089 (ñ 1097 ñ 1114 ñ 1126n), *BHG* 1109 (ñ 1109c), *BHG* 861, *BHG* 747, *PG* 59, 515, *PG* 10, 904, *PG* 56, 525, *BHG* 1488, *PG* 55, 565, *PG* 60, 707 καὶ *BHG* 1734. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ταυτιστοῦν ἐπακριβῶς, ἢ Ἑκλογὴ κεφαλαίων ἐκ τοῦ Πατερικοῦ (ἀρχ. - τίτλ.: *Κεφάλαια πεντήκοντα*), ὁ λόγος τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου γιὰ τὴν Κυριακὴ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου (ἀρχ.: *Ἀνθρώποι δύο* πρβλ. *PG* 59, 595-600 - κυρίως 596- καὶ 62, 723-728 - κυρίως 725)⁵¹, ὁ λόγος εἰς κοιμηθέντας τοῦ Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ

50. ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 258-259· A. EHRHARD, *Überlieferung und Bestand der hagiographischen und homiletischen Literatur der griechischen Kirche von den Anfängen bis zum Ende des 16. Jahrhunderts. Erster Teil: die Überlieferung*, τόμ. 3 [Texte und Untersuchungen 52], Λιψία 1939-1952 (ἀνвт. Osnabrück 1965), 235-238, 333 σημ. 1· HALKIN, *Catalogue*, 58-59. Βλ. ἐπίσης: I. Mossay, *Repertorium nazianzenum. Orationes. Textus graecus. 3: Codices Belgii, Bulgariae, Constantinopolis, Germaniae, Graeciae (pars prior), Helvetiae, Hiberniae, Hollandiae, Poloniae, Russiarum, Scandinaviae, Ucrainae et codex uagus* [Studien zur Geschichte und Kultur des Altertums. Neue Folge. 2 Reihe: Forschungen zu Gregor von Nazianz 10], Paderborn 1993, 116· F. WINKELMANN, Die Überlieferung der Passio Eusignii (*BHG* Nr. 638-640e), *Philologus* 114, 1970, 278.

51. Κανεῖς ἀπὸ τοὺς δύο αὐτοὺς λόγους δὲν ἀρξίζει ὅπως σημειώνεται στὸν πίνακα περιεχομένων (δηλ. μὲ τὸ χωρίο Λκ. 18:10), ἀλλὰ καὶ οἱ δύο τὸ περιλαμβάνουν στοὺς κείμενούς τους. Ὁ EHRHARD, *Überlieferung*, τόμ. 3, 237, παραθέτει ὡς ἀρχὴ τὸ *καθ' ἑαυτὸν νεφὼν συνδρομή*, ποὺ ὅμως δὲν ἀναφέρεται στὸν πίνακα περιεχομένων.

(ἀρχ.: Ἐπολλάκις τελει[...]) πρβλ. ἴσως *Περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμημένων*, PG 95, 248. 22: Ὁ γὰρ πολλαῖς τελείαις λέλοιπε ...) καὶ τὸ *Συνοδικὸν τῆς ὀρθοδόξου τῶν Χριστιανῶν πίστεως*, τοῦ ὁποίου δὲν παρατίθεται ἡ ἀρχή.

Ἐπίσης στὸν κώδικα δὲν ὑπάρχει ἡ *Διήγησις περὶ τῆς γεννήσεως Ἡλιοῦ τοῦ προφήτου* μὲ ἀρχὴ Ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ καὶ μέγας⁵², ἡ ὁποία σύμφωνα μὲ τὸν πίνακα περιεχομένων ἔπρεπε νὰ βρίσκεται μετὰ τὸ *Μαρτύριον τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου* (φ. 137^v: σώζεται μόνον ἡ ἀρχὴ) καὶ πρὶν τὸ κείμενο γιὰ τοὺς ἁγίους Τεσσαράκοντα (φ. 138^r). Προφανῶς ἡ διήγησις παρεδίδετο σὲ κάποιο χαμένο σήμερα τεῦχος.

Ἀντιθέτως, στὸν πίνακα περιεχομένων δὲν ἀναφέρονται ὀρισμένα ἀπὸ τὰ ἔργα ποὺ ἐντοπίζονται σήμερα στὸν κώδικα:

- α) Οἱ βίος τοῦ Ἰωάννου Χρυσοστόμου (φ. 28^r-36^r).
- β) Ὁ λόγος τοῦ Γερμανοῦ Κωνσταντινουπόλεως (φ. 36^r-38^r).
- γ) Ὁ βίος τοῦ ἀποστόλου Ἀνδρέα (φ. 38^v-42^v).
- δ) Ἐνδεχομένως ὁ βίος τῆς ἁγίας Βαρβάρας (φ. 50^v-54^r), ἂν καὶ στὸ σημεῖο αὐτὸ φαίνεται νὰ ἔχει ἐκπέσει μέρος τοῦ πίνακα.
- ε) Ἡ διήγησις περὶ Ἐφραίμ τοῦ Σύρου (φ. 74^r: BHG 255b), ἡ ὁποία περιλαμβάνεται στὸ βίο τοῦ Μεγάλου Βασιλείου (φ. 66^r-76^v: BHG 260a)⁵³. Ἐνδεχομένως στὸν ἴδιο βίο περιλαμβάνονται καὶ οἱ ἀνεπίγραφες διηγήσεις τοῦ ἀββᾶ Ἀντωνίου (φ. 76^r: ἀρχ.: *Εἶπεν ὁ ἀββᾶς Ἀντώνιος ὥσπερ οἱ ἰχθεῖς χρονίζοντες τῇ ξηρᾷ ...*), οἱ ὁποῖες ἐπίσης δὲν ἀναφέρονται στίς περιγραφὰς τοῦ κώδικα καὶ στὸν πίνακα περιεχομένων.

II. Παλαιότερο ἑλληνικὸ κείμενο

φ. 95 καὶ 98: ἀπόσπασμα ἀπὸ τὸ Κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιο (φ. 98^v: *ἐπετι[...]* [...] *τε [π]ροσηνέχθη αὐ[...]* *δαι[...]* *τυφλὸς καὶ κωφός, καὶ ἐθεράπευσε αὐτόν ὥστε κωφὸν καὶ τυφλὸν λαλεῖν καὶ βλέπε[...]* καὶ ἐξίσταντο πάντες οἱ ὄχλοι καὶ ἔλεγον Μτ. 12:16-23).

φ. 1-153: ἡ νεότερη γραφὴ τοῦ 13ου-14ου αἰ. Τὰ ἐσώφυλλα καὶ τὰ παράφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους ἄγραφα. Τὰ φύλλα τοῦ κώδικα προέρχονται ἀπὸ δύο ἢ τρεῖς κώδικες μὲ λατινικὴ γραφὴ καὶ ἓνα μὲ ἑλληνικὴ: α) φ. φ. 1-29, 34-44, 49-50, 59-69, 74-76, 93-94, 99-110, 115-118, 123-126, 131-132, 137-139, 144-147, 152-153: γραφὴ λατινική, μεγάλων διαστάσεων, πολὺ ἀραιή, σὲ δύο στήλες, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη⁵⁴. Προέρχονται ἀπὸ κώδικα

52. Τὴν ἑλληνικὴν ἐπισημαίνει καὶ ὁ EHRHARD, *Überlieferung*, τόμ. 3, 237 καὶ σημ. 2.

53. Βλ. HALKIN, *Catalogue*, 58.

54. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 157, τὴ χρονολογεῖ στὸν 10ο αἰ. καὶ τὴ χαρακτηρίζει προγενέστερη τῶν ὑπολοίπων λατινικῶν.

πολύ μεγάλων διαστάσεων (τὸ πλάτος του υπολογίζεται σὲ 390mm. περί.), τοῦ ὁποῖου τὸ κάθε φύλλο ἀποτελέσσε ἓνα δίφυλλο γιὰ τὸν νέο, β) φ. 30-33, 45-48, 51-58, 70-73, 111-114, 119-122, 127-130, 133-136, 140-143, 148-151: γραφὴ λατινική, μικρότερων διαστάσεων ἀπὸ τὴν α', κάθετη πρὸς τὴ νεότερη, σὲ μία στήλη. Τὸ κάθε φύλλο τοῦ ἀρχικοῦ κώδικα ἀποτελέσσε ἓνα δίφυλλο γιὰ τὸν νέο, γ) φ. 77-92, 96-97: γραφὴ λατινική, μικρότερων διαστάσεων ἀπὸ τὴς ἄλλες δύο, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη· διακρίνεται ἐλάχιστα⁵⁵, δ) φ. 95 καὶ 98 (δίφυλλο): γραφὴ ἐλληνική τοῦ 10ου-11ου αἰ., σὲ δύο στήλες, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη.

Ὑλῃ: Περγαμνὴ χονδρή, ὑποκίτρινη, μέτριας-κακῆς ποιότητος. Τὰ ἐσώφυλλα καὶ τὰ παράφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους (φ. <I-II>, <α-β>) ἀπὸ χαρτὶ γαλάζιο-πράσινο, τραχὺ, λεπτό, σύγχρονο τῆς στάξεως.

Σύνθεσις τευχῶν: 2 (<II>· τὸ πρῶτο φύλλο ἐσώφ. ἀρχῆς), 1 (1), 1+1 (3· βάσει τοῦ περιεχομένου, ἀποδεικνύεται ὅτι τὰ φύλλα αὐτὰ εἶναι παραποποιημένα καὶ ἀρχικὰ ἀκολουθοῦσαν μετὰ τὸ φ. 132), 4x8 (35), 8-1 (42· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 38), 3x8 (66), 10 (76), 7x8 (132), 8-3 (137· λείπουν 2 φ. πρὶν τὸ φ. 133 - τὰ φ. 2 καὶ 3 τοῦ κώδικα - καὶ 1 φ. μετὰ τὸ φ. 137, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 2x8 (153· βάσει τοῦ πίνακα περιεχομένων καὶ τῶν χασμάτων στὸ κείμενο ποῦ τελειώνει κολοβὸ στὸ φ. 137^v καὶ ἐκείνου ποῦ ἀρχίζει ἀκέφαλο στὸ φ. 138^r, λείπει ἓνα τοῦλάχιστον τεῦχος μεταξὺ τῶν φ. 137 καὶ 138), 2 (<β>· τὸ δεύτερο φύλλο ἐσώφ. τέλους). Ἀρίθμηση τευχῶν, μὲ κόκκινα ἐλληνικὰ ψηφία, ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ γραφέα, διακρίνεται μόνον στὴ μέση τοῦ κάτω περιθωρίου τῶν φ. 109^r καὶ 116^v (ἀρ. ιζ). Βάσει αὐτῆς υπολογίζεται ὅτι ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ κώδικα ἔχουν ἐκπέσει δύο τεύχη. Ὡστόσο, ὅπως εἶδαμε, ἀπὸ τὸν πίνακα περιεχομένων ἀπουσιάζουν μὲ βεβαιότητα οἱ τίτλοι τῶν τριῶν κειμένων ποῦ καλύπτουν τὰ φ. 28^r-42^v (δύο ἀκριβῶς τεύχη), ἂν καὶ τὰ κείμενα ὑπάρχουν κανονικά, καὶ μάλιστα γραμμένα ἀπὸ τὸν ἴδιον γραφέα. Αὐτὸ πιθανότατα σημαίνει ὅτι τὰ ἔργα αὐτὰ (καὶ τὰ ἀντίστοιχα φύλλα) δὲν ὑπῆρχαν στὸν ἀρχικὸ σχεδιασμὸ τοῦ τόμου καὶ προστέθηκαν ἀργότερα. Ἄν ἡ ἀρίθμηση τῶν τευχῶν ἐγένε προτοῦ προστεθοῦν αὐτά, τότε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ κώδικα πρέπει νὰ λείπουν τέσσερα τεύχη.

Σημειώματα: ἐσώφ. ἀρχῆς: Ἀρ. — *Καταλόγου Γραμματείας ἐκκλ. / πεμφθέντος τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1843. / Ἐκ τῆς ἐν Λοκρίδι Μονῆς τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Μαλεσσύνης, ἀνακαλυφθέν) παρὰ / τοῦ ἱεροκήρυκος Κ^{ου} Καλλινίκου Καστόρχη.*

Διακόσμηση: Ἐπίτιτλα, τίτλοι καὶ πρωτογράμματα μὲ κόκκινο μελάνι.

Στάξεσις: Χαρτόνι καὶ μαρμαρόκολλα. Στὴ ράχη ἐπένδυσις ἀπὸ κασιανὸ ὕφασμα (ἀρχ. 19ου αἰ.).

Κατάστασις: κακή. Τὸ σῶμα τοῦ κώδικα ἀποκολλημένο σχεδὸν ἐντελῶς ἀπὸ τὴ στάξεσις. Πολλὰ φύλλα ἀποκολλημένα ἢ ἔτοιμα νὰ ἀποκολληθοῦν ἀπὸ τὸ σῶμα. Πολλοὶ ρύποι ἀπὸ ὕγρασις καὶ λιγότεροι ἀπὸ τὴ χρῆσις. Λίγες φθορὲς ἀπὸ ἔντομα στὸ ἄνω περιθώριο πολλῶν φύλλων. Ἀρκετὲς φθορὲς ἀπὸ τρωκτικὰ στὸ ἄνω περιθώριο τῶν πρώτων φύλλων, μὲ χάσματα στὸ κείμενο. Φθορὲς (σχισίματα) σὲ ἀρκετὰ φύλλα ἀπὸ τὴ χαράξεσις. Μελάνι ἐν μέρει

55. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 257, θεωρεῖ ὅτι τὰ φύλλα αὐτὰ (δύο τεύχη καὶ ἓνα δίφυλλο) προέρχονται ἀπὸ τὸν β' γραφέα (ἂν καὶ ἔχουν τοποθετηθεῖ μὲ τὴ γραφὴ κάθετα πρὸς τὸ νεότερο κείμενο) καὶ κατὰ συνέπεια διακρίνει δύο λατινικοὺς κώδικες, ἀντὶ γιὰ τρεῖς.

έξιπλο (κυρίως τὸ κόκκινο, καὶ μάλιστα στὸν πίνακα περιεχομένων). Παλαιότερη συντήρηση ὀρισμένων τευχῶν μὲ λωρίδες ἀπὸ χαρτί.

E. B. E. 637

14ος αἰ. περὶ. 347x249mm. 1+122 φ. 2 σπῆλ. 48/55 στίχ. ἀκέφ. κολ. τὰ φ. 21 κ.έ. παλίμψηστα

I. Νεότερο κείμενο

φ. 1-122: Παρακλητική ἀρχ. (ἀκέφ.): *Ῥάθυμε· ἕως πότε ψυχὴ μου προσεπιμένεις τοῖς κακοῖς· θέλησον οὖν ἐπιστρέψαι ...· ὥδῃ n'. Κάμινός ποτε πυρὸς ἐν Βαβυλώνι ...· ἦχος β', Τετάρτη πρωῒ φ. 122^v τέλ. (κολ.): *Ἐξαποστειλάριον ἑωθινὸν ζ'. Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος Σῶτερ εἶ κατ' οὐσίαν ἐν μέσῳ στὰς ἐδίδασκες ...· Ἐν τῇ γαστρὶ σου Κύριος ἀπολλύμενον κόσμον ... καὶ γὰρ χαρὰν ἐπήγασας πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ.**

Χάσμα στὸ κείμενο

φ. 4^v-5^r: *Πέμπτη ἐσπέρας στιχηρὰ σταυρώσιμα· ἦχος β'. Σῶσόν με Χριστέ Σωτὴρ τῇ δυνάμει τοῦ σταυροῦ ... τρίβον διοδεύσας πρὸς πλάτος φθάσω τῆς ἐκεῖ μακαριότητος. - κον τοῦ ἀθανάτου Πατρὸς τὸν πάντας θανάτου λυτρούμενον ...· ἦχος β', Παρασκευὴ πρωῒ.*

II. Παλαιότερο κείμενο

φ. 21-122: Παλαιὰ Διαθήκη στὰ ἀρμενικά⁵⁶.

φ.1-122: ἡ νεότερη γραφὴ τοῦ 14ου αἰῶνα. Φ. 21-122: ἡ παλαιότερη γραφὴ ἀρμενικὴ, σὲ δύο σπῆλεις, παράλληλῃ πρὸς τὴ νεότερη· διακρίνεται ἀρκετὰ καλὰ ἕως τὸ φ. 50· σπῆ συνέχεια διακρίνεται ἐλάχιστα ἢ καθόλου.

*Υλῆ: Περγαμνὴ χονδρὴ, ὑποκίτρινη.

Σύνθεση τευχῶν: 1 (<I>· ἄλλοτε ἐσώφ. ἀρχῆς), 6-2 (4· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 2 καὶ 1 φ. μετὰ τὸ φ. 3), 8 (12), 10-2 (20· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 15 καὶ 1 φ. μετὰ τὸ φ. 16), 6 (26), 11x8 (114), 6 (120), 2 (122). Καμμία ἀρίθμηση τευχῶν.

Σημειώματα: φ. 8^v (μονοκονδ.): *† ιερομοναχος ...ος*. φ. 68^v (μονόγραμμα): *ἸΩΣΗΦ*. φ. 32^r: σλαβικὸ σημείωμα.

Διακόσμηση: Ἐπίτιτλα, διακοσμητικὲς ταινίες, τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ κόκκινο μελάνι. Ὅρισμένα ἐπίτιτλα μὲ κόκκινο καὶ πράσινο μελάνι (λ.χ. φ. 45^v). Στὸ φ. <I^r> ὀλοσέλιδο πολύχρωμο διακοσμητικὸ σχέδιο μέσα σὲ περιμετρικὸ πλαίσιο (ἐνδεχομένως ἀπομίμηση πινακίδας στάχωσης μὲ πολύτιμους λίθους). Στὸ φ. <I^v> ὀλοσέλιδο πολύχρωμο διακοσμητικὸ σχέδιο, μέσα σὲ περιμετρικὸ πλαίσιο, μὲ σταυρό, πηπνά, δικέφαλο ἀετὸ καὶ τὰ σύμβολα τῶν Εὐαγγελιστῶν, ζωγραφισμένα ἀπὸ τρία διαφορετικὰ χέρια. Διά-

56. Σύμφωνα μὲ τὸν ΣΑΚΕΛΛΙΩΝΑ, *Κατάλογος*, 119, ὁ ὁποῖος συμβουλευθῆκε ἀνώνυμο ἀρμένιο ἱερέα.

φορα άλλα πρόχειρα σχέδια έχουν ζωγραφισθεί στο έσωτερικό της πινακίδας ἀρχῆς (ἢ ἀποτυπώθηκαν ἀπὸ τὸ φ. <I>, τὸ ὁποῖο ἄλλοτε ἦταν ἐπικολλημένο στὴν πινακίδα). Στὸ παλαιότερο κείμενο διακρίνεται ἐρυθρογραφία, ἐνίοτε μὲ χρῆση καὶ κίτρινου χρώματος (λ.χ. φ. 37¹).

Στάχωση: Ξύλο καὶ μαῦρο δέρμα μὲ ἔκτυπα σχέδια. Ἰχνη τριῶν ἱμάντων καὶ ἀντίστοιχων θηλυκωτήρων.

Κατάσταση: μέτρια. Πολλὲς φθορὲς ἀπὸ ἔντομα καὶ ἀπὸ τὴ χρῆση στὴς πινακίδες. Πολλοὶ ρύποι ἀπὸ τὴ χρῆση. Τὰ φ. 1-4 καὶ 121-122 ἀποκολλημένα ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα.

E. B. E. 842

Ὁ κώδικας ἔχει περιγραφεῖ ἀναλυτικὰ ἀπὸ τοὺς C. N. Constantinides-R. Browning, οἱ ὁποῖοι ὅμως δὲν ταύτισαν τὸ παλαιότερο κείμενο, ἂν καὶ κατάφεραν νὰ διαβάσουν ἱκανὸ δείγμα του στὴ σελ. 172⁵⁷.

Τὸ ἀπόσπασμα αὐτὸ (*πρὸς ἀλλήλους ταπεινώσωμεν τὴν γραῖδα ταύτην. Καὶ λέγουσιν αὐτῇ [...] λογισμό σου καὶ ὅτι ἰδοὺ [...] εἰσέρχονται γυναῖκα οὐσαν. Λέγ[...]. μᾶς Σάρρα· τῇ μὲν φύσει γυνὴ*) διαπιστώνουμε ὅτι προέρχεται ἀπὸ μία ἀλφabetική συλλογὴ ἀποφθεγμάτων Πατέρων, ἡ ὁποία ἀποδίδεται στὸν Παλλάδιο Ἐλενουπόλεως, ὡς συμπλήρωμα στὴ Λαυσαϊκὴ ἱστορία (PG 65, 420, στ. 43-47). Ἀπὸ τὴν ἴδια συλλογὴ προέρχεται καὶ τὸ ἀπόσπασμα ποὺ διαβάζουμε στὴ σελ. 66 (*ἀπεκρίθη αὐτοῖς οὐδέν, καὶ φωνήσας τὸν ἑαυτοῦ μαθητὴν εἶ[...]* τοῦ Ἀθανασίου καὶ ἀνάγνωθι α[...]) PG 65, 400, στ. 46-49.

Ἀπὸ μία ἄλλη συλλογὴ ἀποφθεγμάτων προέρχεται τὸ ἀπόσπασμα ποὺ διαβάζουμε στὴ σελ. 1: *Ἀποφ[...]* Ἡρωτηθῇ [...] τοῦ φωτὸς συγκρασ[...]*·* ἀνώνυμη συλλογὴ τοῦ κώδ. Par. Coisl. gr. 126⁶ ἔκδ. F. Nau, *Histoires des solitaires égyptiens*, ROC 12 (1907), 48.

Ἐξάλλου δύο ἀκόμη ἀποσπάσματα προέρχονται ἀπὸ τὴ συλλογὴ ἀποφθεγμάτων ποὺ δημοσίευσε ὁ L. Clugnet⁶ σελ. 23: *τὸ μεῖράκιον ἐκεῖνον [...] τὴν ἀγίαν Ἀναστασίαν καὶ δε[...]* (Περὶ τοῦ λοτόμου Εὐλογίου)⁶ L. Clugnet, *Vie et récits de l'abbé Daniel, de Scété*, I. Texte grec, ROC 5 (1900), 257. 31-32 (*καὶ μετὰ δύο ἔτη πάλιν βλέπω κατ' ὄναρ τὸ μεῖράκιον ἐκεῖνο εἰς τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν καὶ λέγω ἐν ἑαυτῷ...*)⁶ σελ. 33:

57. C. N. CONSTANTINIDES – R. BROWNING, *Dated Greek Manuscripts from Cyprus to the year 1570* [DOS 30. Cyprus Research Centre. Texts and Studies of the History of Cyprus 18], Washington-Λευκωσία 1993 119-123 (σχετικὰ μὲ τὸ παλαιότερο κείμενο βλ. 122 καὶ σημ. 7). Βλ. ἐπίσης C. N. CONSTANTINIDES, *Dated Greek Manuscripts from Cyprus to the year 1570. A Project*, *Ἐπετηρίδα* 12-16, 1984-1987 (ἔκδ. 1988), 655, 671. Οἱ δύο ἐρευνητὲς διατύπωσαν μόνον τὴν ὑπόθεσιν ὅτι πρόκειται γιὰ κείμενο πατερικόν, ἴσως τοῦ Χρυσοστόμου.

*Περὶ ἀργυροπράτου καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ· Ἦν τις ἀργυροπράτης ἐν [...] BHG 121· Clugnet, Vie, 370*⁵⁸.

Τέλος, στὴν περιγραφὴ τοῦ κώδικα, τῶν Κωνσταντινίδη- Browning μποροῦμε νὰ προσθέσουμε καὶ δύο ἀκόμη παρατηρήσεις:

- α) Τὸ δίφυλλο τῶν σελ. 121-2/135-6, ὅπως καὶ οἱ σελ. 137-150, δὲν εἶναι παλῖμψα.
- β) Ἡ παλαιότερη γραφὴ εἶναι ὀξυκόρυφη κεκλιμένη τοῦ 8ου αἰ., σὲ δύο στῆλες⁵⁹.

E. B. E. 864

14ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 10ος καὶ 10ος-11ος αἰ.) περγ. 279x210mm. 386 σελ. 2 στῆλ. 31 στίχ. οἱ σελ. 1-276, 325-388 παλῖμψοι.

I. Νεότερο κείμενο

σελ. 3-388: Μηναιὸ Δεκεμβρίου (*Μὴν Δεκέμβριος ἔχων ἡμέρας λα*).

II. Παλαιότερο κείμενο

- α) Τριώδιο (σελ. 4: *Σταυροῦσαι καὶ σφῆς με καὶ θνήσκεις καὶ ζωοῖς [ἐ]μέ· ὦ εὐσπλαχνίᾳς ὦ φιλανθρωπίας σου τίς ἤκουσεν τίς εἶδεν Παρασκευὴ τῆς ε' ἑβδομάδας, ὄρθρος, Follieri, Initia, τόμ. 3, 528· σελ. 42: ὁ κριτῆς ἐπὶ θρόνου φοβεροῦ· βίβλοι ἀνοίγονται καὶ πράξεις ἐλέγχονται ἄγγελοι περιτρέχουσιν Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ὄρθρος).*
- β) Πεντηκοστάριο (σελ. 45: *ἀνιόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς ὄντως ἐλεύσεται μετὰ δόξης κρίναι ...*. Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ὄρθρος· σελ. 46: *Τίς σου τὰ ἱμάτια ἐρυθρὰ φιλάνθρωπε ληνὸν νῦν ἐπάτσα* Τετάρτη πρὸ τῆς Ἀναλήψεως, ὄρθρος, Follieri, Initia, τόμ. 4: T-Y [ST 214], Βατικανὸ 1963, 155).
- γ) Βασιλείου Καισαρείας, Ἡθικά· Περὶ βαπτίσματος, λόγος πρῶτος (σελ. 54: *Τί ἴδιον Χριστιανοῦ; Τὸ διὰ τοῦ βαπτίσματος τοῦ ἐξ ὕδατος [...] ἄνωθεν. Τί ἴδιον τοῦ γεννηθέντος [...] Τὸ καθὼς ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν τῇ ἁμαρτίᾳ ἐφ[...]* νεκρὸν εἶναι καὶ

58. Ὁ τίτλος στὴν ἔκδοση εἶναι διαφορετικὸς: *Ἐπὶ Ἀνδρονίκου ἀργυροπράτου καὶ Ἀθανασίας γυναικὸς αὐτοῦ*. Εὐχαριστοῦμε τὴν καθηγήτρια Chiara Faraggiana, ἡ ὁποία ἀσχολεῖται μὲ τὴν παράδοση τοῦ κειμένου τῶν Ἀποφθεγμάτων Πατέρων καὶ μᾶς ὑπέδειξε τὴν παραπάνω ἔκδοση γιὰ τὴν ταύτιση τῶν ἀποσπασμάτων.

59. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 131 καὶ σημ. 677, τὴν χαρακτηρίζει γενικὰ ὀξυκόρυφη, τοῦ 7ου ἢ τοῦ 8ου αἰ., συγκρίνοντάς τιν μετὰ γραφῆς κωδίκων τῆς Λαυρεντιανῆς Βιβλιοθήκης καὶ τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης τῆς Γαλλίας. Ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 152, ὑποθέτει ὅτι εἶναι τοῦ 9ου αἰ.

ἀκίνητον PG 31, 868-869⁶⁰ σελ. 102: *Περὶ βαπτίσματος. Ὅτι δεῖ πρῶτον μ[...]* ναι τῷ Κυρίῳ καὶ τότε καταξιωθῆναι τοῦ ἁγίου [...] PG 31, 1513⁶⁰). Ἐνδεχομένως παραδίδονται καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ ἰδίου συγγραφέα.

- δ) Γρηγορίου Ναζιανζηνοῦ, Ἐπιτάφιος στὸν Μέγα Βασίλειο (σελ. 53: *Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου. Ἐπιτάφιος εἰς τὸν Μέγα Βασίλειον [...]* πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τῶν λόγων [...] ὁ μέγας Βασίλειος ἔκδ. F. Boulenger, *Grégoire de Nazianze. Discours funèbres en l'honneur de son frère Césaire et de Basile de Césarée*, Παρίσι 1908, 58 1^ο σελ. 188: *μὴ τὸ φαῦλον ἀνεπίμικτον ἔχον [...]* τοῦμεν ἡσυχίου μὲν ὄντος ὁ.π., 186). Ἐνδεχομένως παραδίδονται καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ ἰδίου συγγραφέα.

σελ. 3-388: γραφὴ τοῦ 14ου αἰ. Στὶς σελ. 290-296 μουσικὰ σημεῖα ἀπὸ τὸ x. τοῦ γραφέα. Σὲ ἄλλες σελίδες (λ.χ. σελ. 20, 180-181) τὸ διάστιχο εἶναι ἀρκετὰ μεγάλο, μὲ τὴν προοπτικὴ νὰ γραφοῦν μουσικὰ σημεῖα. Στὰ παλὶμψηστα φύλλα τὸ μελάνι τοῦ νεότερου κειμένου εἶναι μαῦρο, ἐνῶ στὰ ὑπόλοιπα καστανό, προφανῶς ἐπειδὴ δὲν ὑπῆρχε ἡ ἀνάγκη νὰ καλυφθεῖ τὸ παλαιὸ κείμενο. Οἱ σελ. 1-2 ἄγραφες, ἀλλὰ προερχόμενες σαφῶς ἀπὸ παλαιότερο κώδικα.

Τὰ παλὶμψηστα φύλλα προέρχονται ἀπὸ τρεῖς κώδικες τοῦ 10ου καὶ τοῦ 11ου αἰ.⁶¹ (γραφὴ μικρογράμματι, κάθετη πρὸς τὴ νεότερη), οἱ ὅποιοι διακρίνονται περισσότερο βάσει τοῦ περιεχομένου καὶ λιγότερο τῆς γραφῆς (ἡ διαφορὰ φαίνεται καλύτερα συγκρίνοντας τὶς σελ. 45 καὶ 53): α) κώδικας τοῦ 10ου αἰ. μὲ τὰ προαναφερθέντα ἔργα τοῦ Μεγάλου Βασιλείου καὶ τοῦ Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου (ἐνδεχομένως καὶ ἄλλα τῶν ἰδίων ἢ καὶ ἄλλων Πατέρων), β) Πεντηκοστάριο τοῦ 10ου-11ου αἰ., γ) Τριώδιο τοῦ 11ου αἰ. Τὸ παλαιότερο κείμενο διακρίνεται ἀρκετὰ καλά, ἐκτὸς ἀπὸ τὰ φύλλα μετὰ τὴ σελ. 327, ὅπου φαίνεται ἐλάχιστα. Σὲ ὁρισμένα φύλλα (λ.χ. σελ. 80, 181-182) διακρίνεται καθαρὰ ἡ παλαιὰ χαράκωσις, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ ὑπάρχει παλαιὸ κείμενο. Κάθε δίφυλλο τοῦ κώδικα (ἕως τὴ σελ. 325) προῆλθε ἀπὸ συγκόλλησις (παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη γραφὴ) δύο τεμαχίων περγαμνῆς τοῦ παλαιοῦ, συνήθως σὲ ἀναλογία 2/3+1/3 τοῦ νέου φύλλου (στὰ πρῶτα τοῦλάχιστον φύλλα τοῦ κώδικα). Μάλιστα, στὰ πρῶτα φύλλα τὸ σημεῖο ἔνωσης βρίσκεται ἐναλλάξ στὸ κάτω μέρος τοῦ νέου φύλλου καὶ στὸ ἄνω. Ὁ τόπος χρησιμοποίησης τῶν παλαιῶν φύλλων ἀλλάζει μετὰ τὴ σελ. 325, ὅπου τὰ παλαιὰ δίφυλλα χρησιμοποιήθηκαν ἀνοικτὰ γιὰ νὰ ἀποτελέσουν ἓνα νέο φύλλο.

⁶⁰ Ὑλπ: Περγαμνὴ χονδρὴ, λευκὴ, μέτριας ποιότητος.

Σύνθεσις τευχῶν: 1+8 (18^ο τὸ φ. 1/2 ἐνωμένο μὲ τὸ τετράδιο), 23x8 (388^ο οἱ ἀριθμ. σελίδων 128-129 δὲν δόθηκαν). Πολλὰ δίφυλλα φαίνονται τεχνητά: τὰ δύο φύλλα τοὺς ἐνώνονται (ἢ ἐνισχύονται) μὲ λωρίδες. Ἀρίθμηση τευχῶν μὲ ἑλληνικὰ ψηφία, στὴν κάτω δεξιὰ γωνία τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ τοῦ verso τοῦ τελευταίου.

60. Τὸν τίτλο *Περὶ βαπτίσματος* διέκρινε καὶ ὁ REICH, *Palimpseste*, 96, ἀλλὰ δὲν μπόρεσε νὰ ταυτίσει τὸ κείμενο.

61. Ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 156. χαρακτηρίζει τὴν παλαιότερη γραφὴ γενικὰ ὡς «*παρεμφορὴ πω τῇ τῆς IB' ἑκατονταετηρίδος*».

Σημειώματα: Ἐσωτ. τῆς πινακίδας ἀρχῆς: *εἰσὺ τοῦ καρτὴ εἰ[ν]έ τοῦ παντῶκρα<τορα>*. Τὸ ἴδιο σημεῖωμα (ἀπὸ τὸ ἴδιο χέρι) ἐπαναλαμβάνεται καὶ στὴ σελ. 1.

Διακόσμηση: Στὸ νεότερο κείμενο ἐπίτιτλα, τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ κόκκινο μελάνι. Στὴ σελ. 2, κάθετα πρὸς τὸ κείμενο, σταυρὸς μὲ μαῦρο μελάνι (προερχόμενος ἴσως ἀπὸ τὸν παλαιότερο κώδικα). Στὸ παλαιότερο κείμενο δὲν παρατηρεῖται ἐρωγραφία.

Στάχωση: Ξύλο καὶ κόκκινο δέσμα μὲ ἔκτυπα σχέδια καὶ ἐννέα γόμφους σὲ κάθε πινακίδα (σώζονται ὀρισμένοι). Δύο θηλυκωτῆρες καὶ ἕκνη δύο ἱμάτων.

Κατάσταση: καλή. Λίγοι ρύποι ἀπὸ τὴ χρήση καὶ ὑγρασία, κυρίως στὰ πρῶτα φύλλα. Ἀρκετὲς φθορὲς ἀπὸ τὴ χρήση στὸ δέσμα τῆς ράχης.

E. B. E. 874

13ος, 14ος, 15ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 8ος-9ος, 10ος, 11ος αἰ.) χαρτ. καὶ περγ. 202x142mm. 2 φ.+766 σελ.+2 φ. 21 στίχ. (στὰ χαρτῶα φύλλα), 25, 29/30, 20/23 στίχ. (στὰ περγαμνὰ φύλλα) ἀκέφ. κολ. παλίμψηστα ὅλα τὰ περγαμνὰ φύλλα

I. Νεότερο κείμενο

σελ. 1-766: Τριώδιο⁶² σελ. 1 ἀρχ. (ἀκέφ.): *ρήσας τὴν ἀμαρτίαν τῇ δρεπάνῃ ἐθέρισα ...* (Κυριακὴ τοῦ Ἀσώτου, ἐσπερινός, α' τροπάριο)· σελ. 766 τέλ. (κολ.): *Τῇ Παρασκευῇ τῆς γ' ἐβδομάδος εἰς τὴν α' στίχ* (Παρασκευὴ τῆς γ' ἐβδομάδας, ὄρθρος)· ὅμως λίγο πιὸ πάνω: *Ἐλπίς τοῦ κόσμου ἀγαθή, Θεοτόκε παρθένε ...* (Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ὄρθρος).

Τὸ κείμενο παρουσιάζει ἀρκετὰ χάσματα, ἐνῶ, ὅπως φαίνεται ἔχει διαταραχθεῖ σὲ πολλὰ σημεῖα καὶ ἡ σειρὰ τῶν φύλλων. Ἀκολουθῶς σημειώνουμε τὰ χάσματα ποὺ παρατηροῦνται κατὰ τὴν ἐναλλαγὴ χαρτῶων καὶ περγαμνῶν φύλλων:

σελ. 80-81: *δωρηθῆναι τοῖς ὕμνοισί σε τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος* (πιθανὸν Τετάρτη τῆς β' ἐβδομάδας, ἐσπερινός) - *[...] γκακοπαθήσωμεν [...] ὡς τε[...] τὰς ψυχὰς ἡμῶν ...* (Τρίτη τῆς Τυρινῆς, ὄρθρος).

σελ. 124-125: *ἀρχαῖον ἀναμορφώσας τῷ* (Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, ὄρθρος) - *Τῇ Κυριακῇ α' τῶν ἀγίων νηστειῶν, καὶ τῶν ἀγίων προφητῶν Μωϋσέως καὶ Ἀαρών, καὶ τῶν λοιπῶν. Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας ... Σὲ τὸν ἀκατάληπτον ...* (Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, μέγας ἐσπερινός).

σελ. 142-143: *Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις ... πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως* (Σάββατο τῆς α' ἐβδομάδας, ὄρθρος) - *σιν ἐπιτυχῶν [...] θοῦσίν σε· δοξολογῶ σου, τὴν*

62. Στὴν περιγραφή τοῦ REICH, *Palimpseste*, 96. ὁ κώδικας προφανῶς συγχέεται μὲ ἄλλον, ἀφοῦ λέγεται ὅτι ἔχει 650 περγαμνὰ φύλλα (καὶ καθόλου χαρτῶα), κείμενο σὲ 33 στίχους καὶ τὸ νεότερο περιεχόμενό του χαρακτηρίζεται ὡς *Εὐαγγέλια τοῦ ἐνιαιτοῦ*. Ὡστόσο οἱ ὑπόλοιπες πληροφορίες εἶναι ὀρθές.

περὶ πάντων ... Κύριε κατεύθυνον ἡμᾶς τὴν νησι[εῖ]αν δυσσεύοντας ... (Δευτέρα τῆς β' ἑβδομάδας, ὁρθρος)· ὥστόσο πιδ κάτω: *Δίδου μοι κατάνυξιν καὶ τῶν κακῶν ἀλλοτριώσιν ...* (Κυριακὴ α' τῶν νηστειῶν, ἑσπερινός).

σελ. 206–207: *Νενηστευκῶς Ἐλισσαῖος τὸν παῖδα ... Ἐν τούτῳ γνωρίσωμεν ἀδελφ* (Τρίτη τῆς γ' ἑβδομάδας, ὁρθρος) – *Τὸ ἀλατόμητον ὄρος, τὴν ἀδιόδευτον πύλην, τὴν ἀνωτέραν οὐρανῶν ...* (Τρίτη τῆς γ' ἑβδομάδας, ὁρθρος).

σελ. 239–241: *Υἱέ μου καὶ Θεέ μου γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον* (Παρασκευὴ τῆς γ' ἑβδομάδας, ὁρθρος) – *[ἀ]παύγασμα, καὶ μόνον [μ]όνως μόνου, Θεοῦ ...* (πιθανότατα Πέμπτη τῆς γ' ἑβδομάδας, ὁρθρος).

σελ. 246–247: *[Ἡ]πλωσας Χριστέ τὰς σὰς σταυρωπ* (Παρασκευὴ τῆς γ' ἑβδομάδας, ὁρθρος) – *Φ[ῶς καὶ ...] παντουργός ...* (Παρασκευὴ τῆς γ' ἑβδομάδας, ὁρθρος).

σελ. 592–593: *Καὶ δώῃ ἡμῖν Κύριε, ἀντὶ τῶν ἐπι[...]*ράνια. *Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις* (Κυριακὴ ε' τῶν νηστειῶν, ὁρθρος) – *ὥσπερ Λάзарον ποίησον, ἵνα ἀπαύστως ἐν ὕμνωδίαις ...* (πιθανὸν Κυριακὴ ε' τῶν νηστειῶν, ὁρθρος).

σελ. 612–613: *μόνου μονογεννητοῦ, μονογενοῦς Υἱοῦ Πατὴρ, καὶ μόνε μόνου, φῶς* (πιθανότατα Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων, ὁρθρος) – *μὴ ἀποξενώσης με διὰ τὸ μέγα σου ἔλεος ...* (Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων, ἑσπερινός).

σελ. 615–617: *Τὸν ἐξ αἱμάτων σου ἀγνῶν σωματωθέντα· ζῆτει σταυροθετοκίον* (Τετάρτη τῆς ε' ἑβδομάδας, ὁρθρος) – *σαι λαβεῖν θάνατος πεπι[...]* προαισθόμενος, *τὸν Λάzarον ...* (Πέμπτη πρὸ τῶν Βαΐων, ἑσπερινός).

II. Παλαιότερο κείμενο

- α) σελ. 81–124, 143–160, 169–206, 241–246, 619–620: τροπάρια ἀπὸ Μηνναῖο Δεκεμβρίου (σελ. 89: *Ἀθραύστοις ὑπομοναῖς* 27 Δεκεμβρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 50· σελ. 99: *Ἐπαρθεῖς τῶν πνεύματι τῷ ἀγίῳ* 27 Δεκεμβρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 499· σελ. 100: *Χρονικῆς ὑπάρξεως ἐκ παρθένου εἰληφας* 27 Δεκεμβρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 5 pars prior: *Φ–Ω, Hymnographi, tabulae* [ST 215], Βατικανὸ 1966, 111· σελ. 100: *Ὡς βαθμίδες καὶ κλίμακες* 27 Δεκεμβρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 5 pars prior, 157)⁶³. Σὲ ἄλλες σελίδες, ὥστόσο, διακρίνουμε τροπάρια ἀπὸ ἄλλους μῆνες (σελ. 620: *Μηνὶ Σεπτεμβρίῳ κγ' Ἡ ἔνδοξος σύλληψις τοῦ Ἰωάννου καλεῖ πρὸς πανήγυριν δεῦτε* 23 Σεπτεμβρίου, πβ. Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 18) καὶ ἄλλα ἀταύτιστα (σελ. 101: *Ὡδὴ ζ'*. *Τὸ πρᾶον Μωϋσέως ἐμμήσω* σελ. 169: *Πάντες Κύριλλον ι[...]*).

63. Ἀπὸ Μηνναῖο Δεκεμβρίου προέρχεται καὶ τοῦλάχιστον ἓνα ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα ποὺ διάβασε ὁ REICH, *Palimpseste*, 96, σελ. 103: *κόσμῳ τὸ φῶς τὸ τῆς γνώσεως* (τροπάριο τῶν Χριστουγέννων, 25 Δεκεμβρίου).

Τέλος, ένα ακόμη απόσπασμα που διάβασε ο Reich ἐνδεχομένως προέρχεται ἀπὸ Τριώδιο (σελ. 113: *ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας* Τρίτη τῆς α' ἐβδομάδας, ὥδη β').

- β) σελ. 161-168: Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, *Ἐκθεσις περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως* (σελ. 161: *ὁμολογοῦμεν διὰ τοῦ σεσαρκωμένην διὰ τ[...]* κατὰ τὸν μακάριον Κύριλλον. *Καὶ σεσαρκότες τοίνυν [...]* τῆς [... ἀ]γιότητος, οὗ οὐκ ἐξέστηκε ὁλος [... ἀλλ' οἶδαμεν ὡς ἐκ τῆς ἔκδ. B. Kotter, *Die Schriften des Johannes von Damaskos*, τόμ. 2 [Patristische Texte und Studien 12], Βερολίνο 1973, 125.45-126. 58).
- γ) σελ. 601-612: ἀπόσπασμα ἀπὸ Κοντακάριο, πιθανότατα Ἰανουαρίου (σελ. 601: *Κονδάκιον τῶν ἁγίων Ἀββάδων* II[...]. *Ἦχος β'* πρὸς τὸ τὰ ἄνω ζῆ[...]. *Ἐκ κοσμικῆς συγχύσεως* κοντάκιο τῶν ἐν Σινᾷ καὶ Ῥαίθῳ ἀναιρεθέντων ὁσίων Πατέρων, 13 Ἰανουαρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 407· σελ. 602: *Βλέμματι ἀενάῳ ἀτενίσας θεόφρον τοῦ κόσμου τὰς ματαίας φροντίδας* κοντάκιο τοῦ ὁσίου Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου, 11 Ἰανουαρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 1, 232). Ὡστόσο ἓνα ἄλλο ἀπόσπασμα ἀπὸ κοντάκιο φαίνεται νὰ συνδέεται μὲ τὸν Φεβρουάριο (σελ. 601: *ἱεροῦ Συμεῶν ἔλαβες εὐχὴν τὴν ὑ[...]* ἡμῶν ἀκούεις. *Χαίροις Θεοῦ πρὸς ἀνθρώπους δόσις· χαίροις ἐχθροῦ ἀοράτου πῶσις. Χαίροις ἀγέλαρκα λογικῶν πρ[...]* κοντάκιο, 2-3 Φεβρουαρίου;).
- δ) σελ. 593-598, (599-600;), 621-628, 633-640: τροπάρια ἀπὸ ἄδηλο λειτουργικὸ βιβλίον (σελ. 594: *πυρός με πάναγνε, καὶ παθῶν ἀμαυρ[...]* τῷ Ἄδῃ *καλεπῆς κολάσεως δαιμόνων κα[...]* σελ. 595: *ἐκάστοτε [...]* ἵαγαστε. [... τὴν γῆν· σελ. 596: *Καὶ ἤρκειται [...]*. Ὡραιότατος πέφυκας νεαν[...] Follieri, *Initia*, τόμ. 5 pars prior, 143· σελ. 621: [...]*των πειθόμενος, δυσὶν ἐν ουσίαις α[...]*).
- ε) σελ. 617-618: Κυρίλλου Ἱεροσολύμων, Κατηχήσεις (σελ. 618:[...] *τερα ἀποδοκιμάζεται καὶ ταῦτα ὑπὸ τῶν παρ[...]* πολλὰ γὰρ *σώματα* ἔκδ. W. C. Reischl -J. Rupp, *Cyrilli Hierosolymarum archiepiscopi opera quae supersunt omnia*, τόμ. 2, Μόναχο 1860 (ἀνατ. Hildesheim 1967), 128.

*Ἡ νεότερη γραφὴ προέρχεται ἀπὸ πέντε γραφεῖς: α) σελ. 1-80, 125-142, 207-240, 247-592, 613-616, 629-632, 641-766 (δηλ. σὲ ὅλα τὰ χαρτῶα φύλλα): γραφὴ τοῦ 15ου αἰ., ἀραιή, ἀρκετὰ ἐπιμελής, δεξιοκλινής, β) σελ. 81-124, 143-206, 241-246: γραφὴ τοῦ 13ου-14ου αἰ., μεγάλων διαστάσεων, μὲ ἔντονα μαῦρο μελάνι, λιγότερο ἐπιμελής, γ) σελ. 593-600, 621-628, 633-640: γραφὴ τοῦ 13ου αἰ., ἐπιμελής, μεγάλων διαστάσεων, μὲ ἔντονα μαῦρο μελάνι, δ) σελ. 601-612: γραφὴ τοῦ 14ου αἰ., μεγάλων διαστάσεων, μὲ ἔντονα μαῦρο μελάνι, ε) σελ. 617-620: γραφὴ τοῦ 14ου αἰ., ἀμελής, μεγάλων διαστάσεων, μὲ ἔντονα μαῦρο μελάνι (ὁμοιάζει μὲ αὐτὴ τοῦ x. β). Ὅπως φαίνεται, ὁ κώδικας συγκροτήθηκε ἀπὸ τὸν γραφέα α, ὁ ὁποῖος συγκέντρωσε φύλλα ἀπὸ ἄλλα Τριώδια καὶ προσπαθῆσε νὰ τὰ ἐνώσει, καλύπτοντας ὁ ἴδιος τὰ χάσματα στὸ κείμενο.

Τὰ παλίμψηστα φύλλα προέρχονται ἀπὸ πέντε κώδικες: α) σελ. 81-124, 143-160, 169-206, 241-246, 619-620: γραφή τοῦ 8ου-9ου αἰ., ὀξυκόρυφη (ἐνίοτε ἐλαφρῶς κεκλιμένη), σὲ μία στίλην, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη. Τὸ περιεχόμενο τῶν φύλλων αὐτῶν δείχνει νὰ ἀνήκει σὲ διαφορετικὰ λειτουργικὰ βιβλία, γεγονὸς ποὺ ἴσως ἐρμηνεύεται ἀπὸ τὴν πιθανὴν προέλευσίν τους ἀπὸ μία σειρά κωδίκων λειτουργικοῦ περιεχομένου ποὺ θὰ εἶχε γραφεῖ ἀπὸ τὸ ἴδιο χέρι, β) σελ. 161-168: γραφή μικρογράμματι τοῦ 11ου αἰ., σὲ δύο στίλῃς, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη· διακρίνεται μὲ δυσκολία, γ) σελ. 601-612: γραφή μικρογράμματι, τοῦ 10ου αἰ., σὲ μία στίλην, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη, δ) σελ. 593-600⁶⁴, 621-628, 633-640: γραφή μικρογράμματι, τοῦ 11ου αἰ., σὲ μία στίλην, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη, ε) σελ. 617-618: γραφή τοῦ 8ου-9ου αἰ., ὀξυκόρυφη κεκλιμένη, σὲ δύο στίλῃς, παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη. Τὰ ἐσώφυλλα καὶ τὰ παράφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους (φ. <I-II^v>, <α^r-β>) καὶ ἡ σελ. 240 ἄγραφα, ἐνῶ οἱ σελ. 616 καὶ 754 καλύπτονται ἀπὸ σημειώματα.

Υἱοί: Χατὶ ἰταλικό, ὄχι σιτηνόν, μὲ ὑδατόσημα (σελ. 1-80, 125-142, 207-240, 247-592, 613-616, 629-632, 641-766)⁶⁵. Περγαμνὴ λευκὴ-ὑποκίτρινη, χονδρὴ, συρρικνωμένη (σελ. 81-124, 143-206, 241-246, 593-612, 617-628, 633-640). Τὰ ἐσώφυλλα καὶ τὰ παράφυλλα ἀρχῆς καὶ τέλους ἀπὸ σιτηνόν, καστανόχρωμο χαρτί, σύγχρονο τῆς στάξεως.

Σύνθεσις τευχῶν: δὲν διακρίνεται, ἐξ αἰτίας τῆς παλαιότερης συντήρησης τοῦ κώδικα, κατὰ τὴν ὁποία πολλὰ τεύχη στερεώθηκαν στὸ ἐσωτερικὸ περιθώριό τους ("ράχη") μὲ ραφὴ ἀπὸ ραπτομηχανή. Καμμία ἀρίθμηση τευχῶν.

Σημειώματα: σελ. 16 (μονοκονδ.): ὁ Χριστ(ο)φωρος ιερο(ας) εκον(ό)μος.

σελ. 17: ὁ ἐντιμοτα(ε) αρχον(τα;) κύρ Νήκοιλα χειρῶς ἐν Χ(ριστ)ῶ.

σελ. 47: Μαθεως / Αρανιτις / σιτυκ(αι).

σελ. 299: 1756 Νοεβρηου 28 γ<ε>γραφα εγω ο Γηανη του [Nι]/κολου του Κρεκου στα-ναγγη (= στὸν ἄγιον).

σελ. 616: απο εμενα τον Γηανη του Νηκολου του Κρεκ[ου] / ης στη μπανουσοιτη (= εἰς τὴν πανοσιότητά) σας πατερες.

σελ. 632: α) ζω13 / ζω / ζωιγ (= 1304/5;) β) (πρὸ κάτω, χ. τοῦ 18ου αἰ.): την σημερον φανερονο και ομολογο / εγω Δημητρις Παπαδοπουλος πος εδανι/σπηκα δοια τη χρηα μου γροσια 55 / ιτι γροσια πενοπαπετε.

σελ. 639: Πουλως / ανα / αναγν / αν<α>γνοστης Γεοργηο.

σελ. 682 (χ. τοῦ 18ου-19ου αἰ.): ἐδόθη η χαρ/[ι]ς τοῦ Θεοῦ / καὶ δι αὐτο δὲν / [...]εγω προς αὐτὸ / (ἀπὸ ἄλλο χ.) ὁ δόκιμος Αγαπιος / Μιχᾶλης / ὁ δόκιμος Αγαπιος / Μιχᾶλης τὴν 10 τοῦ / Απριλιου 1855.

σελ. 754: α) 1756: Αυγουστου: 6 ειρθα ειγο ο Στε/ρειανος: εις ου στο μοναστηρι Καλα-βρειπη/ανος β) ηρθα και εγω Κονσταντης Κοθονα/κης Αφησιου γ) 1081 (sic) Αυγουστου προτη / ηλθα εγω ω αναγνοστης / Γεοργοπουλως δ) (ἀπὸ τὸ ἴδιο χ.) 1081 (sic) Αυγουστου προτη / ηλθα εγω ο Δημητρις Εικωνο/νομω-

64. Ἡ γραφή στὶς σελ. 599-600 δείχνει ἐλαφρῶς διαφορετικὴ καὶ ἴσως εἶναι λίγο παλαιότερη (10ος-11ος αἰ.). Στὴ σελ. 599 διακρίνεται ἓνα ἐπίτιτλο, ἀλλὰ δυστυχῶς δὲν στάθηκε δυνατόν νὰ διαβασθεῖ τὸ κείμενο.

65. Ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 487. χαρακτηρίζει τὸ χαρτί βομβύκινο.

πουλο / Αὐγουστοῦ πρώτη· ἡλθὰ ἔγω / (ἀπὸ ἄλλο κ.) ὁ δόκιμος Ἀγάπιος Μιχαλόπουλος / 1854 Γραφο τὸν δια να μαθὸ καλὴν 1854.

Διακόσμηση: Στὰ χαρτῶα φύλλα ἐπίπιτλα, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ κόκκινο μελάνι. Στὰ περγαμνὰ φύλλα ἐρυθρογραφία μόνον στὰ φύλλα τῶν γραφέων γ καὶ δ (τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο). Στὸ παλαιότερο κείμενο διακρίνονται πρωτογράμματα μὲ κόκκινο μελάνι.

Στάχωση: Χαρτόνι καὶ ὕφασμα (19ου-20ου αἰ.)⁶⁶.

Κατάσταση: πολὺ κακὴ. Στὰ χαρτῶα φύλλα λίγες φθορὲς ἀπὸ ἔντομα, ἐκτεταμένοι ρύποι ἀπὸ ὕγρασία καὶ μελάνι συχνὰ ἐξίτητο (λ.κ. σελ. 566). Στὰ περγαμνὰ φύλλα πολλὲς φθορὲς (σχισίματα), κυρίως στὴν ἄνω ἐξωτερικὴ γωνία, μὲ χάσματα στὸ κείμενο. Πολλοὶ ρύποι ἀπὸ ὕγρασία καὶ ἀπὸ τὴ χρήση. Παλαιότερη συντήρηση μὲ λωρίδες ἀπὸ χαρτί.

E. B. E. 880

Μὲ τὸν κώδικα, καὶ ἰδίως μὲ τὸ παλαιότερο κείμενό του, ἀσχολήθηκε ὁ P. J. Alexander, ὁ ὁποῖος τὸν περιέγραψε ἀναλυτικά⁶⁷. Στὴ μελέτη του μποροῦν νὰ γίνουν μόνον λίγες προσθήκες καὶ διορθώσεις:

- Ἀριθμοὶ τευχῶν (γιά τὸν νεότερο κώδικα) σημειώνονται ὄχι μόνον στὸ recto τοῦ πρώτου φύλλου κάθε τεύχους, ἀλλὰ καὶ στὸ verso τοῦ τελευταίου, στὰ ἴδια σημεῖα μὲ τὸ recto.

- Ὁ κώδικας σήμερα φέρει στάχωση ἀπὸ χαρτόνι καὶ μαρμαρόκολλα, μὲ ράχη ἐπενδεδυμένη μὲ πράσινο ὕφασμα, ἡ ὁποία δὲν φαίνεται νὰ ταυτίζεται μὲ ἐκείνη ποὺ εἶδε ὁ Κρέμος καὶ περιέγραψε ὡς *χάρτη χονδρῶ*⁶⁸.

- Ἡ κατάσταση τοῦ τόμου εἶναι γενικὰ καλή. Ἡ στάχωση καὶ τὰ δύο πρώτα τεύχη εἶναι ἐντελῶς ἀποκολλημένα ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα, ἐνῶ διακρίνουμε λίγους ρύπους ἀπὸ τὴ χρήση.

E. B. E. 1097

13ος-14ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο: 10ος-11ος, 13ος αἰ.) χαρτ. καὶ περγ. 148x105mm. 425 φ. 17/20 στίχ. ἀκέφ. κολ. τὰ φ. 99-108, 131, 140, 201-208 παλίμψηστα

66. Ὁ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 142. εἶδε τὸν κώδικα μὲ τὴν παλαιά του στάχωση (μὲ ξύλινες πινακίδες), ἡ ὁποία ὅμως, ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὴν περιγραφή του, ἦταν φθαρμένη.

67. P. J. ALEXANDER, A Neglected Palimpsest of Philo Judaeus: Preliminary Remarks editorum in usum, *Studia Codicologica in Zusammenarbeit mit J. Dummer, J. Irmscher und Fr. Paschke herausgegeben von K. Treu* [Texte und Untersuchungen 124], Βερολίνο 1977 1-14, pl. 1-4. Βλ. καὶ ΚΡΕΜΟΣ, *Κατάλογος*, 241-242.

68. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς συμβαίνει μὲ τὸν κώδ. E.B.E. 452.

I. Νεότερο κείμενο

Ὁ κώδικας παραδίδει διάφορα κείμενα. Παραθέτουμε τὰ κυριώτερα ἀπὸ αὐτά:

- φ. 1^r: Ἡρωδιανού, Ἐπιμερισμοί· ἀρχ. (ἀκέφ.): [...]*Πᾶσα λέξις α[...ἀ]ρχομένη διὰ τοῦ ε ψ[ιλοῦ...]* οἷον βέβαιος ὁ ἀλ[...]*βέβηλος ὁ μυσαρ[ὸς ...]*, *Βενιαμὴν ...*· φ. 82^v τέλ. (κολ.): *μελεδῶνος, θηλυκόν· πυλῶνος* ἔκδ. J. F. Boissonade, *Herodiani partitiones*, Λονδίνο 1819 (ἀνατ. Amsterdam 1963), 4, στ. 7–199, στ. 9.
- φ. 83^r: λογικὴ πραγματεία· ἀρχ.: Ἐπειδήπερ ἔδοξέ σοι λογικῆς ἀκριβῆ πείρας ὥς ἔχειν ...· φ. 84^r τέλ. (κολ.): ὁ δ' ἐξ ἀμφοτέρων καλούμενος περισσάρτιος.
- φ. 85^r: ἑρμηνεία Ψαλμῶν καὶ εὐαγγελικῶν χωρίων· ἀρχ.: *Κείμενον Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθαΐ* (Ψ. 131:6)· *εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Ἐρμηνεία Ὁ μὲν οὖν Δαβὶδ ἰκέτευσεν οἰκονομῆσαι ναὸν ...*· πβ. Θεοδωρήτου, Ἐρμηνεία στοὺς Ψαλμούς· PG 80, 1905. 1 κ.έ.· φ. 208^v τέλ. (κολ.): ὁ Κύριος ἐγκαλεῖ τοῖς μαθηταῖς δεικνὺς ὅτι.
- φ. 106^r ἀρχ.: <Βασι>λεὺ οὐράνιε παράκλητε ...· φ. 106 τέλ. (κολ.): *σῶσον ἀγαθὲ τὰς. Τὸ κείμενο συνοδεύεται ἀπὸ μουσικὰ σημεῖα.*
- φ. 209^r: γραμματικὴ πραγματεία· ἀρχ. (ἀκέφ.): [...]*νῶν ε[...]* ἀκροάσε[ως...] καίτοι ὁ λέων [...] Ἰδιος ὁ [...] καὶ ἰδία ἡ [...] καὶ ἰδίων τὸ οἰκεῖον καὶ ἰδιάζω ἰώτα ἥδὺς δὲ ὁ γλυκὺς ...· φ. 233^r τέλ.: *ταῦτα πάντα ψιλοῦνται καὶ βαρύνονται καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφονται.*
- φ. 233^v: πασχάλια τῶν ἐτῶν 1272/3–1293/4· ἀρχ.: Ἔτος *ζψπα'* ἰνδικτιῶνος *α'* κύκλοι *Σελήνης ιζ*· φ. 235^v τέλ.: Ἔτος *ζωβ'* ἰνδικτιῶνος *ζ'* ... Πάσχα Ἀπριλλίου *ιη'*.
- φ. 235^v: γραμματικὴ πραγματεία· ἀρχ. (ἀκέφ.): *κομήτης ὁ πολύθριξ· κομμωτικός, κομώτρια· κόμμα τὸ τεμάχιον ...*· φ. 236^r τέλ. (κολ.): Ἡσαΐας, τραυματίας· *πλὴν τοῦ Αἰνείας, Ἑρμείας*· πρβλ. Θεόγνωστου, Κανόνες ἢ περὶ ὀρθογραφίας· ἔκδ. J. A. Cramer, *Anecdota graeca e codd. manuscriptis bibliothecarum oxoniensium*, τόμ. 2, Ὁξφόρδη 1835 (ἀνατ. Amsterdam 1963), 229:3.
- φ. 236^v: χρονολόγιο τοῦ βίου τοῦ Χριστοῦ· ἀρχ.: Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ ἕως τῆς τοῦ Χριστοῦ γεννήσεως ...· τέλ.: καὶ μετετέθη ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανούς· *πρὸς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν.*
- φ. 236^v: σύντομα κείμενα γιὰ διάφορα γραμματικὰ θέματα· ἀρχ.: Πόσοι τρόποι τῆς ὀξεΐας *τρεις* ...· φ. 237^v τέλ. (κολ.): *σφειῖς, τουτέστιν ἐκεῖνα ἀπὸ τοῦ ὑμεῖς ὁ ὑμέτερος τῶν ἀντωνυμιῶν ὑμετε.*
- φ. 237^r: α) ἄδηλο κείμενο· ἀρχ.: Ὁ Αἴας τί ἔπαισε· *τῇ ἰδίᾳ πατρίδι ἔξωσε τῆς Ἀθηνᾶς τὰ ὀνόματα καὶ εἰς πλοῖον ...*· τέλ.: ἔρριπεν αὐτὸν ἐν τῇ θαλάσῃ καὶ ἀπενίγη· β) ὕμνοι· ἀρχ.: *Τὰς εὐήχους σάλπιγγας τοῦ Χριστοῦ νῦν ...*· Follieri, *Initia*, τόμ. 4, 25· *Τὸν ἐν ἱεράρχαις θαυματουργὸν καὶ θερμὸν προστάτην, τὸν φωστήρα ...*· *Τὸν ἐν ἱεράρχαις θαυματουργὸν καὶ τὸν ἐν ἀνάγκαις ταχυνότατον*· Follieri, *Initia*, τόμ. 4, 200.

- φ. 238^r: ἀποσπάσματα κειμένων με διάστιχο ἑρμηνεία καὶ ἑρμηνευτικά καὶ γραμματικά σχόλια· ἀρχ. (ἀκέφ.· ἑρμην.): τοὺς ἡρακλείους ἀνδρικοὺς δεκαδύο, ἐντεῦθεν ἐκμάνθανε φιλότης ἄθλους· (κείμ.) Ἰπτροῖς μὲν μέλον τῷ διαγνῶναι νόσον ἀνδρός· (ἑρμην.) Τοῖς ἱατροῖς διὰ φροντίδος ἐστὶ ἐν τῷ μαθεῖν ...· φ. 337^v τέλ.: πλὴν τοῦ αἰσσω, τὸ ὀρμῶ, δεδίσσω, ἐλίσσω, αἰνίσσω, τὸ αἰνιγματωδῶς δηλῶ.
- φ. 338^r: Θεοδώρου Προδρόμου, Ἐρωτήματα (Ἐρωτήματα συντεθέντα παρὰ τοῦ σοφωτάτου κυροῦ Θεοδώρου τοῦ Προδρόμου, πρὸς τὴν σεβασμιωτάτην αὐτοκρατορίσσαν)· ἀρχ.: Καθάπερ τὸ ἀνθρώπινον σῶμα, φιλολογωτάτη μοι βασιλίδων ...· φ. 407^v τέλ.: καὶ οἱ ἀόριστοι πάλιν διὰ τοῦ σ ἐποίησαν.
- φ. 409^r: γραμματικὴ πραγματεία· ἀρχ.: Ἡ πρώτη συζυγία τῶν εἰς μι. Αἱ δὲ εἰς μι συζυγίαί τέσσαρές εἰσι ...· φ. 416^v τέλ.: θελητὸν δὲ τὸ ἀγαπόμενόν ἐστι.
- φ. 416^v: οἱ γλῶσσες ἀρχαίων λαῶν ἀρχ.: Γλῶσσαι. α' Ἑβραῖοι β' Ἀσύριοι ...· τέλ.: ξη' Κρητες.
- φ. 417^r: γραμματικὴ πραγματεία (Σύνοψις ἀναγκαιοτάτη περὶ διαλέκτων)· ἀρχ.: Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ φύσει βραχέα εἴρηνται Ἀκολουθοῦν οἱ τίτλοι: Περί τοῦ τί παρακολουθεῖ τῷ ῥήματι ... Περί ἐγκλίσεως ...
- φ. 418^r: Στεφάνου τοῦ γραμματικοῦ, Παρὰ τί λέγεται γραμματική, καὶ τί ἐστὶν ἐμπειρία ...· φ. 424^r τέλ.: πάθος δέ, ὡς κριτός, ὁ κρινόμενος Σχόλια στὴν Γραμματικὴ τέχνη τοῦ Διονυσίου· ἔκδ. A. Hilgard, *Grammatici Graeci*, τόμ. 1/3, Λιψία 1901 (ἀνατ. Hildesheim 1965), 566. 20-578. 5.
- φ. 424^r: Αἱ κράσεις τῶν φωνέντων ...
- φ. 425^v: Κλαυδίου Αἰλιανοῦ, Περί φύσεως ζώων τέλ. (κολ.): κελιδὼν δὲ ἄρα τῆς ὥρας τῆς ἀρίστης ὑποσημαίνει ... καὶ ὅτε οἱ φίλον καὶ ἔχει καλῶς, ἀπαλλάττεται καὶ οἱ τε ἄνθρωποι ὑποδέ· ἔκδ. R. Hercher, *Claudii Aeliani de natura animalium libri xvii, varia historia, epistolae, fragmenta*, τόμ. 1, Λιψία 1864 (ἀνατ. Graz 1971), 27.6-10.
- Χάσματα στὸ κείμενο:
- φ. 23^v-24^r: Ἀρχὴ τοῦ θήτα - βοῦς ὁ κέρατα ἔχων κερασφόρος ...
- φ. 33^v-34^r: ἀπὸ τοῦ μεμερισμένην ἔχειν ... τὴν φωνήν· μόνος γὰρ - Πλὴν τοῦ μωρός, μωραίνω· μωρία ...
- φ. 70^v-71^r: ἀλείτης δὲ ὁ ἁμαρτωλός, δίφθογγον - Τὰ διὰ τοῦ εἰδης πατρωνυμικά ...
- φ. 231^v-232^r: καὶ Θωμᾶς τὸ θω μεγάλο· θόρυβος δὲ καὶ θολὸν τὸ - χαμαιτύπη ἡ πόρνη καὶ χαμαὶ καὶ χαμαίηλος ...

II. Παλαιότερο κείμενο

- α) φ. 100-101, 131, 140: λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου. Διακρίνονται μόνον ἐλάχιστες λέξεις (φ. 100^v: ἐκχέοντα [...] παρ[...], μνημον[...])· φ. 101^r: εκ[...]

κοιλί[...]' φ. 101^v: [...]*ἴπε δε[...]τελῶ [...]λλον [...]διμον Καὶ [...]ζωῆς λαβ[...]τον*
 φ. 140^v: *ος ἐστιν [...]εἰς [...]πατέρα λ[...]*' ἔκδ. Π. Ν. Τρεμπέλας, *Αἱ τρεῖς λει-*
τουργίαι κατὰ τοὺς ἐν Ἀθήναις κώδικας, Ἀθήνα 1935 (γ' ἀνατ. Ἀθήνα 1997), 187
 (... καὶ ἐπὶ πάντας ἔκχεον τὸ πλούσιόν σου ἔλεος, πᾶσι παρέχων τὰ πρὸς σωτηρίαν
 αἰτήματα. Καὶ ὧν ἡμεῖς οὐκ ἐμνημονεύσαμεν ... ὁ εἰδὼς ἕκαστον ἐκ κοιλίας μητρὸς
 αὐτοῦ), 181-182 (*Κατέλιπε δὲ ἡμῖν ὑπομνήματα ... κατὰ τὰς αὐτοῦ ἐντολάς. Μέλ-*
λων γὰρ ἐξιέναι ἐπὶ τὸν ἐκούσιον, καὶ ἀοίδιμον, καὶ ζωοποιὸν αὐτοῦ θάνατον ...
ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς, λαβὼν ἄρτον ...), 177-178 (*ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς σῆς ἀγα-*
θότητος, σφραγὶς ἰσότητος, ἐν ἑαυτῷ δεικνὺς σὲ τὸν Πατέρα, Λόγος ζῶν ...)⁶⁹.

β) φ. 99, 102: Παλαιὰ Διαθήκη. Στὸ φ. 99^v διακρίνονται λέξεις ἀπὸ τὸ κεῖμενο τῶν
 Παροιμιῶν: *πᾶς ἀεργὸς[...]ἐπιμελεία [...]παρρησίαν [...]ἀμαρτίαν [...]οἱ π[...]τηζο*
[...] ἑαυτοὺς μη[...]ἔχοντες [...]οἱ ταπεινοί[...] αὐτοὺς ἐν [...]ψυχῆς [...]πλοῦτος
 (Παροιμ. 13:4, στ. 1- 13:8, στ. 1).

γ) φ. 104, 107, 106: Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (φ. 104^v: *ὡμῖν φοβούμενοι τὸν Θεὸν*
ὡμῖν ὁ λόγος [...]οἱ γὰρ [...] Πρ. 13:26-27).

δ) φ. 103, 108, 201-208: Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (φ. 203^r: *ῶφθην σοι*
προχ[...]σθαί σε ὑπηρετήν καὶ ... ἐξαιρούμενος [...]λαοῦ [...] Πρ. 26:16-17· φ. 204^r:
ἐκ τοῦ πλοός· τότε ἐπέγνω ὅτι Μελίτω ἡ νῆσος καλεῖ[...]βάρβαροι παρεῖχον οὐ τὴν
τυχοῦσαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν [ἀν]άφαντες γὰρ πυρὰν, προσελάβοντο πάντας
ἡμᾶς, δι[...] Πρ. 28:1-27⁰).

Ἡ νεότερη γραφὴ ἀπὸ διάφορα χέρια τοῦ 13ου-14ου αἰ.· στὰ περισσότερα φύλλα ἐπισεσυρ-
 μένη, λόγια, ἀραιά. Τὰ φ. 6^v, 84^v, 408^{rv} ἄγραφα. Τὰ παλῖμψηστα φύλλα προέρχονται ἀπὸ
 τρία ἢ τέσσερα χειρόγραφα: α) τὰ φ. 100-101, 131 καὶ 140 ἀπὸ εἰλητάριο⁷¹· γραφὴ μικρο-
 γράμματι τοῦ 10ου-11ου αἰ., σὲ μία στίλη, μὲ μεγάλο διάστιχο, κάθετη πρὸς τὴ νεότερη, β)
 φ. 99 καὶ 102· γραφὴ μικρογράμματι τοῦ 11ου αἰ., σὲ δύο στίλβες, παράλληλη πρὸς τὴ νεό-
 τηρη, γ) φ. 104, 107 καὶ ἴσως καὶ 106· γραφὴ μικρογράμματι τοῦ 13ου αἰ., δ) φ. 103, 108,
 201-208· γραφὴ μικρογράμματι τοῦ 13ου αἰ., παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη. Πιθανότατα προ-
 ἔρχονται ἀπὸ τὸν ἴδιο κώδικα μὲ τὸ γ, καθὼς μάλιστα ἔχουν καὶ τὸ ἴδιο περιεχόμενο. Σὲ
 ὅλα τὰ φύλλα ἡ παλαιότερη γραφὴ διακρίνεται ἐλάχιστα.

Ἦντ. Χαρτὶ ἰταλικὸ μὲ ὑδατόσημα⁷². Τὰ φ. 85-88, 92-95, 99-108, 131, 140, 201-208, 230-237 ἀπὸ περ-
 γαμνὴ διαφόρων ποιότητων. Ὅρισμένα τεύχη μικτά, ἀπὸ χαρτὶ καὶ περγαμνῆ.

69. Ἡ ἀναγνώρισις τῆς ταυτότητος τοῦ κειμένου ἐγίνε μὲ τὴ βοήθεια τοῦ δρ. Θεολογίας Γ. Ἰωαννίδου.

70. Ἀπὸ τὸ κεῖμενο τῶν Πράξεων ἀπουσιάζει ἡ φράσις *ἐκ τοῦ πλοός*. Αὐτὸ δημιουργεῖ τὴν ὑποψία ὅτι
 ὁ κώδικας παρέδιδε καὶ κάποια ἐρμηνεία, ἃν καὶ δὲν ἀποκλείεται ἡ περίπτωση νὰ πρόκειται γιὰ παραλλαγὴ
 τοῦ κειμένου τῶν Πράξεων.

71. Ἡ γραφὴ στὶς δύο ὄψεις τῶν φύλλων ἔχει ἀντίθετη φορά.

72. Ὁ ΣΑΚΚΕΛΙΩΝ, *Κατάλογος*, 197, τὸ χαρακτηρίζει βομβύκινον.

Σύνθεση τευχῶν: 2x8 (16), 8-1 (23· λείπει 1 φ. μετά τὸ φ. 23, με χάσμα στὸ κείμενο), 6-4 (25· λείπουν 4 φ. πρὶν τὸ φ. 24, με χάσμα στὸ κείμενο), 8 (33· διπλοὶ ἀριθμ. τευχῶν: φ. 26^Γ καὶ 33^Υ: ε, ἀπὸ τὸ χ. τοῦ γραφέα φ. 31^Γ καὶ 34^Υ: ε, ἀπὸ ἄλλο χ., πιθανότατα λανθασμένοι), 8-7; (34· λείπουν 7 μάλλον φύλλα πρὶν ἀπὸ τὸ φ. 34, με χάσμα στὸ κείμενο), 2x8 (50), 6 (56), 8 (64), 12-2 (74· λείπει 1 φ. μετά τὸ φ. 67 καὶ 1 φ. μετά τὸ φ. 70, με χάσμα στὸ κείμενο), 12-2 (84· λείπουν 2 φ. ἀπὸ τὸ β' ἥμισυ τοῦ τεύχους), 4 (88), 10 (98), 4 (102· τὰ φ. 99 καὶ 102 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 6 (108· τὰ φ. 105 καὶ 106 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα), 2x8 (124), 6 (130), 10 (140), 2x8 (156), 12 (168), 10-2 (176· λείπουν 2 φ. στὸ β' ἥμισυ τοῦ τεύχους), 4x8 (208), 1+10 (219· τὸ φ. 209 ἐνωμένο με τὸ τεύχος), 8 (227), 2 (229), 2 ἢ 8-6 (231· ἐνδεχομένως λείπουν 2 φ. πρὶν τὸ φ. 230, 2 φ. μετά τὸ φ. 230 καὶ ἄλλα 2 μετά τὸ φ. 231, με χάσμα στὸ κείμενο), 6 (237), 12-2; (247· ἐνδεχομένως λείπουν 2 φ. πρὶν τὸ φ. 238), 3x8 (271), 8-1 (278· λείπει 1 φ. μετά τὸ φ. 278), 2x8 (294), 8+2 (304· τὰ φ. 303 καὶ 304 ἐνωμένα με τὸ τεύχος), 6 (310), 8 (318), 6 (324), 8 (332), 6-1 (337· λείπει 1 φ. μετά τὸ φ. 337), 8x8 (401), 8-1 (408· λείπει 1 φ. πρὶν τὸ φ. 408), 8 (416), 12-3 (425· λείπει 1 φ. μετά τὸ φ. 421 καὶ 2 φ. μετά τὸ φ. 423), 8-8 (μετά τὸ φ. 425 διακρίνονται ἵχνη ἑνὸς κομμένου χαρτίου τετραδίου). Ἀρίθμηση τευχῶν με ἑλληνικὰ ψηφία, στὴ μέση τοῦ κάτω περιθωρίου τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ τοῦ verso τοῦ τελευταίου (φ. 1-337= α-μς) καὶ μόνο στὴ μέση τοῦ κάτω περιθωρίου τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου (φ. 338-425= α-ια). Σὲ ὁρισμένα τεύχη δεύτερη ἀρίθμηση ἀπὸ ἄλλο χ., τὸ ὁποῖο διορθώνει τὸ πρῶτο, προφανῶς χωρὶς νὰ ὑπολογίζει τὰ χάσματα (λ.χ. φ. 50^Υ-51^Γ).

Σημειώματα: φ. 305^Γ: (στὸ ἄνω περιθ., κρυπτογρ.·) *γκεμ* (;)· (στὸ κάτω περιθ., κρυπτογρ.·) *γκεμ-κπ*ε (;).

φ. 407^Υ: *† τῷ ὁσιωτάτῳ ἐν ἱερομονάχοις καὶ πνευματικῶσις / ἀγιωτάτῳ θειοτάτῳ καὶ ἐν χριστῷ μοι σεβασμίωτάτῳ καὶ ποθεινοτάτῳ πατρὶ καὶ δεσπότῃ / καὶ ἀδελφῷ κυρῖω Μακαρίῳ· ὁ ἐλάχιστος ἐν ἱερο/μονάχοις, Μακάριος.*

Διακόσμηση: Στὰ χαρτῶα φύλλα διακοσμητικὲς ταινίες καὶ πρωτογράμματα με κόκκινο μελάνι. Καμμία ἐρυθρογραφία στὰ περγαμινὰ φύλλα (ἐκτὸς τῶν φ. 92-95 καὶ 99-102) καὶ στὸ παλαιότερο κείμενο.

Στάχωση: Ξύλο καὶ καστανὸ δέρμα, χωρὶς ἔκτυπη διακόσμηση.

Κατάσταση: μέτρια. Τὸ κάλυμμα τῆς ράχης ἀποκολλημένο σχεδὸν ἐντελῶς ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα. Πολλοὶ ρύποι ἀπὸ ὑγρασία σὲ ὅλα τὰ φύλλα. Ἀπὸ τὸ φ. 1 σώζεται τὸ 1/2 περ. Τὸ φ. 200 ἀποκολλημένο ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα. Παλαιὰ συντήρηση με λωρίδες ἀπὸ χαρτὶ σὲ πολλὰ φύλλα.

E. B. E. 2048

Ὁ Πολίτης χρονολογεῖ τὴν παλαιότερη γραφὴ στὸν 10ο ἢ στὸν 11ο αἰ.⁷³ Θεωροῦμε πιθανότερη τὴ χρονολόγησίν της στὸν 12ο αἰ. Τὸ παλαιότερο κείμενο εἶναι γραμμένο

73. ΠΟΛΙΤΗΣ, *Κατάλογος*, 95.

σὲ μία στίλη, παράλληλα πρὸς τὸ νεότερο. Ἡ ὑπόθεση τοῦ Πολίτη, ὅτι πρόκειται γιὰ Μηνναῖο, ἐπιβεβαιώνεται ἀπὸ ἀποσπάσματα ποὺ μποροῦν νὰ διαβασθοῦν, ὀρισμένα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀνήκουν σὲ Μηνναῖο Ἰανουαρίου:

φ. 17^v: Ὡδὴ ν'. Τὸν [...] λεόντων φ. 21^r: καὶ τὴν ἄγνοιαν [...] Νομοθέτης μοναζό-
ντων ἀκριβέστατος ὥφθης· 28 Ἰανουαρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 520· φ. 21^v: Ἰδὼν
σ[...] ὕψος ὕψ[...] τεταπείνωται· 28 Ἰανουαρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 182.

E. B. E. 2075

Τὸ παλαιότερο κείμενο εἶναι γραμμένο σὲ μία στίλη, παράλληλα πρὸς τὸ νεότερο. Στὰ περιθώρια διακρίνονται σχόλια σὲ μεγαλογράμματι γραφή. Τὸ ἀρχικὸ κείμενο ἦταν νομικοῦ χαρακτῆρα, ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ἀποσπάσματα ποὺ μποροῦν νὰ διαβασθοῦν δὲν στά-
θηκε δυνατὸν νὰ ταυτισθεῖ:

φ. 211^r: ἀλλ' ἡ τάξιν προεστῶσης ἐπέχουσα ἡ δε [...]ς ἡ δεύτερον λαβο[...] φ. 211^v:
Θε(σις) ι' [...] Θε(σις) ιβ' [...]νους συσιτῇ. Εἴτε δικαίῳ ἀνδρὸς εἴτε δικαίῳ ἐξωτικοῦ
ὁ ἀνὴρ περὶ μοιχείας κατηγορήσει τῆς γυν[αικὸς ...] φ. 212^v (στὸ περιθώριο): ἐὰν
ὁ προγενέστερος δανεισθῇ τὸ ἐνέκυρον πε[...] τουτέστιν εἰ μὴ προσφέρει αὐτῷ τὸ
χρέος του [...].

E. B. E. 2107

Ἡ ὑπόθεση τοῦ Πολίτη, ὅτι τὸ παλαιότερο κείμενο, ἀπὸ τὸ ὁποῖο διακρίνονται μόνον εὐαγγελικὲς περικοπὲς μὲ κόκκινο μελάνι, ἦταν ὑπόμνημα στὰ Εὐαγγέλια, ἐπαληθεύ-
εται ἀπὸ τὴ μοναδικὴ φράση τοῦ ὑπόλοιπου κειμένου ποὺ μπορέσαμε νὰ διαβάσουμε,
ἂν καὶ ἐξαιρετικὰ ἀποσπασματικά⁷⁴:

φ. 172^v: εὐθυ [...] Κ[...]ουεις [...] ὅτι ἀντι ἀλ[...] ἀφῆκεν ἡ[...] Ἰωάννου Χρυσοστό-
μου, ὑπόμνημα στὸ Κατὰ Ματθαῖον, PG 57, 208, 32-33 (= Οὐκ ἀκούεις τοῦ Χρι-
στοῦ λέγοντος, ὅτι ἀντὶ ἀλῶν καὶ λαμπάδων ἀφῆκεν ἡμᾶς ...).

Τὰ εὐαγγελικὰ χωρία ποὺ διαβάσαμε ἀνήκουν, ὅντως, στὸ Κατὰ Ματθαῖον:

φ. 98^r: Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς ἀρ[...] γραμματεῖς [...] τῆς Ἰουδαίας Mt. 2:4-5.

φ. 175^v: Καὶ ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν οἰκίαν Πέτρου ἶδεν τὴν πενθερὰν αὐτοῦ
βεβλημένην καὶ πυρέσσουσαν· καὶ ἤψατο τῆς χειρὸς αὐτῆς· καὶ ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ
πυρετός· καὶ ἠγέρθη καὶ διηκόνει αὐτῷ Mt. 8:14-15.

74. ΠΟΛΙΤΗΣ, *Κατάλογος*, 147.

E. B. E. 2112

Τὸ παλαιότερο κείμενο τοῦ φ. 149 ἀνήκει, ὅπως ὑπέθεσε ὁ Πολίτης⁷⁵, σὲ Μηναιῖο (Νοεμβρίου, ὅπως ἀποδεικνύεται ἀπὸ ἀποσπάσματα ποὺ διαβάσαμε):

φ. 149^Γ: *θεωρίαις δενδροθῆς* (= δένδρον φανείς) [...] *ὄρθιος*:- [*Ἰ*]εράρχα *θεόφρον* ταῖς *σαῖς* *ίκεσίαις* *δεινῶν* με 17 Νοεμβρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 184.

φ. 149^Υ: *κατεσκήνωσεν, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν: ἀνεκδιηγήτως διαμείνας ἀναλλοίωτος. ζ'* [...] *Θεοῦ συγκατάβασιν*· τὸ *πύρ* 17 Νοεμβρίου, Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 131.

Δυστυχῶς δὲν στάθηκε δυνατόν νὰ ταυτισθεῖ τὸ παλαιότερο κείμενο τοῦ φ. 156, γιὰ τὸ ὁποῖο ὁ Πολίτης ὑποθέτει ὅτι ἀνήκει στὸ Γερροντικό, ἀλλὰ διαβάσαμε ἀκόμη ἓνα ἀπόσπασμα:

φ. 156^Γ: *ἐκείμην ἀπαρρησίαστος αἰσχυρόμενος ἀτενῖσαι εἰς αὐτόν· αὐτὸς δὲ κλάσας ἱκανῶς ἀνέστη· καὶ λαβὼν τινας τῶν πατέρων ἀπελθόντες.*

E. B. E. 2155

Στὴν περιγραφή τοῦ Πολίτη μποροῦμε νὰ προσθέσουμε ὅτι ὁ κώδικας μελετήθηκε ἀπὸ ὁμάδα ἐρευνητῶν γιὰ τὰ «μικτὰ» τετράδιά του, στὰ ὁποῖα περγαμνὸ εἶναι μόνον τὸ ἐξωτερικὸ δίφυλλο καὶ τὰ υπόλοιπα χαρτῶα⁷⁶.

E. B. E. 2471

Τὸ παλαιότερο κείμενο στὰ παλίμψηστα παράφυλλα εἶναι γραμμένο σὲ δύο στήλες, παράλληλα πρὸς τὸ νεότερο. Ἐξ αἰτίας τῆς ἔντονα μαύρης μελάνης τοῦ νεότερου κειμένου, μόνο λίγες λέξεις μποροῦν νὰ διαβασθοῦν ἀπὸ τὸ παλαιό, ἀλλὰ ἀρκετὲς γιὰ τὴν ταύτιση τοῦ κειμένου:

πφ. τέλους^Γ: α) *σιενωποι καὶ ἀμφοδ[...]*· Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία εἰς τοὺς Ἀνδριάντας ἀρ. 15 (Εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας ...)· PG 49, 154, στ. 55.

β) *προσεδόκησεν ὁ διάβολος τὴν πόλιν ἡμῶν καταβαλεῖν δ[...]*· Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὁμιλία εἰς τοὺς ἀνδριάντας ἀρ. 15 (Εἰς τὴν συμφορὰν τῆς πόλεως Ἀντιοχείας ...)· PG 49, 154, στ. 45. Τὸ ἴδιο ἀπόσπασμα ἐντοπίζεται καὶ στὴν τρίτη ὁμιλία

75. ΠΟΛΙΤΗΣ, *Κατάλογος*, 150.

76. F. BIANCHI - P. CANART - M. D'AGOSTINO - Lucia LUCCHINI - Sabina MAGRINI - Marilena MANIACI, Paola ORSATI - M. PALMA - Maddalena SIGNORINI, Une recherche sur les manuscrits à cahiers mixtes, *Scriptorium* 48, 1994, 283.

τοῦ Ἰωάννου Δαμασκνοῦ, Περὶ εἰκόνων, μὲ τὴν διαφορὰ ὅτι τὸ *καταβαλεῖν* παραδίδεται ὡς *καταβάλατ* B. Kotter, *Die schriften des Johannes von Damaskos*, τόμ. 3 [Patristische Texte und Studien 17], Βερολίνο 1975, 186.5.

Στὴ βιβλιογραφία τοῦ κώδικα πρέπει νὰ προσθέσουμε τὴ νεότερη περιγραφή του (γιὰ τὸ ἔργο τοῦ Γρηγορίου τοῦ Ναζιανζανοῦ ποὺ παραδίδει) ἀπὸ τὸν I. Mossay⁷⁷. Στὴν περιγραφή αὐτὴ ἐπαναλαμβάνονται τὰ βασικὰ κωδικολογικὰ στοιχεῖα τοῦ κώδικα, ὅπως καὶ πληροφορίες γιὰ τὴν ἱστορία του, ἀλλὰ ἡ νεότερη γραφή του (ἐκτὸς τῶν παραφύλλων) χρονολογεῖται στὸν 14ο-15ο αἰ., ἀντὶ τοῦ α' ἡμ. τοῦ 14ου ποὺ προτιμᾷ ὁ Πολίτης⁷⁸. Τέλος παρατίθεται ἡ παλαιότερη σχετικὴ μὲ τὸν κώδικα βιβλιογραφία, ἡ ὁποία ἀπουσιάζει ἀπὸ τὸν κατάλογο τῆς Ε.Β.Ε.

*E. B. E. 2694*⁷⁹

13ος αἰ. (παλαιότερο κείμενο 11ος-12ος αἰ.) περγ. 173x123mm. 81 φ. 22/26 στίχ. ἀκέφ. κολ. τὰ φ. 50 κ.έ. παλὶμψηστα (ἐκτὸς τοῦ φ. 74)

I. Νεότερο κείμενο

φ. 1^r: Ἰσαὰκ τοῦ Σύρου, Ἀσκητικά ἀρχ. (ἀκέφ.): [...] ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν λαλ[... στέ]φανον ἀκάνθινον ...

φ. 66^v: Νείλου τοῦ ἀσκητοῦ, Περὶ εὐ ζῆν.

φ. 79^v-80^v: ἀσκητικὴ διήγησις ἀρχ.: [...] ἀναχωρητῆς ἐνάρετος καὶ παρεκάλει τὸν Θεὸν λέγων· Κύριε γνώρισόν μοι τὰ κρίματά σου ...· τέλ. (κολ.): ἄλλω πάλιν φιλοθέω καὶ προσευκῆς πρόνοιαν ποιούμενω.

Χάσματα στὸ κείμενο:

φ. 15^v-16^r: μετὰ θερμῆς πίστεως ἀρξάμενον ἀληθοῦς πολιτείας - ἰότι τὸν ἁγιασμόν τοῦ σώματος θέλει παρά σου ...

φ. 35^v-36^r: πηγὴ δακρύων ὡς χεῖμαρρος ῥέων χωρὶς βίας με - συνάξαι ὕλην· καὶ ἄλλος οὐκ ἔστρεψεν τὸν νότον αὐτοῦ ...

φ. 38^v-39^r: ὁ Κύριος τοὺς ἀποτασσομένους οὐ τελείως, ἀλλὰ μεμερισμένως, ἐκ τῆς προφά - πράττει, ἥγουν τὰς ἔξω αἰσθήσεις ἐγείρει, καὶ τὰς ἔσω κινήσεις νεκρεῖ ...

77. MOSSAY, *Repertorium*, 122.

78. ΠΟΛΙΤΗΣ, *Κατάλογος*, 473.

79. Ὁ κώδικας περιγράφεται ἀρκετὰ ἀναλυτικὰ ἀπὸ τὸν Πολίτη στὸν χειρόγραφο κατάλογο τῆς βιβλιοθήκης. Στὴν παρούσα περιγραφή ἐπαναλαμβάνονται τὰ βασικὰ σημεῖα τῆς περιγραφῆς ἐκείνης καὶ συμπληρώνονται, ἰδίως σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ παλαιότερο κείμενο, τὸ ὁποῖο χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὸν Πολίτη ὡς «πιθανῶς λειτουργικό».

- φ. 46^v-47^r: *καὶ δεικνύει αὐτῷ τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ· οὐ δύναται γὰρ ὁ δια - ἐξ ἀρχῆς, ἵνα μὴ καυνῶθεις ἐν τοῖς μικροῖς ...*
- φ. 49^v-50^r: *ὥρας τῆς τροφῆς καταδέχονται τινος γεύσασθαι - ἀλλὰ καὶ καυνένουσιν ἐν ἀτονίᾳ ὄντες τοῦ σώματος ...*

II. Παλαιότερο κείμενο

- φ. 50^r-80^v (ἐκτὸς τοῦ φ. 74^r^v): Παρακλητικὴ (φ. 53^v: *Τὸ ξένον τῆς παρθένου μυστήριον* Follieri, *Initia*, τόμ. 4, 247· φ. 75^v: *Στιχηρὰ μαρτυρικὰ εἰς τὸ Κύριε δε[...]* ἦχος γ'. *Μεγάλη τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ἡ δυν[...]* ἐν μνήμασι γὰρ ...· Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 385· φ. 77^v: *Ὁ τὸ φῶς ἀνατέλων τῷ κόσμῳ σου τη ε[...]* ψυχὴν Follieri, *Initia*, τόμ. 3, 204).

φ. 1^r-79^r: γραφὴ τοῦ 13ου αἰ· φ. 79^v-80^v: γραφὴ ἀπὸ ἄλλο χέρι, τῆς ἴδιας ἐποχῆς, ἄτεκνη. Στὰ φ. 50^r-80^v ἡ παλαιότερη γραφὴ μικρογράμματι τοῦ 11ου-12ου αἰ., σὲ μία στήλη, παράλληλη πρὸς τὴ νεώτερη (τὸ φ. 74^r^v δὲν εἶναι παλίμψηστο).

*Υλῆ: Περγαμνὴ χονδρή, λευκή, καλῆς ποιότητος· στὰ παλίμψηστα φύλλα συρρικνωμένη, μέτριας ποιότητος.

Σύνθεση τευχῶν: 8-1 (7· λείπει 1 φ. πρὶν τὸ φ. 1· τὸ κείμενο ἀκέφαλο), 8 (15), 8-1 (21· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 15, μετὰ χάσμα στὸ κείμενο· 1 φ. ἐκτὸς ἀρίθμησης μετὰ τὸ φ. 19 [19a]), 8-1 (28· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 21), 8-1 (35· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 35, μετὰ χάσμα στὸ κείμενο), 8-5 (38· λείπουν 3 φ. μετὰ τὸ φ. 35 καὶ 2 φ. μετὰ τὸ φ. 38, μετὰ χάσματα στὸ κείμενο), 8 (46), 6-3 ἢ 8-5 (49· λείπει τοῦλάχιστον 1 φ. μετὰ τὸ φ. 46 καὶ ἄλλο ἓνα μετὰ τὸ φ. 49), 3x8 (73), 8-1 (80· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 80· τὸ κείμενο κολοβό). Καμμία ἀρίθμηση τευχῶν.

Διακόσμηση: Καμμία ἐρυθρογραφία (οὔτε στὴν παλαιότερη γραφὴ). Σὲ πολλὰ πρωτογράμματα ἐπικάλυψη μὲ ὑποκίτρινη χρωστικὴ οὐσία.

Στάχωση: Ξύλο καὶ μαῦρο δέρμα μὲ ἔκτυπα σχέδια. Ἰκνὴ δύο ἱμάντων καὶ ἀντίστοιχων θηλυκωπῶν.

Κατάσταση: μέτρια. Πολλὲς φθορὲς (σχισίματα) στὴν δερμάτινη ἐπένδυση τῆς στάχωσης, ιδίως στὴν πινακίδα ἀρχῆς καὶ στὴ ράχη. Ἰκνὴ φωτιᾶς στὰ περιθώρια, ιδίως στὰ πρῶτα καὶ τελευταῖα φύλλα. Ἀρκετοὶ ρύποι ἀπὸ τὴ χρῆση στὰ παλίμψηστα φύλλα. Τὸ πρῶτο τεῦχος καὶ τὸ φ. 7 ἀποκολλημένα ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα. Τὸ φ. 26 σώζεται κατὰ τὸ 1/2.

Προέλευσις: Στὴ χειρόγραφη περιγραφή τοῦ Πολίτη μεταφέρεται (χωρὶς νὰ ἐπιβεβαιώνεται) πληροφορία ἀπὸ τὰ δελτία τοῦ Σ. Κουγέα, ὅτι ὁ κώδικας περιλαμβάνεται μεταξὺ αὐτῶν ποὺ ἔφθασαν στὴν Ἑθνικὴ Βιβλιοθήκη ἀπὸ τὴν Καστοριά. Ἡ πληροφορία αὐτή, ὥστόσο, ἔρχεται σὲ ἀντίθεση μὲ τὰ λεγόμενα τοῦ Θ. Π. Βολίδου, στὸν χειρόγραφο κατάλογο τῶν βιβλίων ποὺ παρέλαβε τὸ 1913 ἀπὸ ἐκεῖ. Σύμφωνα μὲ τὴ μαρτυρία του (σελ. 42 τοῦ καταλόγου), «*χειρόγραφος κώδιξ ἐπὶ περγαμνῆς οὐδεὶς ἀπολύτως εὑρέθη. Μόνον φύλλα περγαμνῆς δέκα πέντε ...*»⁸⁰.

80. Ὁ κατάλογος αὐτὸς φυλάσσεται σήμερα στὸ ἀρχειο τοῦ Τμήματος Χειρογράφων τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης. Ἐντούτοις, ὁ Ε.Β.Ε. 2728, ποὺ περιλαμβάνεται στὴν ἴδια ὁμάδα τῆς Καστοριάς, εἶναι περγαμνός. Βλ. *Συμπληρωματικὸς κατάλογος χειρογράφων Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης*, τόμ. IV: *Suppl.* 571-730, 203.

E. B. E. 2795⁸¹

14ος αἰ. (φ. 116-121: 12ος-13ος αἰ.: παλαιότερο κείμενο: 8ος αἰ.) περγ. 193x139mm. (φ. 116-121: 162x113mm.: φ. 122-125: 162x129mm.) 125 φ. 20 στίχ. (φ. 116-121: 21/22: φ. 122 κ.έ.: 19) ἀκέφ. κολ. παλῖμψηστα τὰ φ. 1-2, 5-8, 11-12, 14-15, 17-20, 22-23, 25-48, 50, 52-53, 55 (:), 57-59, 61-76, 78, 82-88, 92-93, 97, 100-101, 104-112, 115, 123, 125.

I. Νεότερο κείμενο

A. Τρεῖς λειτουργίες

φ. 1^r: Λειτουργία τοῦ Βασιλείου Καισαρείας ἀρχ. (ἀκέφ.): [...]*θάρισον [...]* τὴν καρδιάν [...]*ως πονηρᾶς ...* ἔκδ. J. Goar, *Εὐχολόγιον sive rituale Graecorum ...*, Βενετία 1730 (ἀνατ. Graz 1960), 139.

φ. 16^r: Ἡ θεία λειτουργία τοῦ ... Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἀρχ.: *Εὐχή τῆς προθέσεως. Ὁ Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν ...* ἔκδ. Goar, *Εὐχολόγιον*, 51.

φ. 27^v: [Τοῦ ... Ἐπιφανίου] ἀρχιεπισκόπου Κύπρου, λειτουργία ἐπὶ τῶν προηγουμένων δώρων ἀρχ.: *Εὐχή τῆς ἐνώσεως. Ἐνωσις τοῦ ἀκράντου σώματος καὶ τοῦ πμίου ...* ἔκδ. Τρεμπέλας, *Λειτουργίαι*, 199 πβ. Baur, *Initia*, τόμ. 1: A-Λ [ST 180], Βατικανὸ 1955, 321.

B. Εὐχὲς γιὰ διάφορες περιστάσεις

φ. 38^r: *Εὐχαὶ ἐωθιναί* φ. 43^v: *Αἱ εὐχαὶ τὰ κατὰ παννυχίδας* φ. 45^r: *Εὐχή εἰς τὸ κατασφραγίσαι παιδίον λαμβάνον ὄνομα τῇ n' ἡμέρᾳ τῆς γεννήσεως αὐτοῦ* φ. 45^v: *Εὐχή ὅτε εἰσέρχεται παιδίον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ μ' ἡμέρᾳ* φ. 46^r: *Εὐχή εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον* φ. 50^r: *Εὐχή εἰς τὸ ποιῆσαι κατηχούμενον εἰς τὸν πρὸς ὦραν βαπτιζόμενον* φ. 56^r: *Εὐχή εἰς τὸ ἅγιον μῦρον* φ. 58^r: *Ἀκολουθία τῶν ἁγίων Θεοφανείων* φ. 62^r: *Ἀκολουθία τοῦ λυχνικοῦ τῆς γονυκλισίας, τῇ Κυριακῇ τῆς ἁγίας Πεντηκοστῆς ἐσπέρας* φ. 72^v: *Ἐξορκισμοὶ τοῦ ἁγίου Βασιλείου ἐπὶ χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων* φ. 80^r: *Εὐχή τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων* φ. 81^v: *Εὐχή ἐπὶ χειμαζομένων ὑπὸ πνευμάτων ἀκαθάρτων* φ. 83^r: *Εὐχή εἰς εὐλογίαν οἴκου* φ. 83^r: *Εὐχή εἰς ἀδελφοποίησιν* φ. 83^v: *Εὐχή εἰς τεκνοποίησιν ἀπὸ ἐκκλη[...]* φ. 85^r: *Τάξις γινομένη ἐὰν συμβῇ μαρὸν ἐμπεσεῖν προσφάτως εἰς ἀγγεῖον οἴνου ἢ ἐλαίου ἢ ἄλλου τινὸς εἶδους* φ. 86^r: *Εὐχή ἐπὶ φρέατος μιανθέντος* φ. 87^r: *Εὐχή ἐπὶ τῶν ἐν βρώμασι σκανδά-*

81. Ὁ κώδικας περιγράφεται στὰ βασικά του σημεῖα στὸν χειρόγραφο κατάλογο τῆς βιβλιοθήκης. Στὴν παρούσα περιγραφή ἐπαναλαμβάνονται ὁρισμένες βασικὲς πληροφορίες, διορθῶνται ὁρισμένα σφάλματα σχετικά μὲ τὴ σύνθεση τῶν τευχῶν καὶ προστίθενται περισσότερες λεπτομέρειες, ἰδίως γιὰ τὸ παλαιότερο κείμενο.

λων φ. 87^v: Εὐχή ἐπὶ μαροφαγησάντων φ. 88^r: Εὐχή ἐπὶ θέρους φ. 88^v: Εὐχή ἐπὶ σταφυλῆς νέας φ. 88^v: Εὐχή ἐπὶ τρυγητοῦ φ. 89^r: Εἰς τὸ εὐλογεῖν οἶνον φ. 89^v: Εὐχή ἐπὶ κολύβων ἁγίων φ. 90^r: Εὐχή εἰς ψυχὴν κρινομένην ἐν καιρῷ τοῦ θανάτου φ. 90^r: Εὐχή ἐπὶ τελευτήσαντος φ. 90^v: Εὐχή τοῦ θυμιάματος φ. 91^r: Εὐχή ἐπὶ σκεύους μανθέντος.

Γ. Διάφορες ἀκολουθίες

φ. 91^v: Ἀκολουθία ἐν Κυριακῇ ὅτε θέλῃς φ. 92^v: Ἀκολουθία τῶν ἁσωμάτων φ. 94^r: Ἀκολουθία εἰς τὸν ἅγιον Ἰωάννην τὸν Πρόδρομον φ. 95^v: Ἀκολουθία εἰς τὴν ὑπεραγίαν Θεοτόκον φ. 96^v: Ἀκολουθία εἰς τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους φ. 97^v: Ἀκολουθία εἰς μάρτυρας φ. 99^r: Ἀκολουθία εἰς ἱεράρχας φ. 100^r: Ἀκολουθία εἰς ὁσίους καὶ ἱεράρχας φ. 101^v: Ἀκολουθία εἰς ἁγίας γυναῖκας φ. 103^r: Ἀκολουθία εἰς κοιμηθέντας.

Δ. Ἑωθινὰ Εὐαγγέλια

φ. 104^r: Εὐαγγέλια ἑωθινὰ ἀναστάσιμα τῶν ἁγίων Κυριακῶν τὰ ἔνδεκα φ. 114^v: Χρὴ εἰδέναι ὅπως ὀφείλωμεν ἀναγινώσκεισθαι τὰ ἑωθινὰ ἀναστάσιμα εὐαγγέλια ἀπὸ τοῦ ἁγίου Πάσχα μέχρι τῆς Ν (= Πεντηκοστῆς).

Χάσματα στὸ κείμενο:

- φ. 36^v-37^r: (Εὐχή τοῦ λυχνικοῦ γ'...) καὶ ποιεῖν ἐν πᾶσι τὸ θέλημά σου. Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος - ράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν ἔνδυσον ἡμᾶς ...
- φ. 44^v-45^r: (Εὐχή ἀντιφώνου γ' ...) ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄμετρον τῆς σῆς ἀγαθότητος, δι' ἧς καὶ παρήγαγες - Ἐπεύχεται ὁ ἱερεὺς: Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κλῖνον τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς ὑπακοὴν ...
- φ. 53^v-54^r: τὴν κτίσιν συναρμώσας, τετράσι καιροῖς τὸν κύκλον τοῦ - καὶ ἁγιάσον τὸ ὕδωρ τοῦτο· καὶ δὸς αὐτῷ τὴν χάριν ...
- φ. 55^v-56^r: εὐλόγησον καὶ τοῦτο τὸ ἔλαιον τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου πνεύματος - Εὐχή εἰς τὸ ἅγιον μῦρον ...
- φ. 57^v-58^r: ὑπέκλιναν σὺν ἡμῖν τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς· οὕς διαφύλαξον ἀπιτή - γείλατο ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσῃ ...
- φ. 60^v-61^r: παρθενικὴν ἡγίασας μήτραν τῷ - ποτα ἁγιάσας τὸ ὕδωρ τοῦτο τῷ πνεύματί σου τῷ ἁγίῳ, δὸς πᾶσι ...
- φ. 74^v-75^r: τὴν ἄναρχον γέννησιν τοῦ Υἱοῦ ἀπεκάλυψε, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἡ - θεατὸν δέ, δι' ὑπόκρισιν ὁποῖον ἐὰν τυγχάνῃς ἢ ὅθεν ἐὰν ἐπέρχῃ ...
- φ. 80^v-81^r: καὶ ἐν δυσὶ πετωμένων τὸν ἀκατάπαυστον τει - συνεσχέθησαν ἐπιτιμῇ-σει σε Κύριος διάβολε, ὁ καταβὰς εἰς τὸν Ἄδην ...
- φ. 82^v-83^r: εἰς ἀπαλλαγὴν παντὸς πάθους καὶ νόσου σωμα - Εὐχή εἰς εὐλογίαν οἴκου ...

φ. 87^v-88^r: *καὶ ἀπολαύων τῆς ἀγίας σου καὶ μὴ - ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἐστὶν ...*

φ. 115^v-116^r: *Καὶ τούτων λεγομένων εὔχεται ὁ ἀρχιερεὺς - Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Θεοφανείων ...*

Ε. Διάφορες ἀκολουθίες

φ. 115^v: *Τάξις γενομένη ἐπὶ μνήστρ[οις]* φ. 116^r: *Ἀκολουθία τῶν ἀγίων Θεοφανείων* φ. 122^r: *Διά[ταξις ... τοῦ] ... Μεθ[οδίου] ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως περὶ ἀρντίσεως διαφόρων τρόπων (= προσώπων) καὶ ἡλικιῶν τῶν ἐπιστρεφόντων* φ. 125^v τέλ. (κολ.): *[...] καὶ ἐξήγγειλας αὐτὸς [...] κατάκριτος σὲ παραστ[...]* κρίναι ζώντας.

ΙΙ. Παλαιότερο κείμενο

Α. Ὁ κώδικας ἀπὸ τὸν ὁποῖο προῆλθαν τὰ περισσότερα παλίμψηστα φύλλα εἶχε ὕμνολογικὸ περιεχόμενο (ἐνδεχομένως Μηναιὸ Δεκεμβρίου). Διακρίνουμε τὰ ἑξῆς:

φ. 58^v: ὕμνος πρὸς τὴ Θεοτόκο (Θεοτοκίον. *Μαρία μήτηρ τοῦ φωτὸς φωτίσον*). Follieri, *Initia*, τόμ. 2, 369⁸².

φ. 66^r: ἄδηλο κείμενο (*Ῥήξας τὸν .υ.ονι... τον*). ἄδηλο κείμενο (*Πηγὰς τοῦ δε...*). πρβλ. Follieri, *Initia*, τόμ. 3, 319 (*Πηγὰς δακρύων ἐπιζητῶν*).

φ. 83^r: ἀπόσπασμα ἀπὸ Μηναιὸ Δεκεμβρίου (*Σοφίας τῷ περιόντι καὶ πνεύματος*). Κυριακὴ πρὸ τῶν Χριστουγέννων, *Initia*, Follieri, τόμ. 3, 517.

φ. 106^r: ἄδηλο κείμενο (*Τὴν τοῦ [...]υμ[...] ἀνευφημήσωμεν*).

Β. Τὰ φ. 71/74 καὶ 84/87 προέρχονται πιθανότατα ἀπὸ ἄλλο κώδικα ποὺ παρέδιδε Μηναιὸ ἀδήλου μῆνα (φ. 74^v: *Ῥδὴ ν' Χεῖρας ἐκπετάσας Δ[...]* Follieri, *Initia*, τόμ. 5 pars prior, 90).

φ. 1^r-115^v: γραφὴ τοῦ 14ου αἰ. φ. 116-121: γραφὴ τοῦ 12ου-13ου αἰ. φ. 122-125^r: γραφὴ ἀπὸ τρίτο x., τοῦ 14ου αἰ. φ. 125^v: γραφὴ ἀπὸ τέταρτο x., τοῦ 14ου αἰ. Στὰ περισσότερα παλίμψηστα φύλλα ἡ παλαιότερη γραφὴ ὀξυκόρυφη κεκλιμένη τοῦ 8ου αἰ., σὲ μία στίλην, κάθετη πρὸς τὴ νεότερη. Τὰ φ. 71/74 καὶ 84/87 ἐνδεχομένως προέρχονται ἀπὸ ἄλλο κώδικα, μὲ τὴν παλαιότερη γραφὴ ἐπίσης ὀξυκόρυφη κεκλιμένη, πιθανῶς τοῦ 8ου αἰ., σὲ μία στίλην, ἀλλὰ παράλληλη πρὸς τὴ νεότερη. Γενικὰ ἡ παλαιότερη γραφὴ διακρίνεται ἐλάχιστα καὶ σὲ λίγα μόνο φύλλα (βλ. φ. 58^v, 63^v, 66^r, 83^r, 106^r). Σὲ ἀρκετὰ φύλλα (ιδίως στὴν ἀρχὴ τοῦ κώδικα) διακρίνεται ἡ παλαιότερη χαράκωση, ἀλλὰ δὲν φαίνεται νὰ εἶχαν γραφεῖ. Στὰ φ. 42-48 καὶ 97/104 ἡ παλαιότερη χαράκωση ἔχει τὶς γραμμὲς τοῦ κειμένου σὲ πολὺ ἀραιὰ διαστήματα, ἐνδεχομένως γιὰ νὰ προστεθοῦν μουσικὰ σημεῖα.

⁸²Υλν: Περγαμνὴ μέτριας ποιότητος, χονδρή, συρρικνωμένη.

82. Τὸ Θεοτοκίον αὐτὸ δὲν φαίνεται νὰ συναντᾶται στὰ συνήθη λειτουργικὰ βιβλία.

Σύνθεση τευχῶν: 1+1 (2· βάσει τοῦ κειμένου τους καὶ τῆς ἀρίθμησης τοῦ ἐπόμενου τεύχους, ἀποδεικνύεται ὅτι ἀποτελοῦσαν δύο διαδοχικὰ φύλλα τοῦ χαμένου πρώτου τεύχους τοῦ κώδικα), 4x8 (34), 8-1 (41· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 36, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8-1 (48· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 44, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8-1 (55· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 53, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8-3 (60· λείπουν 3 φ., μετὰ τὰ φ. 55, 57 καὶ 60, μὲ χάσματα στὸ κείμενο), 8 (68), 8-1 (75· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 74, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8-1 (82· λείπει 1 φ. μετὰ τὸ φ. 80, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 8-2 (88· λείπουν 2 φ., μετὰ τὰ φ. 82 καὶ 87, μὲ χάσματα στὸ κείμενο⁸³), 3x8 (112), 6-3 (115· λείπουν 3 φ. μετὰ τὸ φ. 115, μὲ χάσμα στὸ κείμενο), 6 (121· τὸ τεῦχος προέρχεται ἀπὸ ἄλλο κώδικα· τὰ φ. 118 καὶ 119 δὲν ἀποτελοῦν δίφυλλο), 4+1-1; (125· τὸ τεῦχος προέρχεται ἀπὸ ἄλλο κώδικα· τὰ φ. 122 καὶ 124 δὲν σχηματίζουν δίφυλλα). Ἀρίθμηση τευχῶν μὲ ἐλληνικὰ ψηφία, στὴ μέση τοῦ κάτω περιθωρίου τοῦ recto τοῦ πρώτου φύλλου καὶ τοῦ verso τοῦ τελευταίου (ἀρ. β-ιζ).

Σημειώματα: Σὲ πολλὰ φύλλα (λ.χ. φ. 82^v, 91^r, 96^r, 98^v, 99^r, 102^v-103^r, 105^v-106^r, 109^r, 113^v-115^r) διακρίνονται ἐξήντητα σημειώματα καὶ σίγνα. Σὲ σίγνα τοῦ φ. 91^r ἀναφέρονται τὰ ὀνόματα *Μιχαὴλ* καὶ *Θεοδώρα* φ. 117^v: *ἐτού(το) τὸ / χαρτὶ τῶ / εἰ του Ἰω(άννου) δρα / εἰζχωριου δαματικοῦ / 12 μ(α)ρ(τίου) 1816*.

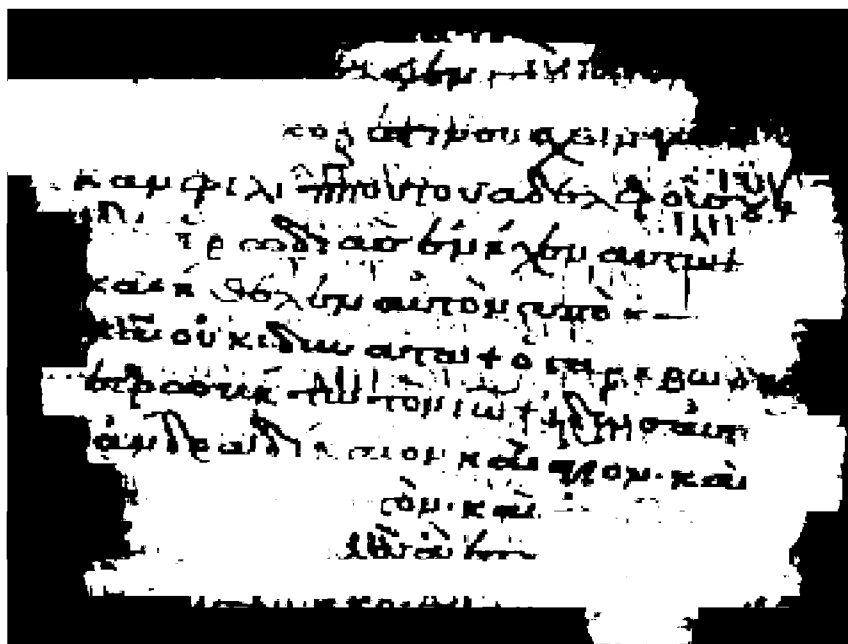
Διακόσμηση: Ἐπίτηλα, τίτλοι, πρωτογράμματα καὶ ἐνδείξεις στὸ κείμενο μὲ κόκκινο μελάνι. Στὸ παλαιότερο κείμενο διακρίνονται ἵχνη ἀπὸ κόκκινο μελάνι (λ.χ. φ. 4^r).

Ἀστάχωτος.

Κατάσταση: μέτρια. Ἰχνη φωτιάς στὰ περιθώρια ὅλων τῶν φύλλων. Ἀρκετοὶ ρύποι ἀπὸ ὕγρασία καὶ ἀπὸ τὴ χρήση. Ἀρκετὰ φύλλα καὶ τεύχη ἀποκολλημένα ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα. Ἀπὸ τὰ φ. 1 καὶ 124 σώζεται τὸ 1/2 περ. καὶ ἀπὸ τὸ φ. 125 τὸ 1/3· ἀπὸ ἄλλα φύλλα σώζονται μικρὰ σπαράγματα.

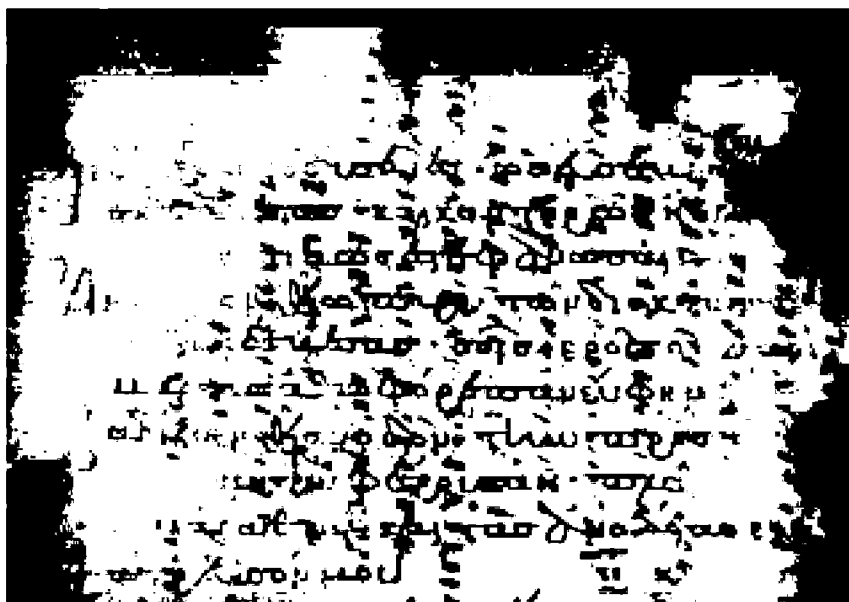
Προέλευση: Στὴ χειρόγραφη περιγραφὴ τῆς Λ. Βαρουσιάδου ἀναφέρεται ὅτι τὸν κώδικα δώρισε στὴν Ε.Β.Ε. τὸ 1897 ὁ Γ. Λαζαρίδης ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολη.

83. Τὰ φ. 83-87 (παλαιοὶ ἀρ. 71, 70, 69, 74 καὶ 72) εἶναι ἀποκολλημένα ἀπὸ τὸ σῶμα τοῦ κώδικα. Γιὰ τὴν τοποθέτησίν τους στὸ παρὸν τεῦχος νεότερος μελετητὴς τοῦ κώδικα σημειώνει σὲ μικρὸ ἀστάχωτο ἐμβόλιμο κομμάτι χαρτί: «Πρότιμνα καὶ τὰ τοποθέτησα ἐδῶ τὰ φ. 71, 70, 69, 74, 72, γιατί προηγούνται καὶ ἔπονται εὐχαὶ εἰς διάφορα».

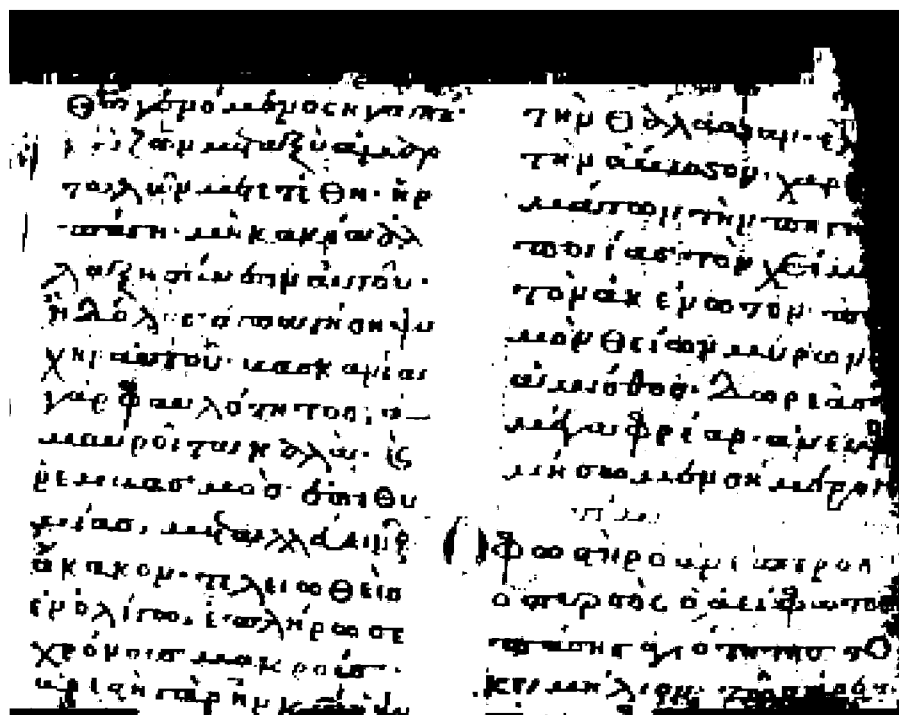
Εἰκ. 3. E.B.E. 192, σελ. 407

(φωτογράφηση μετὴν πολυφασματικὴ κάμερα *MuSIS*
τῆς ἐρευνητικῆς ὁμάδας *ForthPhotonics*).

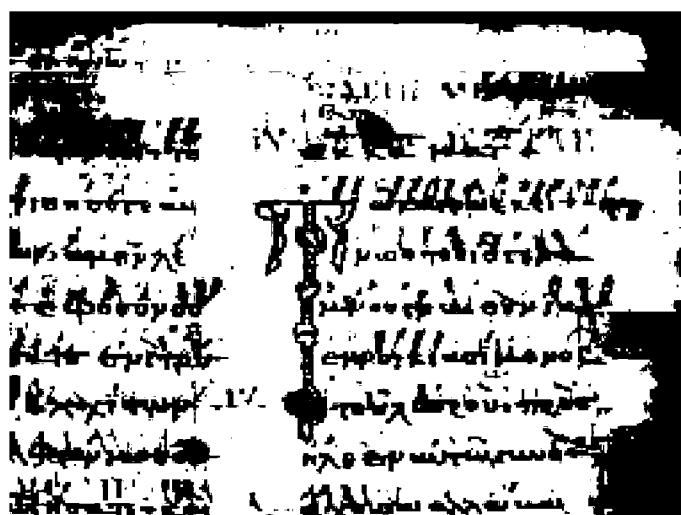

Εἰκ. 4. E.B.E. 842, σελ. 116

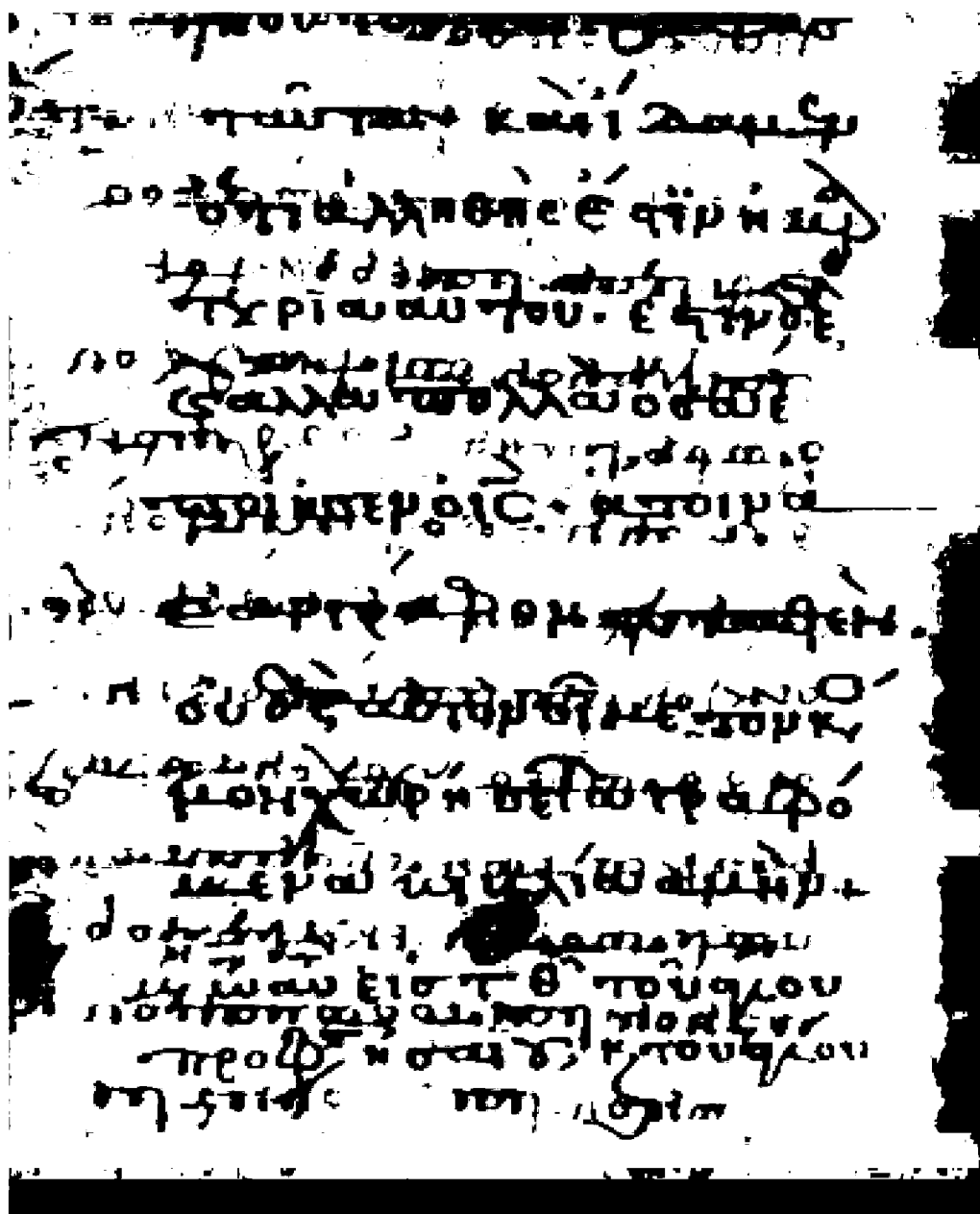
(φωτογράφηση μετὴν πολυφασματικὴ κάμερα *MuSIS*
τῆς ἐρευνητικῆς ὁμάδας *ForthPhotonics*).

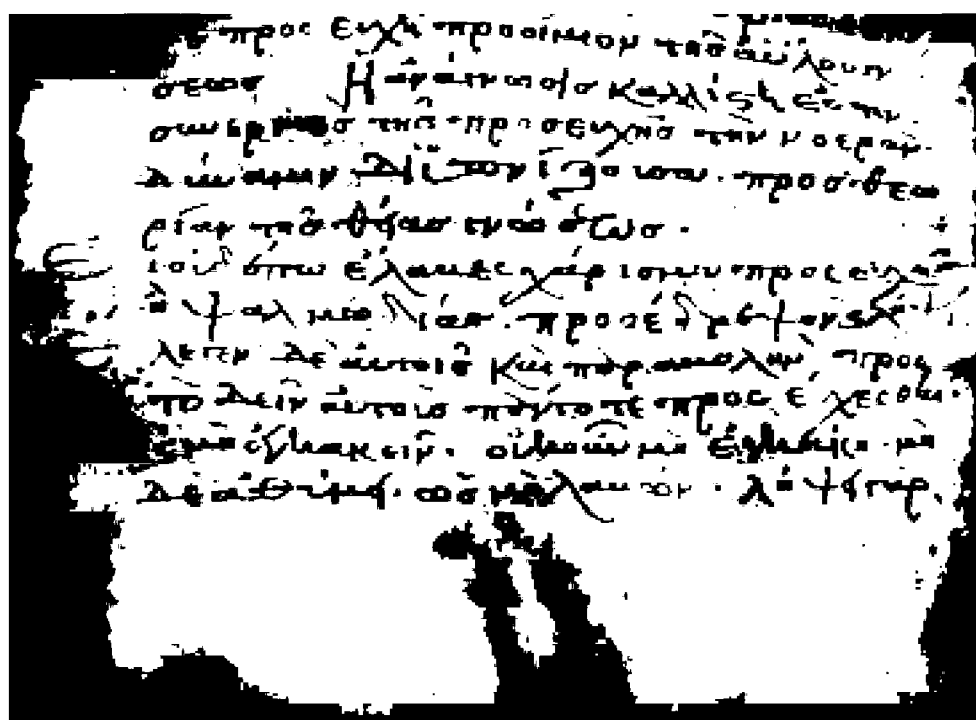
Εἰκ. 5. E.B.E. 864, σελ. 54.

Εἰκ. 6. E.B.E. 2112, φ. 95^v

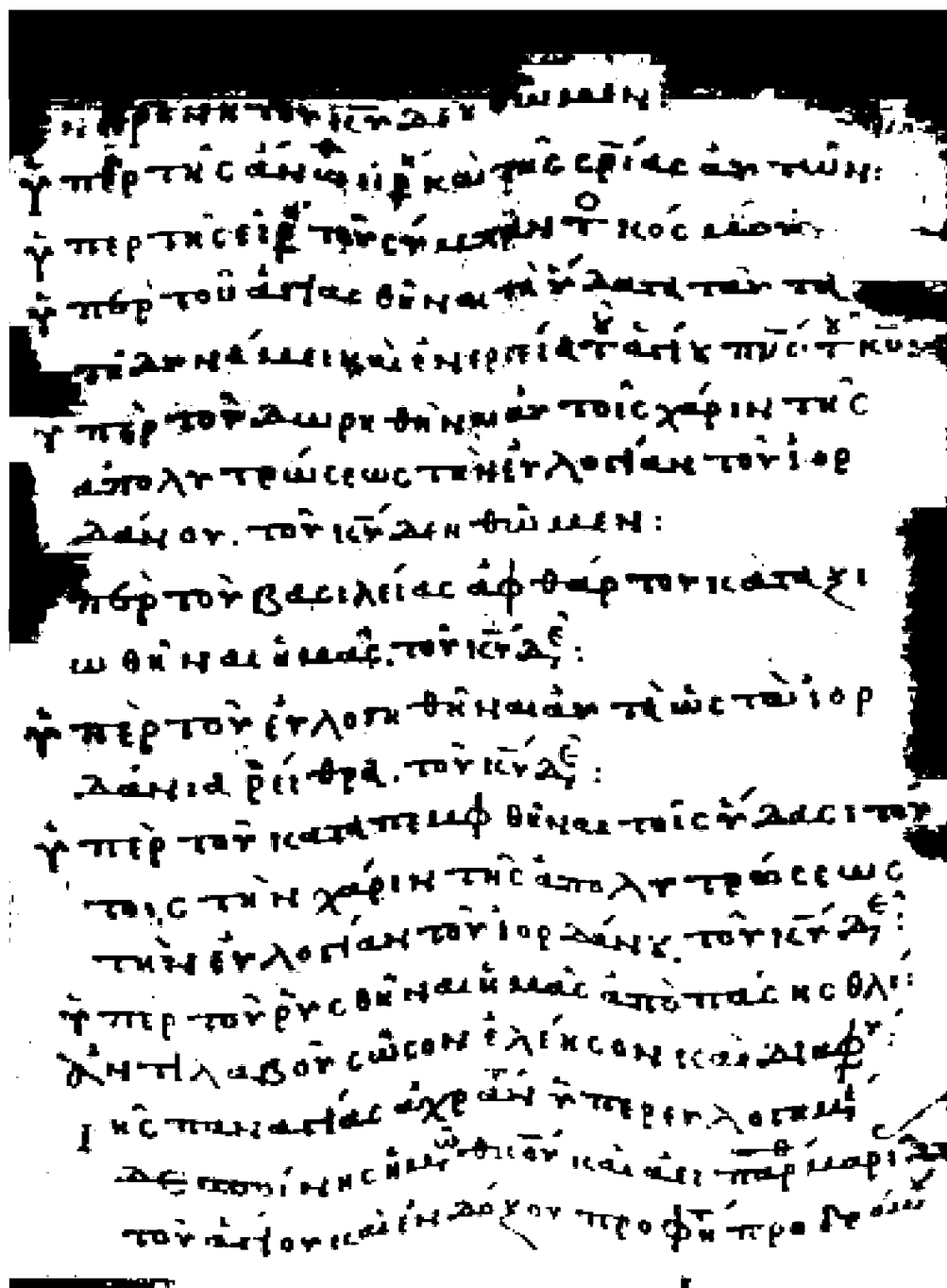
(φωτογράφηση με την πολυφασματική κάμερα *MuSIS*
τῆς ἐρευνητικῆς ὁμάδας *ForthPhotonics*).

Εικ. 7. E.B.E. 2112, φ. 156^ρ

(φωτογράφηση με την πολυφασματική κάμερα *MuSIS* της έρευνητικής ομάδας *ForthPhotonics*).

Εικ. 8. E.B.E. 2694, φ. 75v.

Εἰκ. 9. E.B.E. 2795, φ. 58v.